

నీతిమంజరి

శ్లో॥ ప్రాణం వాపి పరిత్యజ్య

మానమేవాభి రక్షతు

అనిత్యో భవతి ప్రాణో

మానమా చంద్ర తారకమ్

ప॥ ఎప్పుడే వివత్తు లే తెంచినను, మాన

రక్ష వలయు ప్రాణ రక్షకంబె

నిమునమేని ప్రాణి నిలుచునో నిలువదో !

మాన దనము నతము మను ధరితి

శ్లో॥ దీన హస్తే ధనం దద్యత్స్వ

భార్యాయాం చ యౌవ్యనమ్

స్వామి కార్యేషు చ ప్రాణం

నిశ్చయో మమ మాధవ

ప॥ స్వార్థకమ్మ పేదజనుల బాదలయందు

పరువము తన భార్య ప్రణయ మందు

ప్రాణము యజమాని పనులయందు వ్యయంచ్చి

నఫలక గౌనవలయు నజ్ఞునుడు.

శ్లో॥ దాతాదరిద్రః కృషణోధనాధ్యః

పాపీ చిరాయుస్సు కృతీగతాయః

రాజా కులీన స్సుకులీన సేవ్యః

కలీయుగే షడ్గుణ మాత్రాయంతి

ప॥ దాతపేద, లోబ్ధి ధనికుండు పాపి చి

రాయువును, సుకృతి గతాయ వరయ

హీన గుణుండు వ్రతువు, శ్రేష్ఠగుణుండుబంబు

కడు విచిత్ర చరిత కలియుగంబు.

—పృథివి సుబ్బనాగయ్యకవి

అభిప్రాయవేదిక

“ ఈ మధ్య మాష్టార్ శ్రీ పి. మోహన్ గారి ప్రోత్సాహంతో శ్రీవాణి ని వదివాను ఓ మంచి పత్రిక చదివానన్న సంకల్పి కలిగింది. అలాటినుండి శ్రీవాణి ఎప్పుడు వస్తుందా అని ఎదురు చూస్తుంటాను. ”

—ఎన్. ఎమ్. గౌరీశంకర్, కోరుకొండ

“ డా. సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్ జీవిత చరిత్ర చాలా బాగుంది. శ్రీవాణి ముఖచిత్రాలు చాలా బాగుంటున్నాయి. ఇటువంటి పత్రిక వ్రచురిస్తున్నందుకు ధన్యవాదములు. ”

—జె. వి. రత్నం, పల్లకిమిడి (ఒరిస్సా)

“ శ్రీవాణిలో సాహిత్యం ఉన్నది, సంస్కృతీ పరిరక్షణ వుంది. ఉత్తమత్వం, ఉన్నత తత్వమూ కలుగుతుంది శ్రద్ధగా శ్రీవాణిని అధ్యయనం చేస్తే. శ్రీవాణి ప్రజా హృదయాలను కదలించగలదు. ముఖచిత్రాలలోనే పవిత్రత, సభ్యత, జాతీయత, అధ్యాత్మికత దర్శన మీస్తున్నది. విజ్ఞాన ప్రదాయిని శ్రీవాణి. శ్రీవాణిని నడపడంలో వడే సాదక బాధకాలు అలోచిస్తున్నాను. వదాన్యతలంతా ముందుకు రావాలి జాతికి అపనరం శ్రీవాణి. ఈ తరంవారికి శ్రీవాణి గొప్ప పత్రిక ”

—గన్నాబత్తుల సుబ్బారావు (పెదతాళి), భీమవరం

“ శ్రీవాణి పత్రిక ఎంతో ఉన్నతస్థాయికి చెందిన దనడంలో ఏమాత్రం సందేహం లేదు. వర్తమాన సమాజంలో ఇలాంటి పత్రిక నడపడం సామాన్య విషయం కాదు. రిజర్వేషన్ల విషయంలో మీరు వెలుబుచ్చిన అభిప్రాయంతో నేను పూర్తిగా ఏకీభవిస్తున్నాను. ప్రతి పత్రికను అమూలాగ్రం చదివించుకొని వింటున్నాను. (వీరికి రెండు కళ్ళూ లేవు, అయినప్పటికీ పిహెచ్. డి చేసారు.)

డా॥ యం. సత్యనారాయణ, గుంటూరు

“ శ్రీ సాయిబాబాగారి పరిచయం మీలో ఎంతో మార్పును తీసుకొనివచ్చింది. బాబాగారి సందేశములు చదువరులను ఎంతో ప్రభావితం చేస్తున్నాయి. బాబాగారి నుండి వెండి బంగారముల వంటి వస్తువులు గాకుండా, పవిత్రమైన సాలగ్రామును పొందిన మీ అదృష్టమేమని చెప్పాలి. ”

—యస్. వి. రామారావు, ముస్తాబాద

నవంబరు - 1986

సంపుటి : 2

సంచిక : 11

శ్రీకృష్ణ

సాంస్కృతిక మాసపత్రిక

సంపాదకుడు: కొమరగిరి శ్రీకృష్ణమోహనరావు

మేనేజర్

కొమరగిరి చంద్రశేఖర్
24-51 రామానాయుడుపేట
మచిలీపట్నం-521 001
ఫోన్ : 2818

చందా వివరాలు

విడిప్రతి : రు. 3-00
సంవత్సర చందా : రు. 33-00
2 సం॥ల చందా : రు. 60-00
4 సం॥ల చందా : రు. 116-00
జీవిత సభ్యత్వం : రు. 500-00

EDITED, PRINTED &
PUBLISHED BY

**Komaragiri
Krishna Mohan Rao**

Printed at

SPANDANA PRINTERS
MACHILIPATNAM

విషయ సూచిక

అమృతవాణి	- కూచిపట్ల చంద్రశేఖరశర్మ	2 పుట
సంపాదకీయం	-	3
రంజనిమాల	- డా॥ వి. ఘంటేండ్రుడు	4
దీపావళి	- భాగవతుల కుటుంబిరావు	5
జనమూల్ లాల్ నెహ్రూ	- కాశీనాథుని ప్రొద్దుమల్లి కాద్దనుడు	8
ప్రశ్నలు - సమాధానాలు	-	9
బాలవాణి	- సోమంచి రామం	10
చిత్ర శుద్ధి గలవానికే	- శ్రీ సత్యసాయిబాబా	11
భగవదానుగ్రహం లభిస్తుంది	-	11
పూలు తగలపెట్టొద్దు (కథ)	- టి. వాణీరంగారావు	17
వైద్యవాణి	- యస్. యన్. దుర్గారావు	21
హరివిల్లు	- ఎస్సారే	22
వజ్రల పరిశోధకుడు సలీమ్	- డా॥ దుర్గరాజు శ్రీనివాసరావు	24
కస్తూరి	- జానమద్ది హనుమచ్ఛాస్త్రి	25
మనకు తెలియని ప్రపంచం	- మల్లాది వెంకటకృష్ణమూర్తి	27
హ్యూమానిటీ ఫర్ సేర్ (సీరియల్)	- డా॥ ముదిగొండ శివప్రసాద్	28
సాంఘికపుల ప్రయాణం	- వడలి మండేశ్వరరావు	31
మన కళారంగం	- డా॥ సంజీవదేవ్	34
పరిష్కారం (మినీకథ)	- చిర్ర రాజేంద్రప్రసాదరెడ్డి	37
పుస్తక సమీక్ష	-	38
జ్యోతిషవాణి	- కవిరా కామేశ్వరశర్మ	40
శ్రీ జగదీశ్చంద్రబోస్	- క్రొవి వెంకటరత్నం	41
సూర్యనాథ ఉపాధ్యాయ	- కొమరగిరి	42
గ్రంథ స్వీకారం	-	44

ముఖచిత్రం

జనమూల్ లాల్ నెహ్రూ

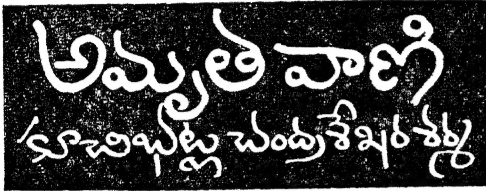
శ్లో॥ సహసా విదధీత నక్రియాం

అవివేకః పరమాపదాం పదం

వృణతేహి విమృశ్యకారిణం

గుణలుభాః స్వయమేవ సంపదః ॥

ప్రపంచంలో ప్రాణికోటి కంతటికి అకలి మొదలయిన లక్షణాలు సమానమైనా కొన్ని జీవుల్లో కొన్ని విశిష్ట లక్షణాలు కనబడతాయి. ఆ లక్షణాలవల్లనే ఒక జాతికంటె మరో జాతి ప్రత్యేకతను సంతరించుకొంటుంది. అలాంటి విశిష్టతను సంపాదించుకొన్న జాతి మానవజాతి.

మానవుడు బుద్ధిజీవి కావటం చేతనే ఆ వైలక్షణ్యం యేర్పడిందని చెప్పాలి. అంతఃకరణ చతుష్టయంలో బుద్ధి యొక్క స్థితి గొప్పది. బుద్ధితత్త్వమే పేరు. మనస్సు మొదలయినవి చేయలేని నిర్ణయాన్ని బుద్ధిచేయగలుగుతుంది. కనుకనే మనం ఎలాంటి జవతపాలు చేసినా యీ బుద్ధి ప్రచోదనం బాగా జరగటానికే.

సాధారణంగా నిర్మలమైన బుద్ధికి విజమే గోచరిస్తుంది. అందుకని బుద్ధినెప్పుడు నిర్మలంగా చేసికొనేందుకు ప్రయత్నించాలి. బుద్ధిలో నిశ్చయజ్ఞానం కలుగుతుంది. ఇంద్రియాలకు దాసులు కానివారికి బుద్ధి వికసిస్తుంది, నిర్మలమౌతుంది. ఆ బుద్ధిలో గోచరించే ప్రతీది విశిష్టంగా భాసిస్తుంది. మంచిచెడులు ఆ బుద్ధికి స్పష్టంగా తెలుస్తాయి.

మంచిచెడులను తెలుసుకొనే తెలివి వివేక మనిషిమించుకొంటుంది. వివేకం వల్ల కర్తవ్యమేదో పరిహార్యమేదో తెలుసుకో గల జ్ఞాన మేర్పడుతుందన్నమాట. వివేకం ఆ జీవి సంస్కారబలం వల్ల యేర్పడుతుంది. ఇందువ గింజ వాది గంధాన్ని ఒండ్రు నీటిలో కలిపితే ఒండ్రు

మట్టి క్రిందికి దిగి నీరు తేటబారినట్లుగా వివేకం వల్ల బుద్ధిలో నైర్మల్యం, నిశ్చలత్వం యేర్పడుతుంది. అప్పుడుచేసే ప్రతి ఆలోచన పరోన్ముఖమవుతుంది.

అందుచేత మనం ఏ పని చేసినా ముందు చక్కగా బుద్ధితో ఆలోచనచేసి ప్రవర్తిస్తే ఆ పని సత్ఫలితాన్నిస్తుంది. ఆలోచనలేకుండా తొందరబడి యేపని చేయకూడదు. తొందరపడి చేసిన యే పని రాజించదు. వివేక వంతు డెవడూ అనాలోచితంగా ఏ పని తొందరపడి ప్రారంభించడు. తొందరపడి పనిచేయటమనేది అవివేక లక్షణమే. అలాంటి అవివేకంవల్ల ఆపదలను కొని తెచ్చుకోటమే అవుతుంది. అవిమృశ్యకారిత్వంవల్ల ఆన్నీ ఆపదలే తటస్థ పడతాయి.

అందుకని విమర్శించుకొని యేపని చేసినా అది చక్కగా వుంటుంది. అలా ఆలోచనతో చేసే వ్యక్తి బుద్ధిమంతుడు, గుణవంతుడు. అలాంటివాడిని సర్వసంపదలు తమంతట తామే వరిస్తాయిట.

ఈ భావం సార్వకాలికం, సార్వజనీనము. అందరూ గుర్తింపవలసిన విషయం. ప్రజలను పరిపాలించే ప్రభుత్వమూ గుర్తించాలి. అలాగే ప్రజలూ గుర్తించాలి. ఏదో వాకటి చేళామా లేదా అని చేయటం, దానివల్ల అనర్థాలేర్పడటం, తిరిగి దాన్ని దిద్దుకోటానికి ప్రయత్నించటం సరియైన పద్ధతికాదు. అడుసు తొక్కట మొందుకు ? కాలు కడుక్కటమొందుకు ?

సంపాదకీయం

జస్టిస్ చల్లా కొండయ్య కమిషన్

శ్రీ ఎన్. టి. ఆర్. వేవారణ చూచి హిందూధర్మమును పునరుద్ధరించడానికి ఏతెంచిన మహాసీయధని హిందూధర్మ ఆరాధకులు త్రమించారు. సెక్యూలర్ స్టేట్ లో ఒక ముఖ్యమంత్రి ధరించవలసిన వేషంకాదని నాస్తికులు విమర్శించారు. పీడిత దళిత ప్రజల సమర్థరణకు ఏతెంచిన సర్వసంగ పరిత్యాగిని శ్రీ ఎన్. టి. ఆర్. సగర్వంగా చెప్పుకున్నారు. 'మానవసేవే మార్గసేవ' అని చెప్పి తిరుపతి దేవస్థానం డబ్బును కొంత ప్రభుత్వ ప్రైవేటీకీ తరలించారు. ఇప్పుడు చల్లా కొండయ్య కమిషన్ చేసిన 276 సిఫార్సులలో 236 సిఫార్సులను యధాతథంగా ఆమోదిస్తూ మిగిలిన 40 సిఫార్సులను స్వల్ప సవరణలతో ఆమోదించి సంక్షోభాన్ని సృష్టించారు. అనువంశికరణ హక్కులను రద్దు చేయాలని, దేవాలయముల భూములను వేలం వేసి, ఆ డబ్బును ప్రభుత్వ ఖజానాలో డిపాజిట్ చేయాలని నిర్ణయించారు. కొండయ్య కమిషన్ సిఫార్సులను అమలు పరుస్తే తీవ్ర పరిణామాలు తప్పవని, వేద మంత్రాలను వక్రీకరించి, తప్పుడు నిర్వచనాలనిచ్చి, అనందర్పు వ్యాఖ్యలను కమిషన్ చేసిందని శ్రీ వైష్ణవ పీఠాధిపతి శ్రీ త్రిదండి జియ్యర్ స్వామివారు పేర్కొన్నారు. ఇంకా అనేకమంది హిందూధర్మ ఆరాధకులు ఈ కమిషన్ సూచనలను తిరస్కరిస్తున్నారు. దీర్ఘ కాలంగా సాగుచేస్తున్న రైతులు నష్టపోతారని, కొలుదాం చట్టమును ఈ భూములకుకూడా వర్తింప జేయాలని దేవాలయ వ్యవస్థమీద ఏమాత్రం సమృద్ధి లేని కమ్యూనిస్టు అభిమానులు ప్రభుత్వానికి సూచనలు చేస్తున్నారు.

ఈ విషయంలో ప్రభుత్వం పూర్వావాలను సమగ్రంగా పరిశీలించకుండా, హిందూ ధర్మ పీఠాధిపతుల అభిప్రాయములను తెలుసుకొనకుండా, ఏకపక్షంగా వ్యవహరించినట్లు కనబడుతున్నది. ఇదే విధమైన నిర్ణయం ఇతర మతస్తుల ఆరాధనాలయాల విషయంలో ప్రభుత్వం గైకొని ఉండి ఉంటే ఈసాటికే గందరగోళం ఏర్పడి ఉండేది. సహజంగా హిందువులు శాంతిప్రియులు, అహింసా వాదులు కావడం వలన పరిస్థితులను ప్రశాంతంగా పరిశీలిస్తున్నారు. ప్రభుత్వం దీనిని ఆసరాగా గైకొని ఏకపక్షంగా ఈ కమిషన్ నిర్ణయాలను అమలు పరచ ప్రయత్నించితే అనేక తీవ్ర పరిణామాలను ఎదుర్కొనవలసి వస్తుంది.

అసలు స్థిరాస్తులను ఎవరు యిచ్చారు ? వారి పరమావధి ఏమిటి ? వాటిని వేలం వేయడం ఎంతవరకు సబబు ? నగదు రూపంలో ఎంతకాలం ఉంటుంది ? అది ఆయిపోయిన తరువాత దేవాలయముల నిర్వహణ బాధ్యత ఎవరిది ? అసలు ప్రభుత్వానికి ఎంతవరకు హక్కు ఉన్నది ? నా స్థితుల అభిప్రాయములను ఈ విషయంలో పాటించవచ్చునా ? వంశపారంపర్య హక్కు ఎందుకు ఏర్పడింది ? అర్చకులను ఉద్యోగులుగా పరిగణిస్తే వచ్చే ప్రమాదాలు ఏమిటి ? భక్తి ప్రధానమా ? వృత్తి ప్రధానమా ? మంత్రాలు వల్ల వేయడమే ప్రధానమా ? లేక ధార్మికవృత్తి ప్రధానమా ? అర్చకులను ఉద్యోగులుగా భావిస్తే, ఉద్యోగుల నియమ విబంధనలను, పేళ్ళను, ఇంక్రిమెంట్లను అమలు చేయవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడదా ? త్రేడే యూనియన్ హక్కులను పొంది ఉద్యమాలు జరగవా ? అప్పుడు ఈ డబ్బు సరిపోతుందా ? పవిత్రములైన ఆరాధనాలయాలు ఉద్యమాలకు ఆలవాలం కావా ? ఈ విషయాలను సమగ్రంగా పరిశీలించకుండా తొందర పడి నిర్ణయాలను గైకొంటే అలయాల పవిత్రత పోయి, ఆలయాల నిర్వహణకోసం స్థిరాస్తులనిచ్చి వెళ్ళిపోయిన వారి ఆత్మలు సంక్షోభించవా ? ఈ విషయాలను గురించి సమగ్రమైన వర్ణ జరిపి సముచితమైన నిర్ణయాలను గైకొనుటకు పీఠాధిపతులు, పండితులు, న్యాయాధీశులతో ఒక " ధార్మిక మండలి " ఏర్పర్చడం సముచితం. అంతవరకు ఈ విషయంలో తొందరపడటం విజ్ఞత మాత్రం కాదు.

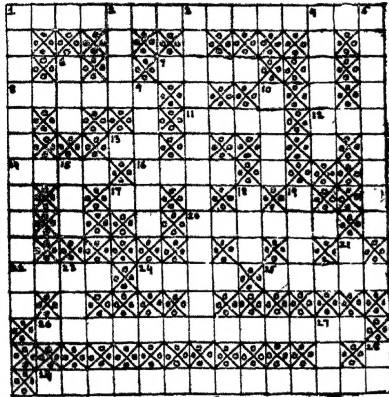
★

రంజనిమాల

సంకలనం

డా॥ వి. ఫణీంద్రుడు

ఈ రంజనిమాలలో వాడిన పదములు / వాక్యములు చలనచిత్ర ప్రసిద్ధ మధుర గీతముల నుండి తీయబడినవి. ఈ దిగువ సీయబడిన ఆధారములతో రంజనిమాలని పూరించండి.

అడ్డం :

1. " పాటలా ధరరాగ భావనలు కన్నాను.... ఎడలోని తుమ్మెద పాట విన్నాను "
7. " .... కలువరావే హాయి హాయిగా "
8. " ....లా చెలి కన్నులలో చిత్తర చూపులు "
11. " నవ వసంత గానముతో నీవు నటన .... "
12. " ఆ కనులు పండు వెన్నెల .... "
18. " మోము చూపించవా గోపాల "
14. " ....నిన్నే రమ్మని పిలువ చేరరావేల "
16. " .... తీగె లాగ విన్ను చేరుకున్నాను "
17. " నా అలివేటి .... వార్షిరాగ "
20. " .... అనురాగములు రావే "
22. " .... చెలియా, కనులా "
24. " ఎవరూ లేనిచోట ఇదిగో .... "
25. " గల గల వెలియేడలలో .... లు రేగగా "
26. " తావి లేక .... లే "
28. " చెలికాని .... నాటి భావాలు తెలుసుకోవాలని "

విలుపు :

1. " .... ఏవో తెలియని భావాలు రేపు "
2. " ఎదురు చూసే .... "
3. " .... రాజీకీ "
4. " .... బాలా, లోకము చిత్రము చాలా "
5. " .... అమ్మాయి, నీ పోజుల్లో "
6. " .... కలసిన శుభవేళ "
9. " మిసిమి వయసు .... కొనరి విన్నానులే "
10. " .... పోనీ పొమ్మంటే "
15. " .... పికారుకెళ్ళే పాల బుగ్గల "
19. " రాగాల .... "
21. " .... కానిది విలువైనది "
23. " మరులు మనసులో స్థిరపడితే అపై జరిగేది "
27. " నీ నల్లని .... వెలసే "
29. " .... కన్నుల నీడలలోన "

చిత్రాల పేర్లు

- అడ్డం : 1. ఏకవీర 7. అప్పచేపి పప్పుకూడు 8. ఆత్మ బలం 11. శ్రీకృష్ణార్జునయుద్ధం 12. తూర్పు వడమర 13. అమరశిల్పి జక్కన 14. వలగోత్రాలు 16. పూం రంగడు 17. పుణ్యవతి 20. జయభేరి 22. విప్రనారాయణ 24. మంచి తుటుంజం 25. శ్రీకృష్ణార్జునయుద్ధం 26. మంచిమనసులు 28. మూగమనసులు.
- విలుపు : 1. నర్తనశాల 2. అనందనిలయం 3. ఇద్దరు మిత్రులు 4. బాటపాడి 5. ఆత్మబలం 6. మాయాబజార్ 9. బందిపోటు దొంగలు 10. మంచి చెడూ 15. తోడి కొడళ్ళు 19. శాంతినివాసం 21. వెలుగు నీడలు 23. సుమంగళి 27. మంచి చెడూ 29. గుడిగంటలు.

దీపావళి

నరక చతుర్థి

అదివరాహమూర్తికి, భూదేవికి పుట్టినవాడు నరకుడు. గర్భరాజ సమయ దోషమువలన రాక్షస ప్రవృత్తి కలిగిన వాడైనాడు. గిరి శత్రు నలల దహన వనన- దుర్ములతో మురాళరసాళములతో పరివృతమైన ప్రాగ్జ్యోతిషపురమున నున్నాడు (ప్రాక జ్యోతిషము. పూర్వము జ్యోతిస్సుండె డిది.) ఇంద్రాదులను హింసించినాడు. 16000 రాజకన్యకలను బలాత్కారముగ తెచ్చి విర్రుండించినాడు. ధర్మగ్ధుని కలిగినది. శ్రీకృష్ణుడు సత్యభామా సహితముగ వచ్చి సరకుని దుర్గములను కూల్చినాడు. విదుర్లతవలెనున్న సత్యభామ విల్లు నంబులు ధరించి, శక్తిస్వరూపిణియై నరక సేనను నాశనముచేసినది. “శ్రీకృష్ణుడు తన కుమారుడేయైన నరకుని సంహరించినాడు. భూమ్యంశ సంజాతయైన సత్యభామా సమక్షముననే నరక సంహారము జరిగినది. భూమాత ఆగ్రహింపలేదు. శ్రీకృష్ణునకు కానుకలిచ్చి స్తుతించినది. ఈ నరక సంహారమును సూచించునదియే నరక చతుర్థి. లోక కంటకుడైనపుడు పుత్రుడైనను వధ్యుడే అని తెలియుచున్నది. బలిచక్రవర్తి పాతాళము నకు వెళ్ళిన దినము కూడ విదియే నవీయు నొక ప్రసిద్ధి కలదు.

దీపావళి అమావాశ్య

శ్రీరాముడు, అరణ్యవాసమును పూర్తిచేసికొని అయోధ్యలో పట్టాభిషిక్తుడైన దీనాదే అందురు. ఏక్రమార్కుని పట్టాభిషేక దినముకూడ విదియే యనియు నొక యభిప్రాయమున్నది. ఆదర్శ పురుషుడై, ధర్మరక్షకుడైన శ్రీరాముని యందలి ఖక్తిని సూచించుటకే, ఈ దీపావళి యుత్సవము అని విశ్వాసము. బలి చక్రవర్తి సంవత్సరమున కొకసారి, ఈ దినములలో, ఇటకు వచ్చుననియు నందురు. ఇవి కంఠాశములకు సంబంధించిన విషయములు.

గిరి దుర్గాదులు పంచభూతాత్మకములైన అయిదు కోశములు. శ్రీకృష్ణుడు సంహరించిన వీక్షుడు సేనానులు సప్తావరణములు. నరకుడు- అజ్ఞానము- ప్రాగ్జ్యోతిష పురము- శరీరము- సత్య-భామ. చిచ్చుక్తి- క్రియాశక్తి- ఇచ్ఛాశక్తి రూప- శక్తి విశిష్టుడు. ప్రజ్ఞానమునుడు శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ-నరక- సంహారము అజ్ఞాన నాశనమే.

భాగవతుల కుటుంబరావు

16000 రాజకన్యలు- షోడశ కళాంశములే, నాదీ రూపములు కూడను. వానినే శ్రీకృష్ణుడు గ్రహించినాడు. లోకమునకు అజ్ఞాన ఎముక్తి కలిగినది. “నాశయా మ్యాత్మ భావస్థో జ్ఞాన దీపేన భాస్వతా” అను గీతా వచనము “అదర్శన్య నాశోస్తు, ధర్మన్య విజయోస్తు” అను ఆశలు ఫలించినవి. దైవీ సంపద అసురీ సంపదను గెలిచినది- ఇది ఆధ్యాత్మిక సందేశము.

కాలము దైవస్వరూపము.. ఒక్కొక్క కాలమున ఒక శక్తి విజృంభించును. ఆశ్వయుజ శ్రయోదశి మొదలు కొని కార్తిక విదియవఱకు గల అయిదు దినములను - లేదా చతుర్థి అమావాస్య పాడ్యమి అను మూడు దినముల నైనను దీపావళి దినములుగనే భావించుట సంప్రదాయ జ్ఞుల యభిమతము. ఈ తిధులు, అలక్ష్మీ - లక్ష్మీప్రవర్తకములగు ప్రాణదేవతలకు సంక్రమణ కాలము. పరుణుడు, విమూఢి, యముడు వీరి సంబంధవిశేషముండుటచే నీచతుర్థి నరక చతుర్థియైనది లక్ష్మీ కుబేరుల సంబంధము గూడ నుండుటచే దీనినే ‘రూప’ చతుర్థి యనియు నందురు. అలక్ష్మీ సహచరులు, వరుణయములు లక్ష్మీకి సహచరులు ఇంద్రకుబేరులు- ఆశ్వయుజాస్తము వఱకు నున్న వరుణయము ప్రాబల్యము, కార్తికపాడ్యమి నుండియు తగ్గును. ఇంద్రకుబేరుల ప్రాధాన్యము క్రమముగ పెరుగును. అలక్ష్మీ నిర్గమనము, నిర్గరణము-

దీపం వెలిగించు

సోదరీ ఈవేళ

మనిషిలో క్రొవ్యం పెరిగింది

స్వార్థం పెరిగింది

ద్వేషం పెరిగింది

కోపం పెరిగింది

పాపం పెరిగింది

దేశంలో అలజడి పెరిగింది

ఆందోళన పెరిగింది

హింస పెరిగింది

పీడన పెరిగింది

మనిషిలో సౌజన్యం పెరిగే

త్యాగం వెలిగే

న్నేహం పెంపొందే

శాంతం వికసించే

పావిత్ర్యం విలసిల్లే

దేశంలో ప్రశాంతత నెలకొనే

స్థిరత్వం పెంపొందే

అహింస రూపొందే

ఆత్మీయత వ్యాపించే

చైతన్య దీపం వెలిగించు

జాతిని వెలుగులోకి నడిపించు

ఈవేళ పాపం తొలగించే

దీపం వెలిగించు.

— తిరునగరి

లక్ష్మికి ఆహ్వానము ఆరాధనము వట్టాభిషేకము జరుగును
ఇది వేదాగమ పరిభాషా రహస్యము-

స్వాతీ నక్షత్రమున్న సమయమున నరకవత్సరణినాడు,
అభ్యంగనస్నానము చేయవలయును... చేయటకు ముందు,

భూమిలో నుండి పీకిన ఉత్తరేణువును ఆ మట్టితో నున్న
దానిని, తుమ్మికొమ్మను, జిల్లేడు కొమ్మను తన చుట్టు
ముమ్మారై నను త్రిప్పు కొనవలెను. “ నా సాపమును పరి
హరింపుము ” అని ప్రార్థింపవలెను-

అభ్యంగన స్నానము చేసి తిలకము ధరింపవలెను,
యమతర్పణము చేయవలెను. లక్ష్మీపూజను, కుబేర
పూజను (ధనపూజ) చేయవలెను. ఈ పండుగలలో
ఇండ్లు కడుగుట, ముగ్గులతో నలంకరించుట, దీపములు
వెలిగించుట, పూజ సేయుట, అభ్యంగనస్నానము -
ఆలక్ష్మీ నిస్సర్పణమునకు - లక్ష్మీ ప్రతిష్ఠకు సూచకములు.
రానున్న పంటల లక్ష్మిని, పైరు మహాలక్ష్మిని - కొరుడు
అగ్రయజ్ఞేష్టి అను క్రతువును ఈ అమావాస్యనాడు చేయు
టయు గలదు. “ కేదార గౌరి ” పదము గమనార్హము.
అర్థరాత్రి సమయమున లక్ష్మీపూజ సేయవలయును. ద్వార
ములు వేసికొనగూడదు అనుట సంప్రదాయ విరుద్ధ సమ
యము. దీపములను వెలిగించి ద్వారములు తెరిచి యున్నచో
లక్ష్మీ మన యిండ్లలో ప్రవేశించునని విశ్వాసము.

దీపావళి అమావాస్యకు భూలోకమునకు వచ్చిన పితృ
దేవతలు అమావాస్యనాడు తిరిగి వెళ్ళుదురు. వారికి
మార్గ దర్శకముగా ఉల్కాదానము - దీపదానము సేయ
వలయుననుట ధర్మశాస్త్ర వాక్యము “ తైరే లక్ష్మీః
జలే గంగా దీపావళి దినే వసేత్ ” అను వాక్యము
ననుసరించి దీపావళినాడు తైలమునందు లక్ష్మి వివ
సించును. అగ్నిలోపడి చనిపోయిన, అగ్ని సంస్కారము
జరుగనితీపులకు మనమిచ్చు ఉల్కాదానము, దీపదానములు
ఉత్తమ లోకములను కల్పించునని, మన మహర్షుల ధర్మ
సము, ఘూర్జరుల సంవత్సరాదియు, ధనలక్ష్మీ పూజయు
నీదీపములలోనే జరుగును.

దీపము

పరంజ్యోతి స్వరూపమునకు ప్రతీకము - “ ఉద్దివ్యస్వ
జాతవేదః అవఘ్నన్ విరుణుతిం మమ ” - నా సాప

శ్రీవాణి

మును పోగొట్టు దీపమును వెలిగించుము. అగ్నిదేవా ! అని ప్రార్థన. దీపము వర్జబ్రహ్మ స్వరూపము. ఆ వర్జబ్రహ్మయే నేను “ జ్యోతిరహం విరజో విపాస్యా ” అను బావన శ్రేయోదాయకము. అగ్ని చంద్రాదిత్య తేజస్సులకు మూలమైనది - వర్జబ్రహ్మజ్యోతి. ఆ తేజస్సే కేనోపనిషత్తునందు ఉమా హైమవతిగా దేవతలకు దర్శనమిచ్చినది. ఆ తేజోరూపమైన దీపమునే మనము

ఈ వంతుగలలో ఆరాధించుచున్నాము. శ్రీ వక్రరూప మున పేవించుచున్నాము.

ఈ దీపావళి భారతదేశమునందే కాదు ఇతర దేశము లలో గూడ, రకరకములుగా ఆచరణలో మన్నదనుట గుర్తింపవలసిన విషయము.

“ తమసోమా జ్యోతిర్గమయ

మృత్యోర్మా ఆమృతం గమయ ” ★

ప్రపంచ వింతలు

ప్రపంచంలో మానవ నిర్మిత మహా నిర్మాణములలో ఏడింటిని మాత్రం ప్రపంచ వింతలుగా పేర్కొంటున్నారు.

1. ఈజిప్టులోని పిర మి డ్లు (The Pyramids of Egypt) : ఇవి ఈజిప్టులోని రాజుల సమాధులు. పూర్వం ఈజిప్టులోని రాజులను “ఫారోన్” అనే వారు. 70 మంది ఫారోన్లకు పిరమిడ్లు నిర్మించబడినవి. 1200 సంవత్సరాల ఈజిప్టుదేశ చరిత్రను ఇవి ప్రతిబింబిస్తున్నవి. పిరమిడ్లు అన్నింటిలో నిచియోస్ పెద్దది. ఒక్కొక్కటి 2 1/2 టన్నుల బరువుగల 2 లక్షల రాళ్ళతో నిర్మించబడినది.
2. హేలాడే తోటలు (The Hanging Gardens of Babylon) : బాబిలోనియాలోని యూఫ్రేట్స్ నదీసమీపంలో ఇవి నిర్మించబడినవి. భూమికి 70 నుండి 300 అడుగుల ఎత్తులో లతలు, కర్రలు మొదలగునవి పెంచబడినవి. ఎత్తయిన రిజర్వాయర్ల ద్వారావీటి నీటి సరఫరా చేయబడుతూ వుండేది. ఇవి క్రీ. పూ. 600 సం. నాటివి.
3. ఆర్టిమిస్ దేవాలయం (The Temple of Artemis) (Diana) : ఎఫిసస్ అనే పురాతన పట్టణంలో ‘డయానా’ అనే దేవత స్మృతి చిహ్నంగా నిర్మించబడిన దేవాలయం ఇది. 425 × 225 అడు

గుల కొలతలతో చలువరాతితో నిర్మించబడినది. ఒక్కొక్కటి 150 టన్నుల బరువు 60 అ. ఎత్తు గల 127 స్తంభములు ఉపయోగించబడినవి. ‘హిరో స్ట్రాటస్’ అనే నిరంకుశ పాలకుడు ఈ దేవాలయాన్ని దగ్ధం చేశాడు.

4. మాసోలస్ సమాధి (The Tomb of Mausolus) క్రీ. పూ. 352 లో ఆర్టిమిసియా అను రాణి కారియా స్మృతి చిహ్నంగా చలువ రాతితో నిర్మించింది. భూకంపం మూలంగా యిది నశించింది.
5. రోడ్స్ లోని కొలాసస్ (Colossus of Rhodes) : ఇది గ్రీకుల సూర్యదేవుడైన హెలియస్ కంచు విగ్రహము. దీని ఎత్తు 109 అడుగులు. క్రీ. పూ. 280 లో దీని నిర్మాణము పూర్తి అయినది. ఇది క్రీ. పూ. 224 లో భూకంపం వలన శిథిలమైనది. క్రీ. శ. 672 లో తురుష్కులు స్వాధీన పరచుకొని దీనిని అమ్మివేశారు.
6. జూపిటర్ విగ్రహము (The Statue of Zeus (Jupiter) : ఒలంపియాలో ప్రతిష్ఠించబడిన విగ్రహం. క్రీ. పూ. 432 లో ఫిసియాస్ అనే శిల్పి దీన్ని నిర్మించాడు. చలువరాయి, దంతం, బంగారుపూతతో నిర్మించబడిన అత్యద్భుతశిల్పం ఇది.
7. అలెగ్జాండ్రీయాలోని ఫైట్ ఫోన్ (The Pharos of Alexandria) : క్రీ. పూ. 265 - 247 లో తోలమీ ఫిలడెల్ఫస్ అనే రాజు దీని నిర్మాణాన్ని పూర్తిగావించాడు. దీని ఎత్తు 600 అడుగులు. ★

అదర్శ పురుషుడు, నవభారత నిర్మాత

జవహర్ లాల్ నెహ్రూ

‘దేశమంటే మట్టికాదోయ్ దేశమంటే మనుజు లోయ’ అన్నాడు మహాకవి గురజాడ అప్పారావుగారు. ఒక దేశము యొక్క ఔన్నత్యము ఆ దేశములోని ప్రజల మీదనే ఆధారపడి యుంటుంది. ఒక విదముగా చూస్తే దేశములోని మహా పురుషుల చరిత్రయే ఆ దేశ చరిత్రగా భాసిస్తుంది. ఆధునిక భారతదేశ చరిత్రను, ప్రవాసంగా రాజకీయాల దృష్టిలో తీసుకొంటే, మహాత్మా గాంధీ మొదలగు నాయకుల చరిత్రయే భారతదేశ చరిత్ర యని చెప్పవలసి యుంటుంది. స్వరాజ్యము సిద్ధించిన తర్వాత రాజకీయ పురోగతికి పండిత జవహర్ లాల్ నెహ్రూ, నర్తార్ వల్లభాయిపటేల్ వంటి నాయకుల చరిత్రయే ఆధారము. 562 స్వదేశ సంస్థానములను రక్త పాతము లేకుండా భారతదేశములో లీనముచేసి భారత దేశము యొక్క ఏకత్వమును, సమగ్రతను పరిరక్షించిన రాజకీయ ధురంధరుడు నర్తార్ వల్లభాయిపటేల్. అటులనే ఆర్థిక పరమైనట్టియు ప్రజాస్వామిక పరమైనట్టియు దేశ వికాసమునకు ప్రవాస కారణ భూతుడు, పండిత జవహర్ లాల్ నెహ్రూ.

కాశీ నాథుని పూర్వ మల్లికార్జునుడు

అయన కుటుంబమే త్యాగనిరతికి ప్రతీక. అయన తండ్రి పండిత మోతీలాల్ నెహ్రూ. తల్లి స్వయానాజీ. మోతీలాల్ నెహ్రూ అలహాబాద్ హైకోర్టు లో ప్రముఖ న్యాయవాది. ఆరోజులలోనే నెలకు ముప్పది వేలకు పైగా సంపాదించేవాడు.... భోగి. అయినను గాంధీమహాత్ముని పిలుపు మేరకు. అపార ధనార్జనకు మూలమైన న్యాయవాద వృత్తిని, తృణ ప్రాయముగా

విసర్జించి, మహాత్ముని సహచరుడు, అనుచరుడు అయినాడు.

భోగి, త్యాగిగా మారినాడు. ఆత్మంత సుఖములు అనుభవించినవాడు అనేక దుర్భర కష్టములకు గుటియైనాడు. ఆరోగ్యమును లెక్కచేయక కారాగారవాసమును అనుభవించి ఆరోగ్యమును కోల్పోయినాడు. తనయొక్క విశాల సుందర భవనమును స్వరాజ్య భవనమును కాంగ్రెసునకు వితరణగా యిచ్చినాడు. ఆయన గర్భవాసమున జన్మించిన జవహర్ లాల్ తండ్రిని మించిన తనయుడు అయినాడు. మన సంప్రదాయములో “పుత్రాదిచ్ఛేత్ పరాజయం” అను సూక్తిగలదు. అనగా మంచి తండ్రి తన కుమారుడు తనను మించిన వాడు కావలయునని కోరుకొనునట. ఆవిధంగా జరిగినది. తండ్రిగారు న్యాయవాద వృత్తిని విసర్జించకయే, తన ఆదాయమును అంతకు కాంగ్రెసునకు అర్పించుచు సేవచేస్తే బాగుంటుందని తలచినట్లును, కాని కుమారుడు ఆయనకు నచ్చ జెప్పి, వృత్తిని మాన్పించి నట్లున్నూ ఆ రోజులలో చెప్పుకునే వారు. జవహర్ లాల్ కూడా న్యాయవాద వృత్తినే చేపట్టటము జరిగింది. కాని, అయన దేశభక్తి దేశసేవా తృప్తి ఆ వృత్తిలో కొనసాగ నీయలేదు. న్యాయవాద వృత్తిని వదిలివేసి గాంధీ మహాత్ముని ప్రవాస అనుయాయులలో ఒకడైనాడు. భార్యతో కూడ కారాగారవాసము అనుభవించినాడు. అతికోమల శరీరమైన అయన భార్య కమలా నెహ్రూ ఆనారోగ్యము నకు గుటియై ఆకాల మరణము నందుట జరిగినది. వారి కుటుంబమువారు, దేశ సేవా హుతాశనుకు ఆహూతి యైనారు. సింహమునకు పుట్టిన పిల్ల సింహము కాక వేరుగనా?

శ్రీవాణి

త్యాగశీలత్వము, మేధావిత్వము, పాండిత్యము, నేతృత్వము, కార్యదక్షత్వము, సౌమ్యత్వము, నిర్విరామ కృషి కర్తృత్వము, రచనా సామర్థ్యము, వినయ శీలత్వము, దేశభక్తి మొదలగు నడుజములెన్నో రాశీభూతమై ఆయనలో మూర్తీభవించినవి. అంత సంపన్న కుటుంబములో జన్మించినను, దేశసౌభాగ్యము కొరత కష్టపరంపరను బచ్చితముగా అనుభవించుట ఆయన త్యాగ శీలత్వమునకు, దేశభక్తికి నిదర్శనము. ఆయన రచించిన గ్రంథములు ఆయన మేధావిత్వమునకు, పాండిత్యమునకు, రచనా నైపుణ్యమునకు అదర్శములవంటివి. గాంధీమహాత్ముని నిర్వాణానంతరము అఖిల భారత కాంగ్రెసు సంస్థను, స్వతంత్రభారతమును నడిపించుట ఆయన కార్య దక్షతకు నేతృత్వ నిర్విరామ కృషికి సాక్ష్యము. గాంధీ మహాత్మునితో కొన్ని ముఖ్య విషయములపై అభిప్రాయ భేదమున్నను ఆయన మాటకు తిరుగు చెప్పలేదు. ఆయన వాక్యమునే పరిపాలించినాడు. 1942 నం॥ లా “క్విట్ ఇండియా” ఉద్యమమును గాంధీమహాత్ముడు సంకల్పించినప్పుడు బేదాభిప్రాయమును వర్జింగు కమిటీ సమావేశములో వెలిబుచ్చియు, తన నాయకుని, అతి విచేయతతో అనుసరించినాడు. గాంధీగారి ఇజ్జలను ఎన్నడూ ఆయన ఉల్లంఘించలేదు. తనకు తాను గొప్పనాయకుడు అయి ఉండియు, తన నాయకుని అతి వినయముతోను భక్తితోను అనుసరించుట మాహాపురుష లక్షణము.

భారతదేశ పురోగతికి, దేశ సౌభాగ్యమునకు ఆయన చేసిన సేవ అపారము. రాజ్యాంగ నిర్మాణ సభా సమావేశములలో, రాజ్యాంగము యొక్క పూర్వపీఠిక (Preamble) తయారు చేయుటలో ఆయన పాత్ర విశిష్టమైనది.... ఆయనకు ప్రజాస్వామ్య వద్దతి యందు మిక్కిలి విశ్వాసము కలదు. అందువలన భారత రాజ్యాంగము ప్రజాస్వామ్య వద్దతిమీద నుండవలయుననియు, యుక్తవయసు వచ్చిన వారందరికి వోటింగు హక్కు ఉండవలయుననియు ఆయన అభిప్రాయము. తదనుసారముగానే రాజ్యాంగమును నిర్మాణము చేయించినాడు.

ప్రశ్నలు-సమాధులు

1. ప్రపంచంలో కెల్లా బంగారం ఎక్కువగా దొరికే దేశమేది ?
2. WED అంటే ఏమిటి ?
3. పోర్టోగల్ పీచి కనుగొన్న దెవరు ?
4. బాల్ పాయింట్ పెన్ ను కనుగొన్న దెవరు ?
5. రోమన్ అంకెల్లో XM అంటే ఎంత ?
6. జూపిటర్ గ్రహానికి ఎన్ని ఉప గ్రహాలున్నాయి ?
7. పరంగల్ దగ్గర ఉన్న వెయ్యి స్థంభాల గుడి పొడవెంత ?
8. కుజుండియా కంపెనీ మనదేశానికి ఏ సం॥లో వచ్చింది ?
9. ఎల్. పి రికార్డు మొదటగా ఎప్పుడు ప్రవేశపెట్టబడింది ?
10. నాలుగు మోకాళ్ళు ఉన్న జంతుమేది ?
11. కాంతి వేగాన్ని మొదటగా కొలిచిన వారెవరు ?
12. కామన్వెల్త్ లోని దేశాల సంఖ్య ఎంత ?
13. థామోలాండ్ దేశం యొక్క పూర్వపేరు ఏమిటి ?
14. 'ఐరన్ మాన్ అఫ్ ఇండియా' ఎవరు ?

14. ఇర్విన్ టెన్ బెన్ జన్
10. బిల్ గేట్స్ 11. రోయల్ 12. 48
7. 1219 బి. 8. 1600 A.D 9. 1948
4. లాండ్ జి రైయో 5. 10,000
Environmental Day 3. ఫ్యాక్టరీ డే
1. South Africa (దక్షిణాఫ్రికా) 2. World

బాలవాణి

సామంతరామం

పందెం

అందాల రెక్కలై నాకుంటే
అంబర వీధినె ఎగిరి
అందుకుంటా ! నిన్నందుకుంటా !
పందెం వేయి చందమామా ||అం||

సింగారంగ నింగి నుంచీ
తొంగి తొంగి చూచేసంటూ
పొంగి పొంగి పోడోకోయ్
చెంగున నీ దరి చేరంగ
హంగూలెన్నో కూర్చానోయ్ ||అం||

చల్లని వెన్నెల మూపై చల్లి
ఉల్లము లుప్పొంగించానంటూ
ఉల్లాస పడదోకోయ్
మెల్లగ నీ దరి చేరంగ
పల్లకి సరిచేశానోయ్ ... ||అం||

ఆరూ పోరులె లేకుడ
ఆకనమే యేలే నంటూ
అదిరీ పడదోకోయ్
వదిలంగ నీ వక్క చేర
అడను సమకూర్చానోయ్ ||అం||

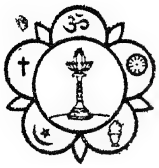
న్యాయము, స్వేచ్ఛ, సమానత్వము, సౌభ్రాతృత్వము అనే
పునాదులతో రాజ్యాంగమును ఏర్పాటు చేయించినాడు.
ఈ సూత్రములు పూర్వపీఠికలో పొందుపరువబడినవి.
ఈ సూత్రములకు అనుగుణముగనే రాజ్యాంగ నిర్మాణము
జరిగినది. మన రాజ్యము సర్వ స్వతంత్రమైన ప్రజా
సత్తా రాజ్యముగా రూపొందించినాడు.

ఆయనకు సామాజిక వాదముపైన విశ్వాసముండుట
చేత, సోషలిస్టు విధానములోని కొన్ని పద్ధతులను అవలం
బించినాడు. అందులో ప్రధానమైనవి ప్రజాశాసన బద్ధమైన
ఆర్థిక పురోగతి, భారత దేశమువంటి పెద్ద దేశమునకు,
విశాలమై ఆర్థిక జనసంఖ్య గల దేశమునకు, పంచవర్ష
ప్రజాశాసన బద్ధమైన ఆర్థిక వికాసముజరుగగలదని
ఆయనవిశ్వాసము. రష్యాదేశములో మొదటగా ప్రజాశాసన
నిర్మాణ పద్ధతి అవలంబింప బడినది. దానిననుసరించి పంచ
వర్ష ప్రజాశాసన తయారు చేయుటకై, ప్రధానమంత్రి
ఆద్యక్షత క్రింద ఒక సంఘమును ఏర్పాటు చేసినాడు.
కొన్ని లోపములు సంభవించినను ఈ పద్ధతి వలన
మన దేశము ఆర్థికముగా పురోభివృద్ధి చెందిన దనుటలో
ఎట్టి సందేహమున్నూ లేదు.

భారతదేశము ప్రధానముగా వ్యావసాయిక దేశమై
యున్నందున, సౌభాగ్యవంతము కావలెనంటే పరిశ్రమల
వృద్ధి జరుగువలెనని ఆయన నంకల్పము. అందులో భారీ
పరిశ్రమలయెడ ఆయనకు నమ్మకముమెండు. అందువలన
మౌళికములైన ఇనుము ఉక్కు, విద్యుచ్ఛక్తి, అణుశక్తి,
మొదలగు పరిశ్రమలకు ప్రాధాన్యమిచ్చినాడు.

అన్నిటికంటే ముఖ్యమైన విషయము మన రాజ్యాంగ
మును లౌకిక (Secular) రాజ్యాంగముగా, ఏర్పాటు
చేసినాడు. అది లేకున్న దేశములో పూర్తిగా ఆశాంతి స్థిర
పడిపోయి ఉండేది. లౌకిక రాజ్యమనగామత విషయముల
యెడ ద్వేషభావముకాదు. ప్రభుత్వమునకు అన్ని మతముల
యెడ సమాన గౌరవ భావము, ఏ యొక్క మతమునకు
ప్రాధాన్యమివ్వకుండుట మాత్రమే.... అంతర్జాతీయ రంగ
ములో కూడా ఆయన నిర్వహించిన పాత్ర ప్రశంస నీయ
మైనది. ప్రపంచ శాంతి సుహృద్భావములకు, పంచశీల
అనే ఐదు సూత్రముల మీద అంతర్జాతీయ వ్యవస్థను
నిర్మించుటకు ఆయన చేసిన కృషి గణనీయము.

భారత దేశమునకు మొట్ట మొదటి ప్రధానమంత్రియై
దేశ సౌభాగ్యమునకు స్థిరమైన పునాదులను నిర్మించి,
యశః కాయముతో దేశప్రజలను విడిచి వెళ్ళిన జవహరు
లాల్, ధన్యజీవి, ఆదర్శ ప్రాయుడు, మార్గదర్శకుడు. ★

చిత్తశుద్ధిగలవానికే

భగవదానుగ్రహం లభిస్తుంది

“ మృత్పిండ మేకం బహు భాండ రూపం
సువర్ణ మేకం బహు భూషణాని
గోక్షీర మేకం బహు దీన తాపం
ఏకం పరాత్మా బహు దేహవర్తి ”

మట్టి ఒక్కచే, కాని కుండల రూపములు భిన్నములు. సువర్ణము ఒక్కచే, కాని ఆభరణములు వివిధములు. గోవుల రంగులు భిన్నములు, కాని గోవు క్షీరము పని త్రము అనగా తెలుపురంగు. అత్త ఒక్కచే, అయితే మానవుల యందు భిన్నత్వమైన రూపములలో ప్రకటిత మవుతున్నది.

“ ఏకోదేవో సర్వ భూతేషు గౌఢః ” ప్రతి భూతమునందును అంతర్భూతముగా ప్రకటించేటటువంటి దేవుడు ఒక్కడే. అతడే సత్యస్వరూపుడు. అతనే అనంత ప్రభావుడు. కానీ సత్యం ఒక్కటైనప్పటికీనీ అనుభవజ్ఞులు దానిని అనేకంగా అనుభవిస్తూ వచ్చారు.

“ ఏకం సత్ విప్రా బహుధా వదన్తి ” ఉన్న సత్యం ఒక్కటైనప్పటికీనీ వారి వారి అనుభూతులను, వారి వారి అనుభవములను పురస్కరించుకొని భగవంతునికి అనేకవిధములై నటువంటి రూప నామములను కల్పించుట వచ్చారు. మూలాధారములను ఎవ్వరూ మార్చలేదు, లేక కూర్చలేదు. ఈనాడు భగవంతునియొక్క తత్వాన్ని అర్థం చేసుకొనలేనివారు అనేకులు. అర్థం చేసుకున్నట్లుగా అభినయం చేసేటటువంటివారు మరింత అధికులు. కాన దైవత్యమును ఎవ్వరునూ, ఏనాటికీ పరిపూర్ణముగా అర్థం చేసుకొనలేదు. మనస్సునకు గాని, వాక్కునకు గాని అతీతమైనటువంటి దివ్యత్వాన్ని, పవిత్రతను ఏరీతిగా వారు వర్ణించగలరు ? ఏరీతిగా వారు చిత్రించగలరు ?

మానవులకు అవసరమైన వస్తువులనన్నింటినీ భగవంతుడు ఉచితంగా సృష్టిస్తూ వచ్చాడు. భగవంతుడు అనుగ్రహించి ప్రసాదించిన మట్టి, విప్పు, నీరు, గాలి, సూర్య కాంతులనండి వ్యక్తి, వైజ్ఞానికుడు అనేక విధములై నటువంటి రూప నామములను సృష్టించుటా వస్తున్నాడు. కానీ ఈ వైజ్ఞానికుడు ఈ పదార్థములను సృష్టించినట్లుగా త్రమిస్తున్నాడు. లేని పదార్థములను ఏ వ్యక్తి సృష్టించలేడు. ఉన్నదానికే కన్న రూపములను ఏర్పర్చి భిన్నమైన భిన్న మార్గములయందు ప్రబోధిస్తూ వస్తున్నాడు.

శ్రీ సత్య సాయి బాబా

నీరులో నిప్పున్నది. కాని వైజ్ఞానికుడు తన విజ్ఞానశక్తి చేత దానినుండి విద్యుచ్ఛక్తిని ప్రసరింప జేయుచున్నాడు. ఈ విద్యుచ్ఛక్తి వైజ్ఞానికుడు సృష్టించినది కాదు. అగోచరమై, గుప్తముగా ఉన్న శక్తిని తాను వ్యక్తంచేస్తూ వచ్చాడు. ఈ నీరునందే ఈ విద్యుచ్ఛక్తి లేకుండిన తాను ఏమాత్రం దీనిని సృష్టించలేడు. వ్యక్తిని ఆధారముగా గైకొని వైజ్ఞానిక శాస్త్రం విరివిగా పెరుగుతున్నది. లేనటువంటిదానిని సృష్టించి నట్లుగా త్రమించటం మాత్రం అజ్ఞానం. భూమిలో అట్టుడుగున జలమున్నది. వైజ్ఞానికుడు శాస్త్ర సాంకేతిక విజ్ఞానంతో దీనిని పైకి తెప్పిస్తున్నాడు. అసలు లేనిదానిని సృష్టించడం లేదు. ఉన్న మూల దాతులను సంహారం చేయడం లేదు. నిర్మాణించడం గాని నిర్మూలించేయడం గాని మానవుని చేతిలో లేదు. ఈ దివ్యత్వమును ప్రతి వ్యక్తి గుర్తించినప్పుడే దైవత్యమనేటటువంటిది సర్వత్రా వ్యాపించినదనే సత్యాన్ని అర్థం చేసుకోగలడు. మానవునిచేత ఇవి

కేవలం సృష్టించబడటమే, లేక దీనిని సంహరించడమే జరుగుతున్నదని మనం భావిస్తున్నాం - ఇది కేవలం మానవలక్షణమే.

భూమికి అర్ధశతాబ్దాల క్రితం సహజవైఫల్యం వంటిది. న్యూట్రన్ శాస్త్రజ్ఞుడు పరిశోధన చేసి దీనిని వెలుగుతోచికి తెచ్చాడు. ఈ అర్ధశతాబ్దాల క్రితం భూమికి న్యూట్రన్ కనిపెట్టుటకు పూర్వమే భూమియందున్నది. అదే విధముగానే దైవశక్తి అనేటటువంటిది గుప్తముగా, గోప్యంగా సర్వత్రా ఉండినప్పటికినీ వారివారి సాధన సంస్కృతివారా దానిని సాక్షాత్కరించుకోగలుగుతున్నారు.

గంగ దే కులం ? గాలి దే కులం ?

సత్యం ఒక్కటే. కాని ఇది బ్రాహ్మణుల సత్యం, క్షత్రియుల సత్యం, భారతీయుల సత్యం, అమెరికావారి సత్యమని. ఈ సత్యాన్ని ఒక కులమునకు, ఒక దేశమునకు పరిమితం చేయలేముగదా! అదే విధముగా నిప్పు, నీరు తత్వమును కూడాను. ఇది బ్రాహ్మణుల నిప్పు, సూర్యుల నిప్పు, భారతీయుల నిప్పు, విదేశీయుల నిప్పుని దీనికి ఎట్టి భేదములూ లేవుగదా! “గంగదేకులం? గాలిదేకులం?” అందరం అనుభవిస్తున్నాము గదా! ఇట్టి విధముగానే దైవత్వ మనేటటువంటిది ఏకత్వమై ఉండినప్పటికినీ మనయొక్క భ్రాంతులచేత భిన్నత్వంగా విభజించి దానిని భ్రాంతితోనే అనుభవిస్తున్నాము. దైవత్వాన్ని జాతి మత దేశ కాలములకు ఏమాత్రం దీనిని పోల్చుకొనరాదు. కృష్ణుని విషయం చూడండి. కృష్ణుడు ఏ తెగకు చెందినవాడు? ఇది బ్రాహ్మణులకు కులదేవత కాదు. క్షత్రియులకు ఒక సంపదకాదు. వైశ్యులకు ఇది ఒక ఐశ్వర్యం కాదు. లోక సంరక్షణకై అవతరించి నటువంటి ఒక స్వరూపం. కృష్ణుడు నావాడు, నీవాడు అనుభవదం కేవలం ఒక విధమైన మమకారమే, అభిమానమే. కనుక దైవత్వం అందరివారు. ఏ ఒక్కటి వారు మాత్రంకాదు. ఉన్నది ఒక్కటే, ఒక్కడే దైవం. ఈ ఒక్కడై నటువంటి దైవము పెక్కు రూపములను పొంది అనేక విధములై నటువంటి భ్రాంతులను సంతృప్తి

పరుస్తూ వస్తున్నాడు. ఇలాంటి దైవత్వాన్ని మనం అర్థం చేసుకొనవలెనంటే కేవలం సాధన మాత్రమే సరిపోదు. విచారము కూడను అత్యవసరం. ఈనాడు భిన్నత్వమును ప్రోత్సహించి అభివృద్ధి పరచేటటువంటివారు అధికమై పోతున్నారు. ఏకత్వమును అనేకత్వంగా భావిస్తూ వస్తున్నారు. కనుకనే దివ్యత్వమనేటటువంటిది అడుగున పడిపోతున్నది. దైవత్వముయొక్క నిజతత్వాన్ని గుర్తించలేక పోతున్నారు.

అధర్మమును ప్రోత్సహిస్తున్నారు

ఏ దేశమున ధర్మదేవత, శాంతిదేవత కలకలలాడుచుండునో అదేశము నందే సంపత్తి కిలకలలాడుతూ ఉంటుంది. ఈనాడు ధర్మమునకు విరుద్ధంగా, నీతికి విరుద్ధంగా నాతిని ఆధారంగా చేసుకొని అనేక విధములైన అశాంతిని అభివృద్ధి పరుస్తున్నారు. ఇలాంటి అధర్మమును అభివృద్ధి పరచేటటువంటి వ్యక్తులను పెద్దలు చూస్తున్నారు. విద్వాంసులు, పండితులు పరీక్షిస్తున్నారు. ఉన్నతస్థాయిలో వున్న అధికారులు చూస్తున్నారు. ఎవ్వరూ దీనిని ఆరికట్టలేక పోతున్నారు. అధర్మమని తెలిసినప్పటికీ దీనిని ఎదుర్కోనలేక పోతున్నారు. కనీసం ప్రయత్నం కూడా చేయడంలేదు. ఇట్టివారు అధర్మమును అపరిచిత పోయినప్పటికీ, ప్రోత్సహించిన వారవుతున్నారు.

మహాభారత ఉదంతం

మహాభారతమునందు యుద్ధ ప్రమాదమును ధర్మజుడు ముందుగానే గ్రహించి కృష్ణుని రాయబారానికి అంపాడు. నిండు సభలో కృష్ణుడు రాబోవు ప్రమాదాన్ని చక్కగా పర్చింపాడు. మహాజ్ఞానులైన భీష్మ ద్రోణ కృపాచార్యులు విని ఊరుకుంటారు. కౌరవుల చెంత చేరడం చేతనే, వారి సహవాస దోషముల చేతనే అన్నీ తెలిసిన వీరుకూడా దానిని ప్రోత్సహించే వ్యక్తులుగా తయారైనారు. అధర్మమును అక్రమమును గుర్తించిన విరురుడు మాత్రం కృష్ణ పరమాత్మయొక్క పవిత్రమైన సూక్తులను ఆచరించడం మంచిదని అనేక విధముల నప్పచెప్పాడు. ప్రయోజనం లేక పోవడం వలన, దుష్టులు, దుర్మార్గుల చెంత ఉండటం

కంటే యాత్ర పోవడం మంచిదని విదురుడు ఆ రాజ్యమునే విసర్జించి పోయాడు. భీష్మ ద్రోణ కృపాచార్యులు మాత్రం ఆ దుష్టులు దగ్గరనే జీవిస్తూ వచ్చారు. అందరూ గొప్ప ఆచార్యులే. ధర్మ ధర్మములను గుర్తించినటువంటి వారే. నిత్యానిత్య విషయములను సరిశీలించినట్టివారే. అవరణలో లేని యీ జ్ఞానములన్నీ నిరుపయోగములై పోయినాయి. కనుకనే కౌరవులు వివిధంగా మరణించారో ఈ ఆచార్యులు కూడను అదే విధంగా మరణించారు. అక్రమములను దిక్కరించి వాటిని సరిచేసే శక్తి సామర్థ్యములున్నప్పటికీ వాటిని ఎవరు సరిచేయటకు ప్రయత్నించరో అట్టివారు దుష్టులతో సమానమేనని, దుర్మార్గుల యొక్క ఫలితాన్ని వీరు కూడను అనుభవించవలసి వస్తుందని మహాభారత యుద్ధం ఋషివు చేస్తున్నది. దుర్మార్గుల సాహచర్యమే దీనికి కారణం.

రాత్రివేళలయంతు మనలను ఒకటో రెండో దోమలు కుడుతాయి. కొన్ని నల్లులు కరుస్తాయి. ఈ బాధను సహించలేక మందును స్ప్రే చేస్తాం. కుట్టినది కొన్ని దోమలైతే, కరిచింది కొన్ని నల్లులై నప్పటికీ అన్నీ చస్తాయి. కుట్టిన, కరిచిన వాటినే చంపుతున్నామా? అన్నీంటినీ చంపుతున్నాం. అదే విధంగా దుష్టులు, దుర్మార్గుల చెంత మన జీవితాన్ని గడపడం చేతనూ, అక్రమాలను అరికట్టలేక పోవడం చేతనూ మనం కూడా ఆ ప్రమాదంలో భాగమై పోతున్నాం. అక్రమ, అన్యాయ, అనాచారములు జరుగుతున్న సమయము నందు దానిని ఆదరించి అరికట్టలేని వ్యక్తులను సయితం దుష్ట సంహారం చేస్తున్నాడు పరమాత్మ. దోషికి సరైన బోధ చేయకపోవడమే నీ దోషం. సమాజంలో జరుగుతున్న అక్రమ అన్యాయములను సాధ్యమైనంతవరకు ఎదుర్కొనే విషయంలో పాల్గొనినప్పుడు మాత్రమే ధర్మ సంస్థాపనకు తోడ్పడిన వారమవుతాము.

విభీషణుని ఆదర్శం

రావణుడు చేస్తున్న అక్రమాలను చూచి విభీషణుడు సహించలేక పోయాడు. సోదరునికి అనేక విధముల

మాజీ ముఖ్యమంత్రి

అంజయ్య నిర్వాణం

అధికారంలో వున్న లేకపోయినా ప్రజల అభిమానాన్ని, ప్రతిపక్షాల అభిమానాన్ని విశేషంగా చూరగొని; “ఆరణాల కూచి” నుండి “ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి” స్థాయివరకూ ఎదిగిన ప్రజల మనిషి శ్రీ టంగుటూరి అంజయ్య ది. 18-10-86న న్యూఢిల్లీలో పరమపదించినారు. ఆయన మృతికి “శ్రీవాణి” తన సంతాపాన్ని ప్రకటిస్తోంది.

— ఎడిటర్

జోడించాడు. నచ్చచెప్ప ప్రయత్నించాడు. మితిమీరి పోవడంతో అక్కడ ఉండుటకు ఇష్టంలేక ధర్మమూర్తి శ్రీరామచంద్రుని పాదములను వట్టాడు. దోషములను గావించినటువంటివాడు రావణుడు ఒక్కడే. కానీ దానిని ప్రోత్సహించిన రాక్షసులు సహితం శిక్షలు పుచ్చుకోక తప్పలేదు, మరణమూ తప్పలేదు. కనుక మన బంధువులు గాని, పుత్రులు గాని దోషములు ఆచరించినప్పుడు, వారికి సరైన శిక్షనిస్తూ, ఎదుర్కొంటూ, సరిదిద్దుటకు ప్రయత్నించినప్పుడే మనం దోష రహితులమవుతాం గాని, దోషములను ప్రోత్సహిస్తూ, వాటిని అనుసరిస్తూ వచ్చిన వారు కూడా పరమ దోషులే అవుతారు.

ఏకత్వం

పూర్వకాలమందు దుర్యోధనుడు దుర్యోధనునిగా, శకుని శకునిగా, ధర్మజుడు ధర్మరాజుగా ప్రవర్తించేవారు. కాని ఈనాడు ధర్మరాజు దుర్యోధనునిగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు. పేరు ధర్మజుడు, వారియొక్క వినయవిధేయతలు, చూస్తే చాలా ధర్మంగా కనిపిస్తాయి. అహంభావములు

చదవాలి - ఎదగాలి

అమ్మ : చదవాలి పాపా

ఎదగాలి బాబూ

చదవాలి మంచి చదువుల

ఎదగాలి మనుషులుగ

పిల్లలు : చదివేకాం ఆమ్మా

వ్రాసేకాం ఆమ్మా

అమ్మ : అక్షరాలు నేరిస్తే చాలదు

అణకువ ఉండాలి

పాఠాల్లాస్తే చాలనా

ఆ అర్థం తెలియాలి ||చద||

అమ్మ : ఎవరడిగారని ఈ వెలుగు

ఇలా పంచుతాడూ సూర్యుడు ?

ఏమిచ్చామని వెన్నెలలు

ఇలా ఒంచుతాడూ చంద్రుడు ?

పిల్లలు : నాన్న మాకు సూరీడు

అమ్మ చందమామ

చిన్నపిల్లలము చుక్కలము

చక్కని కొండే మా ఇల్లు ||చది||

అమ్మ : నీవు నాటినా లేకున్నా

నీడ విచ్చు చెట్టు

మంచి వారనీ ఎంచి చూడదు

అందరికీ పంచు సమంగా

పిల్లలు : పెద్దచెట్టు మా పాఠశాల

చల్లని నీడే మాష్టారు

చక్కగ చదివే పిల్లలము

విత్తనాలు మేమౌతాము ||చది||

—డి. సుజాతాదేవి

ప్రవర్తన చూస్తే శకునిగా గోచరిస్తాయి. అందరూ భక్తులుగానే కనిపిస్తారు. రత్నలతో కూడిన వ్యక్తులైగాని భక్తులుకాదనే విషయం వారి నడవడికలో స్పష్టంగా కనిపిస్తూ ఉంటుంది. భక్తులు చేయవలసిన పనులు చేస్తున్నారా? పేరుకు మాత్రమే వీరు భక్తులు. మా బజారంతా బ్రాహ్మణులే, కోడిపెట్టమాత్రం కనిపించడంలేదన్నట్లున్నది ఈ భక్తుల సంగతి. మనం భక్తులం అనుకున్నప్పుడు భక్తి ప్రవర్తన నిరూపించాలి ఎటుచూచినప్పటికీ ఏకత్వమే దృక్పథమై ఉండాలి. కాని ఈనాటి భక్తి తత్వం విరుద్ధంగా మారుతున్నది. కనుకనే దైవత్వాన్ని అర్థం చేసుకోలేని మూర్ఖులుగా తయారవుతున్నారు. దీనికి కారణం స్వార్థం, స్వప్రయోజనమే. మానవునియందు దుష్టబుద్ధులు ప్రవేశించినప్పుడు, ఎంతటి క్రూరులుగా నయినా తయారు కావడానికి సిద్ధమవుతారు. ఇదికాదు మానవత్వం యొక్క విశిష్టత. దివ్యత్వంయొక్క పవిత్రతను చవిచూడటానికి అవసరమైన కృషిచేయాలి మన ప్రాపంచిక సంబంధమైన దివ్యత్వాన్ని కూడా ప్రకటించాలి.

భౌతికవాదులు

ఏక కాలమందు అనేక విధములైన వ్యక్తిత్వములు ప్రకటితమైనప్పుడు దీనిని భౌతికవాదులు అంగీకరించరు. రసాయనిక శాస్త్రజ్ఞునికి పదార్థ విజ్ఞాన శాస్త్రం అంతగా తెలియదు. యం. బి. బి. యస్ చదివేదాక్టర్ కు ఇంజనీరింగ్ విషయం ఏమాత్రం అర్థంకాదు. తెలివితేటలు తన విద్య యందు మాత్రమే అభివృద్ధి గావించుకోవచ్చు. మరొక విషయంలో తన తెలివితేటలు ఏ మాత్రం పనికిరావు. అదే విధముగనే భౌతిక శాస్త్రజ్ఞుని యొక్క విజ్ఞానం యొక్క పరిమితి ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానంయొక్క పరిమితితో పోల్చుకోవడానికి వీలుకాదు. ఆధునిక సాంకేతిక విజ్ఞానం విఠిల్లినదని భావిస్తున్న ఈశాలంలో, ఎక్కడో ఢిల్లీలో ఆకాశవాణి, ఔరివిజన్ లలో ప్రసార మవుతున్న పాటలను ఎవరింట్లో వారు కూర్చోని విసగలుగుతున్నారు, చూడ గలుగుతున్నారు. ఏక కాలంలో కోట్లాదిమంది ఈ అనుభూతిని పొందుతున్నారు. అటువంటిప్పుడు అలనాడు

గోపాలకృష్ణుడు 16వేలమంది గోపికలకు తమ ఇంద్రులలో ఒకే వర్షాయం కనిపించాడని చెబితే అనేక ప్రశ్నలు, విమర్శనలు చేస్తున్నారు. ఈనాటి యంత్రశక్తి కే యంత్ర శక్తి ఉన్నప్పుడు అలాటి మంత్రశక్తికి ఎందుకు ఉండ కూడదు : దీని అంతరాధాన్ని గురించలేని వ్యక్తులు ఇది సాధ్యమా? అని విమర్శిస్తున్నారు. ! శబ్ద తరంగములు విద్యుచ్ఛక్తి తరంగములతో లీనమై అనంతమైన శక్తిగా మారి ఈధర్మలో సంచారంచేసి రేడియోలో వినిపిస్తున్నాయి, టెలివిజన్లో కనిపిస్తున్నాయి. ఈ వాస్తవాన్ని మనం గుర్తిస్తున్నాము గదా! దీనికి జీవితం అవసరంలేదు, జీవితం తదుపరి కూడా దీనిని అనుభవించడానికి వీలవుతుంది. ఘంటసాల శ్రావ్యంగా పాడేటటువంటివాడు, కాని అతను గతించాడు. కాని ఈనాటికీకూడా ఆతని స్వరమును స్వచ్ఛంగా మనం వివగలుగుతున్నాం. దీనికి కారణమేమిటి? శబ్ద తరంగములు విద్యుత్ తరంగములతో కూడి ఉంటున్నాయి. ఇట్టి తరంగములు ఏనాటికైనా, ఎన్నియంగాల వరకైనా విలచి వుంటాయి. ఇది కనిపెట్టక పూర్వం కూడా ఈ తరంగములు ఉన్నాయనే విషయం అర్థం చేసుకోవాలి. మన ఇంద్రుల రేడియో లేకపోతే ఢిల్లీలో పాడే పాటలను వివగలుగుతామా : రేడియో వున్నప్పటికీ ఢిల్లీ ఫ్రేషన్ ను ట్యూన్ చేయకుండా, మద్రాసు ఫ్రేషన్ పెడితే ఢిల్లీ పాటలు వివవడవుగదా! ఈ ఎడముగనే సర్వత్రా వ్యాపించినటువంటి దైవత్వాన్ని, చిత్తము అనేటటువంటి రేడియోయందు, ఏకాగ్రత అనే స్పీచ్ ను వేసి దివ్యత్వమనేటటువంటి అనందంలో మనం మునిగి నప్పుడు, ఆ దివ్యత్వమనేటటువంటిది మనకు అర్థమవుతుంది. శబ్ద తరంగములు ఒక్కటికూడా వ్యర్థం కావటం లేదు. సర్వత్రా నిండి వున్నాయి. వాటిని మనం జ్యోతిర్ తరంగములుగా మార్చుకోవాలి. ఇది యే ద్యావశక్తి, యోగశక్తి, ఇట్టి శక్తిని వారు అనుభవించి, అనందించడం చేతనే గోపికల కందరికి ఏకకాలంలో శ్రీకృష్ణవర మాతృ సందర్శనం ప్రాప్తించగలిగింది.

శ్రద్ధాంజలి

ప్రముఖ సాహితీవేత్త, పండితుడు,

బహుభాషాకోవిదుడు

ఆచార్య దివాకర్ల వెంకటాచార్యుని

ది. 20-10-1986 వ బొంబాయి జస్టిస్

ఆసుపత్రిలో పరమపదించారు. “శ్రీవాణి”

ప్రారంభ సంచికావిష్కరణ సభలో పాల్గొని

తమ ఆశీస్సుల సందించిన ఆచార్యుల వారికి

‘శ్రీవాణి’ పఞ్చన నా శ్రద్ధాంజలి

ఘటిస్తున్నాను.

— సంపాదకుడు

భక్తితత్వం

గోపికల చిత్తము ఎల్లప్పుడును భగవంతుని రూపం కోసం, నామంతోను హత్తుకొని పోయి ఉన్నాయి. కనుక ఈ ఎడమైన భక్తి తరంగములకు ఏమాత్రం కూడను reason వెదకడానికి మనకు అధికారం లేదు. ఇలాంటి అనుభూతులు beyond reason. ప్రత్యక్ష ప్రమాణములు వీలుకావు. నేడు కొన్ని చిన్న చిన్న విషయాలకే ప్రత్యక్ష ప్రమాణములు ఏమాత్రం పని చేయలేనప్పుడు, దివ్యత్వమైనటువంటి ఆత్మ తత్వమైన భగవత్ తత్వమునకు ఏదీతిగా ప్రమాణములు గురికావాల్సి వస్తాయి. ఈ ఆధ్యాత్మిక తత్వాన్ని అర్థం చేసుకున్నవారు వ్యర్థమైన మార్గాలలో ప్రవేశించరు. ఎవరి భక్తి తత్వం వారిది. ఎవరి భావం వారికే తెలుసు. ఒకరి భక్తి మరొకరు అర్థం చేసుకోవడం కష్టం. ప్రాచీన కాలంలో అనేకమంది దివ్య షువులు వీటిని దర్శించి, అనుభవించి, అనందించి తరించారు. పరం కురుస్తున్నప్పటికీ కుండను బోర్లించి నవో ఒక్క చుక్క కూడా దానిలో ప్రవేశించదు. వర్షము నకు ఎదురుగా మాత్రమే కుండ మూతని పుంచినప్పుడు కొంత జలం దానిలో ప్రవేశిస్తుంది. ఈనాడు భగవత్

“ శ్రీవాణి ” జీవితసమృద్ధి

శ్రీ మల్లాది సూరిబాబు
శ్రీమతి మల్లాది రుక్మిణమ్మ
మ చి లీ ప ట్నం

శక్తి సర్వత్రా దండిగా విండుగా ఉంటునే ఉన్నది. అయితే సూటిగా ఆట హృదయాన్ని త్రిప్పడం లేదు. అడుగడుగునా మనకు అనుమానాలే. క్షణక్షణమూ సందేహాలే. తనను తానే నమ్మలేక పోతున్నాడు. నాలుగు క్షణాలు జీవించే సరుని నమ్మలేనివాడు నారాయణుని నమ్మగలడా? మన నమ్మకంలో వున్న దోషమేగాని, దైవంలో ఎట్టి మార్పును లేదు. మనం దృఢమైన విశ్వాసం కలిగి ఉంటాం. క్షణం క్షణం మనం మార్పు చెందరాదు. ఇలాంటి చిత్తశుద్ధి లేనటువంటివారు ఎంతకాలం తిరిగి నవ్వుటికీ, ఎన్ని విధములైన సాధనలు చేసినప్పటికీ దైవానుగ్రహమును ఏమాత్రం పొందలేరు. ఏ పూజలు నీవు చేయకపోయినప్పటికీనీ, ఏ ద్యావము చేయకపోయినప్పటికీనీ, నీ చిత్తశుద్ధిని నీవు వరైన రీతిలో ఉంచుకున్నప్పుడే దైవానుగ్రహం ప్రాప్తిస్తుంది. చిత్తశుద్ధి గలవానికే భగవదనుగ్రహం లభిస్తుంది.

అహంకారం

గోపికలు “ మేము మీ వారము ” అని ప్రార్థించారు. గోపికృష్ణుడు మావాడు అని వి శ్వ కిం చారు కొందరు. మావాడు అనే విశ్వాసంచేతనే అహంకారం వారిలో పెరిగి పోయింది. అహంకారం ఎక్కడ వుండునో అక్కడ అధఃపతనం తప్పదు. కనుకనే యాదవ కులంలో మూసలం

వుట్టింది. ఎంతకాలమైనప్పటికీ స్వామీ ! మేము మీ వారమని ప్రార్థించిన గోపికలు క్షేమ సంతోషాలను అనుభవించారు. కనుకనే పిల్లలకు మూడు ముచ్చటైన మాటలు చెప్పాను. “ Don ’ t walk in front of me, I may not follow; Don ’ t walk behind me, I may not lead; walk still, walk beside me. Be my friend ” నా ముందు నీవు నడవడానికి ప్రయత్నించుతే నీవు నాకు తప్పు మార్గం చూపవచ్చు. మార్గం నీకు తెలియదు. పోనీ నా వెనుక నన్ను అనుసరించడానికి ప్రయత్నించుతే నన్ను తప్పించుకొని నీవు వెళ్ళవచ్చు. నా ప్రక్కవైతే నీవు తప్పించుకోవడానికి గాని, తప్పు మార్గాన పోవడానికి గాని అవకాశం వుండదు. ఎందుకనగా నేను నీ వెంటనే వున్నాను. దీనియొక్క అంతరార్థం ఏమిటంటే నీవు నేనూ ఒక్కటిగానే వున్నాము. అనగా దైవత్వం సర్వత్రా ఉంటున్నది. ప్రతి దేహమునందునూ దేహ అయివున్నాడు. అలాంటి సమయంలో నీవుముందుకు పోవడానికి గాని వెనుకకు రావడానికి గాని ఏలుకాదు. దైవత్వాన్ని నీతో కూర్చుకొని రావాలి, దైవాన్ని నీతో భేద్యుకొని రావాలి. ఇదియే నిజమైన సాధకుడి లక్షణం.

శీలత్రయము

వచిత్రము, సహనము, దైర్యములను శీలత్రయమంటారు. వీటిని సాధించినచో దేనినైనా మనం సాధించగలం. వచిత్రము లేనివానికే సహనం వుండదు. సహనం లేని వానికే దైర్యము చాలదు. దైర్యము లేనప్పుడు వాడు బలహీనుడై పోతాడు. తాను చెడబడేగాక పరిసరాలను కూడా చెడగొడుతాడు. ఇలాంటి జీవితము మానవ జీవితమేరాదు. కనుక మనం బాగుపడి ఇతరులను బాగుచేయడానికి కృషి చేయాలి. ఏకత్వమైన దైవత్వాన్ని మనం సాధించాలి. సర్వం కోల్పోయినా వరవాలేదు. దైవాన్ని మాత్రం కోల్పోరాదు. అటువంటి నిత్యమైన సత్యమైనటువంటి దానిమీద విశ్వాసం అభివృద్ధి చేసుకోవాలి.

(ది 11 - 10 - 86 న దసరా పండుగల సందర్భమున ప్రకాశం నిలయంలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబు వారు యిచ్చిన ఉపన్యాసం)

పూలు తగల పెట్టొద్దు

(గతసంచిక తరువాయి - 2)

వాణీ రంగారావు

మర్నాడే స్కూలుకి నెలవలు.

“వదినా ! ఈ నెలవల్లో నా స్నేహితురాలి ఊరికి వెళ్ళామనుకుంటున్నాను. ఇల్లుకూడా ఇంత పెద్దది నాకు అనవసరం. అందుకే సామాను రవిగారి ఆఫీసు వెనక ఓ రూం ఖాళీగా వుంది, అక్కడ పడేసి వెళ్ళామనుకుంటున్నాను ” అంది.

“అయ్యో ! అదేవిటమ్మా ! మేము ఇక్కడే ఉండామనుకుంటున్నాము తల్లీ. ఒక్కదాన్నీ దిక్కులేవట్టు వదిలి ఎక్కడో మేం పడివుండటం ఎట్లా ? నలుగురూ నాలుగిందాల అనుకోరూ ! అయినా మాకయి ప్రాణం ఒప్పద్దూ ” అంది వదినగారు.

అయినా భవిష్యత్తు కళ్ళలో మెదిలి తన విర్ణయాన్ని సడలించుకోలేదు. “ఫర్వాలేదోదినా ! రెండు నెలలపాటు ఉండను. నెలకి అయిదొందలు అద్దె మళ్ళీ దండగ. పైగా పిల్లలకి స్కూళ్ళుపోతాయి. ” అంటూ ఖచ్చితంగా మాట్లాడేసరికి వాళ్ళల్లో వాళ్ళే మల్ల గుల్లాలు పడి వెళ్ళి పోయారు.

అంత ఇంట్లో ఒంటరిగా మిగిలిపోయింది వల్లవి.

తన జీవన గానానికి చరణాలు లేవు వల్లవి తప్పు.

ఆ వల్లవి కూడా మూగవోయిన గుండెలో నిశ్శబ్దమై పోయింది.

రవి నలహ మేరకు వల్లవి ఆ ఇల్లు ఖాళీచేసి చిన్న ఇంట్లోకి మారింది. ఇల్లంతా నర్తకివస్తుడు ఎన్నోజాహళాలు. ముసాఫిర్ బిట్టలు, అతని బాట్లు, అతని రిస్టోవానీ, అతని సెలెక్షన్ లో కొన్న ప్రతి చిన్న పస్తుపూ వల్లవి విడుదలపెట్టాంది.

రవి తానే స్వయంగా ముసాఫిర్ బాటాకు వస్తువులన్నీ ఒక ట్రంక్ లోపెట్టి తాళం వేసేశాడు. వల్లవి నవ్వుకుంది. అతని పస్తువులైతే దాచేశావు రవీ అతని స్వర్గలో అణుపణుపూ పునీతమైన ఈ భౌతికత నేంచేస్తావు అనుకుంది.

ఇల్లు ఖాళీచేసి కొత్త ఇంట్లోకి మారి పెటిర్ ఆయేంత వరకూ రవీ అన్నింటా సాయంచేశాడు. ముసాఫిర్ బ్రతికి ఉంటే ఇది ఇంతకంటే బాగా జరిగిఉండేది అనే భావన రానంతగా ఆ లోటు తనవదనీయకుండా రవి వల్లవికి అండగా నిలబడ్డాడు.

“వల్లవిగారూ ! మీరు మరోసారి ఆలోచించుకోండి. ఇకనైనా మించిందేమీలేదు. మీ ట్రాన్స్ ఫర్ కోసం ప్రయత్నిస్తాను. మీరూ మా పూర్వం చేస్తే బావుంటుందేమో!” రవికి వల్లవి నిస్సహాయంగా ఈఊళ్ళో ఒక్క తీ ఉండడం అంత ఇష్టంలేదు. ఎలాగైనా తన ఊరికి తీసికెళ్ళాలని ఉంది.

“లేదులేండి రవిగారూ ! ఎక్కడ ఉన్నా ఈ ఒంటరి తనం తప్పదుగా ! మళ్ళీ అలవాటుపడిన ఈ చోటు వదిలి ఎక్కడో కొత్త జీవితం మొదలుపెట్టాలి. దానికన్నా ఇదే వయం కదా. ” అంది వల్లవి.

రవి మేనమామ కూతురు వనజ, వీళ్ళిద్దరూ పుట్టగానే పెద్దవాళ్ళు నిర్ణయించేశారు. వీళ్ళిద్దరూ మొగుడూ పెళ్ళాలని ముద్ర వేసేశారు. వనజ తండ్రి ఓ పేదబూసామి. ఏదో మల్లె పువ్వులెత్తు రాకుమారిలాగా పెంచారు. రవి ఎం. ఏ

అయిపోయాక మె డి క ల్ కంపెనీలో దివజంఁజెటివ్గా జాయనయ్యాడు. వనజ బి. ఎ పైనలియర్లో ఉంది. గ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తయ్యాక పెళ్ళి చేద్దామని చూస్తున్నాడు వనజ తండ్రి.

వనజ తన మాట ఏదైనా గుడ్డిగా చెల్లాలనుకుంటుంది. అలాగే చెల్లుతుందికూడా. ఒక్కటే కూతురు. అడిగినంత సంపద. అడింది ఆట పాడింది పాట.

అయినా ఆ అమ్మాయి మనసంతా రవే. ఆ పిల్ల ఊహలు, ఆపిల్ల కలలు, ఆమె లోకం అంతా రవిమయం.

మేనమామ అవడం మూలాన ప్రతి సెలవలకీ వాళ్ళ ఊరికి వెళ్ళడం వనజతో గడవడం అలవాటు. నెలకీ పదిహేను రోజులు కాంపు ఉంటే మిగతా పదిహేను రోజుల్లో అయిదారు రోజులు ఆఫీసు వర్క్కు ఉన్నా మిగతా రోజుల్లో పనేమీ ఉండదు. ప్రతి నెలా కనీసం వారానికి తగ్గకుండా సెలవలు వనజతో గడిపేవాడు. అలాంటిది ముసాఫిర్ పోయిన దగ్గరినుంచీ అలా వెళ్ళడం కుదరక ఎప్పుడో ఒకసారి వెళ్ళడం ఓ రోజు ఉండిరావడం జరుగుతూంది. వనజకు అసంతృప్తిగా ఉన్నా ఏంఅనలేదు. రవివల్ల ఆమెకున్న ఆఖిమానం ఆమెను కట్టి పడేసింది.

అయినా ఒక్కసారిగా ఆతని వల్ల అయిష్టత గానీ, అసంతృప్తిగానీ వ్యక్తీకరించేంత అవివేకం ఆమెకు లేదు. అందుకే మవునంగానే ఉంది. రవి ఆమె మవునాన్ని గమనించలేదు. ఆతనికి తేడా తెలీలేదు రోజులు గడిచే కొద్దీ రవినించి దూరం అవుతూ వస్తూంది వనజ మనసు.

“బావా! ఈ మధ్య సెలవలకు రావడం మానేశావు? ఎందుకని?” ఉండబల్లలేక అడిగేసింది వనజ

“ఏవో పస్టు! నా ఫ్రెండ్ ముసాఫిర్ పోయాడు. పల్లవి ఒంటరిదై పోయింది. వాడు లేని లోపం మనం తీర్చేసి కామగానీ తనకు ఆత్మ విశ్వాసం కలిగించాల్సిన అవసరం ఉంది. నీకు తెలుసుగా ముసాఫిర్ నాకు చిన్నప్పటి ఫ్రెండ్. వాడు పోవడం పల్లవికి ఎంత నష్టమో నాకూ అంతే. వనజా! పల్లవిని అలా చూసేంటే నాకు

గుండెలు తరుక్కుపోతున్నాయి. ” కళ్ళనీళ్ళతో చెప్తున్న రవిని చూసి తానూ అంతగానూ కదిలిపోయింది వనజ.

“నేనూ ఓసారి పల్లవిని చూసి వస్తాను బావా! నన్ను తీసుకెళ్ళకూడరా!” అడిగింది వనజ.

“అలాగే వనజా ఈ సారి వెళ్తాం. ”

ముసాఫిర్ పోయిన ఆరు నెలలకు పల్లవి ఇల్లుమారటం, రవి వనజతో కలిసి పల్లవి దగ్గరకు రావడంజరిగింది.

రవి, పల్లవి ఒకే రకమయిన బాధతో ఉన్నారు. ఒకరి నొకరు ఓదార్పుకునే స్థితిలో ఉన్నారు. ఒకరి దుఃఖాన్ని ఒకరు తగ్గించుకునే యత్నంలో ఉన్నారు.

“పల్లవీ! చాలా పాడయిపోయారు మీరు. ఇంతగా ఆలోచిస్తే మీ ఆరోగ్యం దెబ్బతింటుంది. ”

“మీరు మాత్రం! ఎలా ఉండేవారు ఎలా అయి పోయారో తెలుసా! కావాలంటే వనజని అడగండి. ఏమూ వనజా?” సన్నివేశాన్ని ఎంత పల్లవి న చేద్దామన్నా అలముకున్న చిక్కదనం ఇంకా దట్టమవుతోందే తప్ప వదలడం లేదు.

నవ్వి ఊరుకుంది వనజ. వనజ ఎందుకో ప్రేమిగా ఉండలేకపోతోంది. బావ అంత చనువుగా మరొక అడపిల్లతో ఉంటాడా? ఇలాంటి ఊహలు ఆమెను ఇబ్బంది పెడుతున్నాయి.

ముగ్గురికీ ఎవరి ఆలోచనలు వాళ్ళకి ఉన్నాయి, అందరూ నటిస్తూనే ఉన్నారు.

“అబ్బి! ఏవీటీ నైలెన్న. సినిమాకి పోదాం వదండి! పల్లవిగారూ మీ కిష్టమయిన “సాగర సంగమం” వచ్చింది. లేవండి. ” రవికి ఆ చిక్కదనాన్ని పోగొట్టాలంటే అంతకంటే మరో మాట తోచలేదు.

“వనజకి ఏ సినిమా ఇష్టమో! చెప్పు వనజా దేనికి పోదాం?”

“మీ ఇష్టం. ”

“వనజా! ‘డియ్యం డియ్యం’ లేకపోతే హంపల్, ఏం వనజా!”

“ అయితే జై భేతాళ గానీ, పారిపోయిన వైదీలు గానీ. ” అంది వల్లవి.

“ అబ్బ ! నేనా తల నొప్పి తరించలేను. పోతే సాగర సంగమం అంతే. ” రవి

“ సాగర సంగమానికే వెళ్ళామండి ? ” అంది వనజ.

అందరూ వెళ్ళారుగానీ, వనజకు తెలియని అసంతృప్తి. ఇదీ అని చెప్పలేని బాధ. పోనీ కారణాలు వెతుక్కున్నా కనిపించడం లేదు. ఏదో వెల్లి.

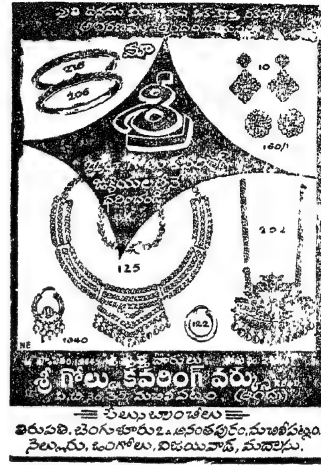
వది రోజులు సెలవులు గడుపుదామని వచ్చిన వనజ రెండు రోజులకే వెళ్ళిపోతానంది. ఉండమని ఎంత బతిమాలినా వనజకు ఉండబుద్ధికాలేదు రవికి ఇంకా కాంపు ఇక్కడేఉంది. రవికి వనజతో వెళ్ళడానికేలేదు బిస్సుదాకా రవీ, వల్లవీ వెళ్ళి బస్సెక్కించారు. బిస్సులో కూర్చున్న వనజకు ప్లాటుఫారంమీద నుంచున్న వల్లవీ, రవి ఇంటగా- వనజ మనస్సులో వెల్లి ఇంకా ఇంకా పెరుగుతుంది. బిస్సు వెళ్ళిపోయింది. రవీ, వల్లవీ ప్లాట్‌ఫారంమీద మిగిలి పోయారు.

ఎందుకో వల్లవికి ఈ స్థితి బాగాలేదు. ఇబ్బందిగా ఉంది. కాని తప్పు వట్టేందుకేమీ లేదు. ఎక్కడో శృతి తప్పుకోంది.

రవికి ఒక్కటే ఆలోచన. ముసాఫిర్‌ని పోగొట్టుకొని వల్లవి అనాథ అయిపోయింది. తనను అనాథను కానియ్య కూడదు. ఆమె ఒంటరితనాన్ని ఎలాగయినా పోగొట్టాలి. అందుకే తన కాలాన్ని ఆమెకే కేటాయించాడు. అతని దృష్టిలో ఈ ఒక్క విషయమే సజీవం. మిగతా వేవీ అతని హృదయాన్ని తాకడం లేదు. ఈ ఉద్వేగంలో ఒక్కసారి ఉచితానుచితాలను మరిచి పోతున్నాడు. అది అతనికి ఎవ్వెట్టుగా తోచడంలేదు.

వనజ ఇంటికి వెళ్ళిందే గానీ ఆమె మనసు కుదుట పడడం లేదు. ఎవరికి చెప్పకోనూ ఏమీలేదు. అయినా ఏమీ లేకుండానూ లేదు క్లిశుకులు వరుగులు తీర్చా ఉండే వనజ నిశ్శబ్దంగా తిరుగుతోంది. తల్లిదండ్రులకు ఆశ్చ

Phone : 2235 (Shop)

రంగా ఉంది. అజ్ఞాపించడం, అమలు పర్యవేక్షణ అందర్నీ అదలాయించి తన పట్టుదల నెగ్గించు కోవడం ఆ ఆమ్మాయి అలవాటు. అందుకు భిన్నంగా ఎవరేం చేసినా చెయ్యక పోయినా పట్టించుకోకుండా నిర్లక్ష్యంగా ఉన్న వనజను చూస్తుంటే వాళ్ళ నాన్నకు ఏవిటోగా ఉంది. ఒక్కగా నొక్కకూతురు. దేనికి లోటు కాకుండా కష్టం అంటే ఏవిటో తెలికుండా పెంచాడు. ఆయనకి అర్థం కాలేదు ఎందుకు వనజ ఇలా ఉందో. అదగడానికి పెద్ద రికం అడ్డం వస్తుంది. అయితే ఒక్కటి గమనించదాయన. సెలవులకి రవి దగ్గరికి వెళ్ళొచ్చాకే ఇలా అయింది కూతురు అని. అసలేం జరిగిందీ ఆయనకు అంతు పట్టలేదు. ఎందుకైనా మంచిదని ఒకసారి రవి దగ్గరకు వెళ్ళొద్దామని బయలుదేరాడు.

విజయవాడ చేరేసరికి విట్టమచ్చాన్నం వన్నెండయింది. రవి రూము తాళం వేసి ఉంది. హోటల్లో భోంచేసి మర్నా రూము దగ్గరకు వచ్చాడాయన. ఇంకా తాళం వేసే ఉం అసీనుకి వెళ్ళాడు. అసీను ప్రొద్దుపోవడంతో మూసిఉంటే.

నెహ్రూ

దేగల సభలో

పావురం అద్భుత భాషణ

రాత్రి కనిన రంగుల కలలన్నీ

రాతి గట్టు మీద

తలలు వగులగొట్టుకుంటూన్న

కడలి అలలు !

చెరసాలను వరించిన

కుబేరుడు

సింహాసనం మీద చతికిలబడే

గొంతులో తులసిత్వం పోయించుకున్న

ప్రణాస్వామ్య దేవేంద్రుడు !

మనకు 'వచన రఘుమంజరి' ప్రసాదించిన

ఆదికారోజ్వల సహస్ర కిరణుడు !!

- డా॥ తంగిరాల వెంకటసుబ్బారావు

వాచ్ మనవి అడిగాడు రవి ఎక్కడ అని. ఫలానాదొబ్బ ఉంటాడని చెప్పాడతను. వెతుక్కుంటూ పల్లవి ఇంటికి వెళ్ళాడు. అక్కడ ఉన్నాడు రవి.

ఇంటి ముందు లాన్లో చెరో కుర్చీలో కూర్చుని ఉన్నారు రవీ, పల్లవి. మేనమామను చూసి గభాఠున లేచి ముందుకొచ్చి గేటు తీసాడు రవి.

“ రండి మావయ్యా ? ఎప్పుడొచ్చారు ?

“ మధ్యాహ్నం రవీ ! అప్పజ్ఞించి నీకోసం.... ”

“ నేను మూడింటికి వచ్చి ఇక్కడే ఉన్నాను. అయ్యో ఎండలో మీరెక్కడ తిరిగారో ! ” రవిమొహంలో ఎక్కడా గిల్లినెస్ తోచలేదు.

“ పర్వా లేదులే ”

“ మీకే అర్రను ఎలా తెలిసింది. ”

“ వాచ్ మన్ చెప్పాడు. ”

“ అఫీసు వాచ్ మన్ ? ”

“ ఆ ! ”

పల్లవి లేచి నిల్చుండి.

“ మావయ్యా ! వీరు పల్లవిగారు. నాన్నేహితుడు ముసాఫిర్ అని మీకు తెలుసు. తన వైఫ్. మొన్న అక్కిడెంటులో.... ”

“ ఆ ! ఆ ! అవును పాపం చాల మంచి కుర్రాడు. ఆరునెల్లయిందనుకుంటా. ” పల్లవిని చూస్తుంటే ఆయనకూ గుండె కలచి వేసినట్లయింది. మొహంలో వని తనం పోలేదు. ఇంకా సంయమనశక్తితో తనని తాను అదుపులో పెట్టుకునే వయసు రాలేదు పాపం ఈ పిల్లకి అనిపించిందాయనకి. అనుభవజ్ఞుడు. ఎన్నో అటు పోట్లు తిన్నవాడు. ఒక్క జ్ఞానంలో అంతా అర్థం అయిపోయింది.

“ నమస్కారమండీ, కూర్చోండి. ” తాను లేచిన కుర్చీ చూపించింది.

“ నమస్కారమమ్మా ”

“ ఏం మావయ్యా ! నడన్ గా వచ్చారు. పని మీదే మైనా వచ్చారా ? ”

“ ఏం లేదు రవీ ! చూడాలనిపించింది. ఏ మమ్మా కులాసాయేనా ? ”

“ ఆ ! ” ఏం చెప్పాలి ? ఏనాటికీ ఈ స్థితినించి కులాసా చిక్కుతుంది తనకు ! ఏనాడూ తన విషయంలో పెద్దగా ప్రవర్తించాల్సిన అన్నా వదినెలు హుందాగా తన పట్ల నిజమైన బాధ్యతా, మమకారాలతో ప్రవర్తించ లేదు. వనజ తండ్రి ఈయన. ఎంత అదృష్టవంతురాలు. మంచిమనసూ, రూపం, ఉద్యోగం ఉన్న రవి తనవాడు. ఇటు తండ్రి అటు భర్త- వన జలాంటి అడవిల్లలు. జీవితంలో దేనికి కొరత పడాల్సిన పని ఉండదు. పల్లవి మనసులో ఈర్ష్య తాడుగానీ- ఆ అదృష్టం తనకు లేదు కదా అని మొదటిసారిగా బాధ కలిగింది. ఆయనలో తండ్రి కనిపించాడామెకు. కళ్ళలో నీటి వారిక.

“ కూచోండి బాబాయిగారూ కాఫీ తెస్తాను. ” గిరు కున్న వెనక్కి తిరిగి వంటింట్లోకి దారి తీసింది.

(సకేషం)

శ్రీవాణి

కంటి కలక

ఎస్. ఎన్. దుర్గారావు

అంటువ్యాధులలో కంటి కలక ఒకటి. కంటి కలక వచ్చినవారిని చూచట ద్వారా, వారు ఉపయోగించిన వస్తువుల ద్వారా ఒకరినుంచి ఒకరికి త్వరితముగా వ్యాపిస్తుంది.

ఈ వ్యాధి రావటానికి గల కారణములు వరిశీలిస్తే, వాతావరణంలో మార్పులు సంభవించి తద్వారా వాతావరణ కాలవ్యం ఏర్పడినపుడు ఒక రకమైన “వైరస్” నలన కలుగుతుంది అని తెలియవచ్చింది.

ఈ కలక ఎక్కువ మందికి నిద్రిస్తున్న సమయంలోనే వస్తుంది. ఉదయం లేచేసరికి కళ్ళచుట్టూ పుసులు కట్టి అంటుకుని, కళ్ళు తెరవటం కష్టమౌతుంది. ఈ పరిస్థితిలో చల్లని నీటితో కళ్ళు చుట్టూ శుభ్రపరచి కళ్ళు తెరవాలి. ఈ పరిస్థితి ఏర్పడినపుడు మనకు కళ్ళు కలిగాయి అనే విషయం అర్థమౌతుంది. కంటిలో నలుసు పడినట్లుగా అని పిలుస్తుంది, కళ్ళు ఎర్రబడతాయి. రెండువ రోజు కళ్ళు వివరితంగా ముడుతూ, మూడవ రోజుకల్లా తీక్షణంగా మారి కళ్ళ వెంటికి నీరుకారుట మొదలౌతుంది. కళ్ళ బాగా ఎరుపెక్కి తలనొప్పిగాకూడా ఉంటుంది. ఈ దశలో రెండు మూడు రోజులు బాదించి క్రమేపీ తగ్గుతుంది. కొందరికి ముందుగా ఒకకంటికి వచ్చి, తరువాత రెండవదాని కొస్తుంది.

కొందరికి కంటి కలక వస్తే ఎక్కువగా బాదించక రెండు మూడు రోజులలోనే పోతుంది. మరి కొందరికి తీక్షణంగా మారి వారం రోజులు బాధపెట్టి పోతుంది. అంటే వారి వారి వ్యాధి విరోధక శక్తిపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

ఇలా కళ్ళ కలిగినపుడు కొందరికి చుండులు వాడకుండానే క్రమంగా తగ్గు ముఖం పడుతుంది. ఆలా అని అందరూ ఏ పరిస్థితిలోనైనా ఈ వ్యాధికి గురి అయిన పుడు నిర్లక్ష్యం చెయ్యక తగు చికిత్స చేసుకోవాలి నిర్లక్ష్యంచేస్తే ఒక్కోసారి కంటిలోని సున్నితమైన నరాలు దెబ్బతినే అవకాశం ఉండవచ్చు. అదీగాక మంచి రోజులను పాడుచేసుకున్న వారమౌతాము.

కళ్ళ మందుతున్నట్లుగా అన్నింటి కలక వస్తుందనే అనుమానం కలిగినపుడు, నిద్రపోయే సమయంలో నంది వర్తన పువ్వులుగాని కలువ పువ్వులుగాని, జాజి పువ్వులుగాని కంటిపై వేసి కట్టుకుని పడుకుంటే అదిలోనే ఇది రాకుండా జాగ్రత్త పడవచ్చు. వచ్చిన తరవాత నీరు కారుతుంటే పసుపు నీటిలో తడిసి ఆరవేసిన మంచి గుడ్డతో తుడుస్తుంటే త్వరగా తగ్గుతుంది. కంటిని శుభ్రపరచవలసినవచ్చినపుడు చల్లని నీరు మౌత్రమేవాలి.

కంటి కలకకు ఇతర చికిత్సలు చాలా వున్నాయి ఆయుర్వేదంలో. కొన్ని ముఖ్య చికిత్సలు క్రింద వ్రాయబడ్డాయి. ఏది అందుబాటులో ఉంటే అది చేసుకోవచ్చు.

1) తొలిమూలు తల్లిపాలు రోజుకు రెండు మూడుసార్లు రెండేసి చుక్కల చొప్పున రెండు కళ్ళలో వేసుకోవచ్చు.

2) నంది వర్తనం చెట్టువర్తన ఉదయం వెళ్ళి ఆకుగాని, కాడగాని తెంచితే పాలు వస్తాయి. ఒక్కొక్క చుక్క చొప్పున రెండు కళ్ళలో వేసుకోవచ్చును.

3) పీరుల్లిరనం కంటిలో చుక్కచొప్పున వేయవచ్చు.

4) పటికను నిప్పుపై పొంగించగా వచ్చిన నురుగును కొంచెంగా తీసుకుని చనుబాలో వేసి రంగరించి కంటిలో ఒక్క చుక్క చొప్పున వేయవచ్చు.

కంటి కలక తగ్గేవరకూ కారము తగ్గించాలి. వేడిచేసే పదార్థములను, మాంసాహారమును మానివేయవలెను.

ఇంట్లో ఒకరికి కళ్ళు కలిగినపుడు ఆతను వాడే తువ్వలును మరి ఒకరు ఉపయోగించకుండా జాగ్రత్త పడాలి కళ్ళు కలిగిన వ్యక్తితో మాట్లాడ వలసినవచ్చినపుడు కొంచెం దూరంగా ఉండాలి. కంటిలోకి చూస్తూ మాట్లాడ కూడదు.

కుల సంస్కృతిని కూల్చేద్దాం

అ మాసాలలో మనరాష్ట్రాన్ని అటు గోదా వరి వరదలు, యిటు రిజర్వేషన్ పుద్యమాలు కుదిపి వూపే సాయి. ఎప్పుడో 33 సం॥ క్రితం గోదావరికి వరదలు వచ్చి వూళ్ళకి వూళ్ళని ముంచేసినా ఈ నాటికీ కరకట్టల రక్షణకు ఎటువంటి జాగ్రత్తలు తీసుకోనట్లుగానే, షిహార్, మద్యప్రదేశ్, గుజరాత్ వంటి రాష్ట్రాలలో పెచ్చరిల్లిన రిజర్వేషన్ ఉద్యమాల ఫలితాలను తెలిసికూడా మన రాష్ట్రంలో వెనుకబడిన వారికి రిజర్వేషన్ల శాతాన్ని పెంచారు.

గోదావరికి ఉదృతంగా వరదలు వచ్చి గ్రామాలకు గ్రామాలను తనలో కలుపుకున్నట్లుగానే, రిజర్వేషన్ల ఫలితంగా కులాలకు కులాలు సంఘటితం కావడం, సమాజం నిట్టి నిలువునా చీలడం కనిపిస్తున్నది. ఇది ఎంత దూర మొచ్చిందంటే ప్రభుత్వ, ప్రయవేటు ఆఫీసులలో పుద్యోగస్థులంతా కులాల వారీ విడివడి ఒకొక్కరు ద్వేషించు కునే స్థాయికి వచ్చింది. గోదావరి యివ్వూ ప్రశాంతంగా ప్రవహించ వచ్చు.... కానీ ప్రళయ భీకర గర్జన చేస్తే మాత్రం మానవ యంత్రాంగం ఎదుకూ పనికిరాదని నిరూపించింది. అలాగే రిజర్వేషన్ పుద్యమాలు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాని కేషిటి అనలు ప్రభుత్వాలన్నిటికీ కళ్ళు తెరిపించాయి. అనలోచితంగా, స్వార్థం కోసం చేసే ఏ చర్యయినా అది బహుళ ప్రజానీకానికి ఆగ్రహం కలిగించ కలదని, ఆ ఆగ్రహం మెడలు వంచకలదనీ నిరూపించింది.

మొన్నీ మద్య ఫిలిమ్స్ డివిజన్ వారు నిర్మించి విడుదల చేసిన ఒక చిత్రాన్ని చూసేవాగ్యం కలింది. ఓ టీచర్ చిన్నారి బాల బాలికలకు జాతీయ గీతాలను నేర్పి వాళ్ళు యిళ్ళకేళ్ళేటప్పడు ఒక బాలికను పిలిచి ఈ అప్లికేషన్ ఫారంలో మీ కులం ఏమిటో మీ అమ్మగార్ని అడిగి ప్రాయంచుకూ! అని చెప్తుంది. పాపం! చిన్నారి ఆ హృదయానికి తన కుల మేమిటో? ఎన్ని కులాలుంటాయో....వీళ్ళలో ఎవరు ముందంజ వేసారో, ఎవరు వెనుకబడి వున్నారో ఈ వివరాలన్నీ తెలుసుకోవాల్సిన దుస్థితి ఏర్పడి న్నట్టేకదా!

టీ. వి. మాస్టర్స్ అమ్మానాన్నను మన కులమేమిటి? అనడుగుతుంది. కనిష్క ఎయిర్ క్రాఫ్ దృశ్యాలను తడేకంగా చూస్తున్న నాన్న, అమ్మకోవగించుకుంటారు. అయినా తప్పుడు కదా! అమ్మగారు వివరించి చెప్తారు. మర్నాడు పాపాయి పుట్టినరోజు బిళ్ళల బాక్స్ చేతికిచ్చి సాయంకాలం తొందరగా యింటికి రా కేక కొయ్యాలి అని చెప్పి అమ్మగారు పీడ్గేలిస్తారు....

ఆనందంగా గంతులేసుకుంటూ స్వీట్స్ బాక్స్ టీచర్ కిచ్చి భారతమాతను స్తుతించే గీతాన్ని కమ్మగా అలపిస్తుంది ఆ పాప. సాయంత్రం గ్రౌండ్స్లో టీచర్ పిల్లలందరి చేత బంతి ఆట ఆడిస్తుంటే బంతి వెళ్ళి చెట్ల చాటున దాక్కుంటుంది. ఈ పాపాయి ఆ బంతి తీసుకు రావటానికి వెళ్ళి బంతిలాగా ఆక్కడ కనిపించిన ఒక వస్తువును వట్టుకుని విసిరి వేసేసరికి అది ప్రేలబం, పొగలు రావటం ఆ మంటలకు పాప అహుతికావటం జరుగుతుంది. పాపం కేక మూండు కూర్చుని కన్నీళ్లు కారుస్తుంది ఆ కన్నతల్లి. యింతకీ ఆ చిత్ర నిర్మాతలు ఏం చెప్పాలనుకున్నారో స్పష్టంగా మాత్రం పోధపడదు. ఏ కులాల వారైనా అందరూ చేరే గమ్యం ఒక్కటే అది చావు అని చెప్పాలనుకున్నప్పుడు ఆ చిన్నారిని బలి

చేయటం ఎందుకు ? ఆ పాపాయి చేత మనమేకులం అని అడిగించటమెందుకు ? జాతీయ సమైక్యత గీతాలాపన ఎందుకు ? యివన్నీ అర్థం కాని ప్రశ్నలు ? ' అంటరాని తనం నేరం ' అని క్లాస్ పుస్తకాల వెనకాల ముద్రించి నట్లే వుంటుంది ? కుల వ్యవస్థ రూపు మాపాలనుకున్నప్పుడు అప్లికేషన్ ఫారార్లో కులాన్ని గురించి వివరణ ఎందుకు ! అంటరానితనం నేరమని చిన్నారి బాలల క్లాసు పుస్తకాల మీద ముద్రిస్తే బళ్ళో టీచర్లు, యింట్లో తల్లిదండ్రులు ఆ కుల వ్యవస్థ గురించి వారికి విప్లవీకరించాలా ? అంటే ఏమిటి చిన్నారి - పసికందులకు ఉగ్ర పాలతో దేశ సంస్కృతిని నేర్పటానికి బదులు కుల సంస్కృతిని రక్తంలోకి యింజెక్ట్ చేస్తున్నా మనమాట. ఇందుకోసమే ఈ స్వాతంత్ర్యం : .... కులాలు మతాల వారీ పాఠశాలలు, కళాశాలలు, ఇందులో కొందరు వెనుకబడినవారు, మరి కొందరు పెడ్యూర్లో చేర్చబడినవారు, మరి కొందరు అల్ప సంఖ్యాకులు, పీఠం దరికి రాయితీలు. చివరకు రామకృష్ణా మిషన్ లాంటి పేరొందిన సంస్థకూడా అల్ప సంఖ్యాక సంస్థగా మమ్మల్ని గుర్తించండి అని ప్రభుత్వానికి విన్నవించిందట. అంటే ఏమిటి ? అల్ప సంఖ్యాకులకు కల్పించ బడుతున్న రాయితీలు తమకు కూడా కావాలని కోరుకోవటం. రాయితీలు యిస్తూపోతూ వుంటే సమాజంలో ఆక్కరలేని వారు ఎవరుంటారు ? అందరూ ఏదో రూపేజీ రాయితీలు కోరాలనుకుంటారు. ఇది ఒక వ్యాధి లాంటిది. అందుకే దేశవ్యాప్తంగా ఆందోళనలు, ఉద్యమాలు చెలరేగుతున్నాయి. కాశ్మీర్ కు 370 అధికరణం క్రింద సైవల్ ప్రేటన్ యివ్వబడితే అదే విధానం మాకు కూడా యివ్వండిని పంజాబ్ మొదలైన రాష్ట్రాలు కోరుతున్నాయి. కోరబడేమిటి ఖలిస్థాన్ దినాదాలను మూఢమోగిస్తున్నారు కూడా ! యిప్పుడు అదే త్రోవలో లాల్ దెంగాగురు ఓజోరమెకు ప్రతిపత్తి కావాలంటున్నాడు మేమెందుకు పూరుకోవాలని గూర్ఖా వారు కూడా మొదలెట్టారు. ఇట్లా ఎక్కడికక్కడ కులాలు, భాషలు, ప్రాంతాలవారిగా దేశం చిన్నాభిన్నం

అయ్యే స్థితికి చేరుకుంటున్నదేమో అనిపిస్తున్నది. పరిపాలనా సౌలభ్యం కోసం బాషా ప్రయత్న రాష్ట్రాలు ఏర్పరచబడితే, యివాళ ఏ రాష్ట్రానికి ఆ రాష్ట్రం తమ తల్లిలను ఏర్పరుచుకొని పూజలు చేస్తూ గీతాలు పాడుకుంటున్నవి; భరతమాత విస్తరింపబడుతున్నది.

ప్రకృతిలో ఎంతో వైవిధ్యం వుంది. రకరకాల చెట్లు, రంగురంగుల పూలు .... సువాసనలు వెదజల్లేవి కొన్ని, కంటికింపుగా కనిపించేవి మరికొన్ని; నీడ విచ్చేవి కొన్ని పలాన్నిచ్చేవి యింకొన్ని .... వంటచెరకుగా కొన్ని పువయోగవడితే, గృహ విర్యాజానికి మరికొన్ని పువయోగవడుతున్నాయి. మనం వదిలే గాలి పీల్చి స్వచ్ఛమైన గాలి నందిస్తున్నాయి. అలాగే కొండలు కోసలు, లెంకలు, వాగులు, అరణ్యాలు ఒక్కటేమిటి 33 కోట్ల జీవరాసులతో నిండివుంది. ఇదంతా మానవ సమాజానికి ఏదో విధాన పువకరిస్తునేవుంది. అయితే ప్రకృతిలో బాగమైన మానవుడు మాత్రం పుచ్చ, నీచ భావాలతో కొట్టుమిట్టాడుతున్నాడు. ప్రేమ, ఆత్మీయతల స్థానే ద్వేషం, జగుప్స చోటు చేసుకుంటున్నాయి. ప్రకృతిలో ఏది లేకపోయినా మానవ జీవితం దుర్లభం - అలాగే మనం చేసే పనులలో ఏ పని మందగించినా సమాజానికి నష్టమే. అలాంటప్పుడు వాటివట్ల చిన్న చూపు ఎందుకు ? అది చేస్తున్నామనే చిన్నతనం ఎందుకు ? కించబరుచుకోవడం మొందుకు ? మానవ సమాజమంతా శరీరమనుకుంటే .... ఏ అంగం లేకపోయినా జీవితం వ్యర్థమేకదా ! పైనున్న కళ్ళు క్రిందనున్న కాళ్ళను అల్పంగా చూస్తున్నాయా ? కాలి వేలికి దెబ్బ తగిలితే పైనున్న నోరు అమ్మా అని విలపిస్తుందెందుకు ? కళ్ళు పీరు కారుస్తుందెందుకు ? సమాజంలోని వివిధ కులాల వర్గాలమధ్య కూడా యిదే బంధం వుండాలి. అనాదిగా వస్తున్న ఈ బంధం యిటీవలి కాలంలో విడదీయబడి ఒకర్నొకరు కొట్లాడుకొనే స్థితికొచ్చింది. ఈ స్థితి మారాలి ! సమాజంలోని వివిధ వర్గాల్లో పరమేశ్వరుణ్ణి

(తరువాయి 24 వ పేజీలో)

పక్షుల పరిశోధకుడు సర్మిఆలీ

భారత దేశంలో సుమారు పది వేల రకాల పక్షులున్నాయి. వీటి వివరాలను ప్రపంచానికి చాటి చెప్పిన వ్యక్తి సర్మిఆలీ. విశ్వవిద్యాలయాల్నిచ్చిన డిగ్రీలు లేక పోయినా స్వయంకృషితో ప్రపంచంలోని శాస్త్రజ్ఞులతో నమమైన ఖ్యాతి సంపాదించుకున్నాడు సర్మిఆలీ. ఈయనను ప్రపంచంలోని ఎన్నో విశ్వవిద్యాలయాలు గౌరవ డిగ్రీలతో సత్కరించాయి. భారత ప్రభుత్వం పద్మ విభూషణ్ బిరుదుతో సత్కరించటమే కాక, రెండు సంవత్సరాల క్రితం రాజ్యసభ సభ్యుడుగా నామినేషన్ చేసింది.

సర్మిఆలీ 1896 లో నవంబరు 12 న బొంబాయిలో జన్మించాడు. ఒక పుట్టినరోజున బంధువు ఒకరు బహుమతిగా ఇచ్చిన తుపాకీతో పక్షులను పేటాడేవాడు. పేటాడిన ప్రతి పక్షి వివరాలను వ్రాసుకోవటం ఆయన అలవాటు. అలా ఒకరోజు కాల్చిపేసిన పక్షిలో పున్న కొత్తరకం లక్షణాలను గమనించటంతో ఆలీలోని పరిశోధకుడు బయట వచ్చాడు.

సుమారు పది సంవత్సరాలపాటు జర్మనీలో శిక్షణ పొంది, తిరిగి వచ్చిన ఆలీ దేశంలోని అప్పటి సంస్థానాధీశుల ఆహ్వానంపై పరిశోధనలు సాగించాడు. 180 పక్షుల వివరణలతో “భారతదేశపు పక్షులు” అనే పుస్తకం ప్రచురించాడు.

ఆ తరువాత మరో పది సంవత్సరాలపాటు విస్తృతంగా పర్యటించి “భారత ఉప ఖండంలో పక్షులు” అనే పేరుతో పది సంపుటలు వెలువరించాడు. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఈ గ్రంథాలకు విశేష ఆదరణ లభించింది.

ఈ నెలతో తొంభై సంవత్సరాలను పూర్తి చేసుకుంటున్న సర్మిఆలీ ఇప్పటికీ పరిశోధనలో లీనమయి పున్నారు. గత నూటపైయ్యే సంవత్సరాలుగా మనుషుల కంట పడకుండా పోయిన ‘నేలనెమలి’ అనే పక్షి కోసం హిమాలయాల్లో వెతుకుతున్నాడు.

శ్రీ చీర్స్ టు దిస్ గ్రాండ్ ఓర్డర్ మన్ ఆఫ్ ఇండియా.

— డా॥ దుగ్గరాజు శ్రీనివాసరావు

కుల సంస్కృతిని కూర్చేద్దాం (23వ పేజీ తరువాయి)

దర్శించే పరిస్థితి రాలి. అందుకు మూలమయిన దేశాన్ని, దేశ సంస్కృతిని ప్రేమించగల్గాలి. “స్వధర్మాన్ని ప్రేమించలేనివాడు స్వజాతిని స్వదేశాన్ని ఎలా ప్రేమించగలడు ?” అని అడిగిన జోలగంగాదరతీలక్ష్మాణులందరికీ శిరోధార్యం కాగల్గాలి. ధర్మం పట్ల వచిత్ర భావన అభివృద్ధిచేసుకుని మనోవికాసం కలుగుతుంది. వికసించిన మనస్సు వైవిధ్యంలో ఏకాత్మను దర్శించగలుగుతుంది. ఏకాత్మ భావన సమాజాన్ని సంఘటిత పరుస్తుంది. సంఘటిత సమాజం కలతలకు దూరమవుతుంది. ఇందుకోసం శ్రమిద్దాం.

మానవ కుటుంబంలో నామ రూపాలలో సామ్యం వుండనే వుంది. అలాగే భాషా కుటుంబంలో కూడా నామ సామ్యక కనిపించడం మనకు వింతగా తోస్తుంది. వగటివేళలకంటే రాత్రిళ్ళు వనలను ఎక్కువగా పీడించే “ దోమ ” ను సంస్కృతంలో “ మళక ” అంటారు. అల్పాలైన యీ కీటకం ఆశ్రమాల్లోని మహర్షుల మధ్య చేరి తద్వారా వేదాల్లోకి ప్రాకింది. ఈ “మళకమ్” అంతటితో ఆగిపోక, మస్కిట్ (Mosquito) నామాంతరంతో ఆంగ్ల పదకోశానికెక్కింది. కావాశాస్త్ర చరిత్రతో కాస్త పరిచయమున్న వారందరికీ మరో సత్యం కనిపిస్తుంది. ఆంగ్ల భాషలోని ముప్పాతిక వంతు పదాలు ఇతర భాషానుండి సంక్రమించినవే. ఈ “మస్కిట్” స్పాన్ ష్, ఫ్రెంచి భాషలనుండి 15 వ శతాబ్దంలో ఆంగ్ల నిఘంటువుల కెక్కింది. అతి ప్రాచీనమైన ల్యాటిన్ భాషలోని “ ముస్క ” (Musca) నుండి యీ పదం పుట్టిందంటారు. ఈ విధంగా యీ అల్ప ప్రాణులు సంస్కృత, ల్యాటిన్ భాషలలో దాదాపు ఒకే పేరుతో చలామణి కావటం ఆశ్చర్యం. అంటే మానవులకూ దోమలకూ గల చుట్టరికం చాలా ప్రాచీనమైనదని రూఢిగా చెప్పవచ్చును.

ఈ “మస్క ” లేదా “మళక ” అన్న పేరుతో సాచ్చాత్క దేశాల్లో “ మస్కెట్ ” అనే మారణాయుధం వెలిసింది. అంటే తుపాకీ. ఈ మస్కెట్ తో కొందరి ప్రాణాలు తీయచ్చు “ మస్కిట్ లోలు ” తలచుకుంటే పేలాది ప్రజలను హతమార్చవచ్చు. ఈ మస్కెట్లు దరించిన వీరులు “ త్రీ మస్కెట్స్ ” గా చరిత్ర కెక్కారు.

హిందువులకే కాక జైనులు, చైనీయులకు కూడా అరారుడైన వినాయకుని వాహనం “ మూషికమ్ ”

అంటే ఎలుక. గ్రీక్ భాషలో, మూస్ (Mys) లాటిన్ లో కూడా మూస్ (Mus) అయిన ఎలుక, ఆంగ్లంలో “ మౌస్ ” (Mouse) అయింది. సంస్కృత భాషయుల మూష(క) శబ్దం ముష్ (దొంగిలించు) దాతువు నుండి పుట్టిందనటంలో వాస్తవం లేకపోలేదు. ఈ మూషక సామ్రాజ్యం అంతర్జాతీయంగా విస్తరించిందని జీవశాస్త్ర వేత్తలంటున్నారు.

“ కొక్కులు ” (కాస్త పెద్ద ఎలుకలు) కథ మరో విధం. ఇంగ్లీష్, ఫ్రెంచి, జర్మన్ భాషలలో “కొక్కు” “ ర్యాట్ ” (Rat) గా వ్యవహరింపబడుతున్నది. క్రీ. శ 10 వ శతాబ్దంలో ఉత్తర యూరోపియన్ భాషలైన ఇంగ్లీష్, జర్మన్ మున్నగు భాషల్లో ప్రవేశించిన “ర్యాట్” కాలక్రమంలో ఇతర భాషలను చొచ్చి చివరకు ల్యాటిన్ భాషకోకి అడుగు పెట్టింది.

ద్రావిడ భాషల్లో ఎలుక పలు రకాల పేర్లు సంతరించుకుంది. తుళు భాషలో “ పెర్గుడె ” గా వుండే ఎలుక కన్నడంలో “ హెగ్గణ ” అయింది. పెర్గుడె (కుడి) తుళు భాషలో బొరియలు తోడే పెద్ద ప్రాణి.

తెలుగుభాష నుండి ఆంగ్లేయులు పండికొక్కును సంగ్రహించి ముద్దగా ‘ బ్యాండికూట్ ’ అని పేరు పెట్టుకున్నారు చిట్టెలుకలను మాత్రమే అడివరకు చూచిన తెల్లదొరలు పండుల్లాంటి పండికొక్కులను ప్రవ్రథమంగా తెలుగుదేశంలోనే ఎదుర్కొన్నారు కాబోలు. ఈ మహా మూషికం పందిలా గుర్రమంటుందని గమనించి ఆ పేరు పెట్టి వుంటారు.

‘ కస్తూరి తిలకం, లలాట ఫలకే ’ అంటూ అభినుతింప బడుతున్న మన దేవదేవుడు ధరించే సుగంధ ద్రవ్యం కస్తూరి. అతి విలువైనది. భోగ్యవస్తువు కాబట్టి శ్రీనాథ కవిసార్వభౌముడు కస్తూరి యుక్త తాంబూ

లానికై ఆద్రలు చాచే వాడంటారు. ఈ 'కస్తూరి' ని ఆంగ్లంలో 'ముస్క్' (Musk) అంటారు పొట్టలో కస్తూరి దాచుకుని హిమాలయ ప్రాంతాల్లో విహరించే కస్తూరి మృగాల వల్ల లభించే కస్తూరికి దేశ విదేశాల్లో ఎంతో గౌరవం ఉంటుంది. ఇంగ్లీష్ లోని ముస్క్ పాఠసీ భాషలో 'ముష్క్' అయి యూరోప్ దేశాలకు వెళ్ళింది. ఆరబ్బులు యీ 'కస్తూరి'ని ముష్క్ అన్న పేరుతో విదేశాల్లో విక్రయించేవారు. సంస్కృత పదమైన 'ముష్క్' (అంధకోశం) నుండి 'ముస్క్' పుట్టిందనవచ్చు. కస్తూరి మృగం యొక్క అందమునుండి లభించినదన్న ప్రభుత్వం యీ పేరుపెట్టారేమో.

భారోష్ జనుల మూల నివాసం గురించి వాదోపవాదాలు యింకా పొగుతూ వున్నాయి. కాని భారతీయులు మొట్టమొదట నెలకొన్న ప్రదేశంలో ఎలుగు, అడవిపంది, తోడేలు వంటి వన్య ప్రాణులుండేవనటంలో సందేహం వుండ నక్కరలేదు.

ఎలుగుబంటిని సంస్కృతంలో 'ఖల్ల' అంటారు. ఆంగ్లంలో బేర్ (Bear) జర్మన్ భాషలో 'బర్' డచ్ భాషలో బీర్ (Beer) అంటారు. భాషల్లో ర-ల మధ్య వినిమయం సాధారణంగా వుంటుంది. ప్రాక్-ఇండో జర్మన్ భాషలలో 'బేర్' అంటే గోధుమరంగు (బ్రౌన్) అన్న అర్థమిచ్చే ఎలుగుబంటి రంగు.

తోడేలు సంస్కృతంలో 'వృకం' అంటే ఆంగ్లంలో వుల్ఫ్ (Wolf) జర్మన్ భాషలో వోల్ఫ్, ల్యాటిన్ లో 'లూపస్' గ్రీక్ భాషలో లైకస్ (Lykos) యీ పదాలన్నీ 'వృక' పదం యొక్క దాయాది కుటుంబాలకు చెందినవే.

మనం ఊద్ర జంతువని విశ్వసించే తోడేలు ఒకప్పుడు గౌరవంగా బ్రతికి వుండవచ్చు. అందు వల్లనే ఖిముడు 'వృకోదరుడు' గా పేరు గంచాడు.

మీ కు తెలుసా ?

70 సం॥ పాము మనిషి జీవించిఉంటే, అతని గుండె 27 కోట్ల శ్లేష్మ రక్తాన్ని 'పంప' చేస్తుంది. రక్తం గుండె ద్వారా సరఫరా చేయబడి శరీర మంతటా రక్త నాళాలగుండా వయవించి మళ్ళీ గుండె చేరుతుంది. ఇలా చేస్తే వీటి దూరం 70 సం॥ లో 5 కోట్ల మైళ్ళు. గుండె అదే కాలంలో 290 కోట్ల సార్లు కొట్టుకుంటుంది.

* * *

తుపాకీని పేల్చినప్పుడు అందులోని లోహపుగుండు సెకండుకు 500 గజాలు దూసుకొనిపోతుంది.

* * *

ప్రతి సెకండుకు 65 కోట్ల 50 లక్షల టన్నుల హైడ్రోజన్ 65 కోట్ల టన్నుల హీలియం పదార్థంగా మారుతుంది. మిగిలిన 50 లక్షల టన్నుల హైడ్రోజన్ కాంతిగా మారుతుంది. అదే మనకు కనిపించే సూర్యకాంతి.

* * *

చంద్రుని వ్యాసం 2,059 మైళ్ళు, భూమి వ్యాసం 7,900 మైళ్ళు చంద్రుడు భూమి చుట్టూ తిరగడానికి 27 1/3 రోజులు పడుతుంది.

* * *

ప్రపంచంలో అతి చిన్న భగవద్గీత గ్రంథం ముక్తమండల్ ఆశ్రమం స్వామి గంగేశ్వరానంద్ వర్ణిస్తుంది. అది పదిపై నల నాణెమంత పుది. దీని విషయం బెర్లిన్ దేశపు సంస్కృత విశ్వ విద్యాలయం బయటకు తెచ్చింది. దీనిని జర్మన్ లో ప్రచురించారు. గంగేశ్వరానందస్వామి దీనిని చిన్న లాకెట్టులో అమర్చి, చదువుకొనడానికిగాను చిన్న భూతద్దాన్ని అందు అమర్చారు. దీనిలో 15 చిన్న చిన్న బొమ్మలు కూడా ఉన్నాయి.

పది దేశాల ఎడారి

ఐరోపా ఖండానికి, ఆఫ్రికాకీ మధ్య వున్న సహారా ఎడారి క్రిస్తు పూర్వం వెయ్యి సంవత్సరాల క్రితం అంటే, దాదాపు 2986 సంవత్సరాల క్రితం ఏర్పడిందని అంచనా వేశారు. అంతకు మునుపు, అంటే 5 నుంచి 9 వేల సంవత్సరాలకి పూర్వం మనుష్యులు వంటలు పండిస్తూ అక్కడ నివసించేవారు.

సహారా విస్తీర్ణం 100 కోట్ల హెక్టార్లు. పది దేశాలలో వుంది ఇది. మొరాకో, అల్జీరియా, టునీషియా, లిబ్తా, ఈజిప్ట్, మాలి, నైజర్, చాడ్, సూడాన్, మరిచే నియా దేశాలు ఆ పది.

మట్టిని పెండ్లప్రక్కకు

సహారాలో పెట్రోల్, ఖరీదయిన లోహాలు లభిస్తాయి. లిబ్తాని సహారాలో పెట్రోల్ లభ్యమవుతుండటం వల్ల ఆ దేశం ప్రపంచంలోని పెట్రోల్ వెలికి తీసే వదన పెద్ద దేశంగా పరిగణింపబడుతోంది. అల్జీరియా ఆఫ్రికాలో వెలికి తీసే పెట్రోల్లో 20 శాతం ప్రపంచానికి అంది ప్రోంది. మేంగనీస్, ఇనుము, రాగి, తగరం, యురేనియం, జిప్సమ్ మొదలయిన లోహాలు కూడా సహారా నేలలో లభ్యమవుతున్నాయి.

అల్జీర్స్ నుంచి నైజీరియా దాకా సహారా ఎడారిలో 3,260 కిలోమీటర్ల పొడవుగల రోడ్డు వేయబడింది. ఏర్కండివన్ బస్సులలో సహారా ఎడారిని చూపించే టూరిస్ట్ కంపెనీలు యూరప్లోని ఏడు దేశాలనుంచి నవంబర్ నుంచి ఏప్రిల్ వరకు టూర్స్ కండక్ట్ చేస్తున్నారు. ఆ సమయంలో 100 డిగ్రీల ఫారిన్ హీట్ మించి వుండదు ఎడారిలో.

అల్జీరియా ప్రభుత్వం ఒయాసిస్సుల దగ్గర టూరిస్టుల కోసం హోటళ్ళని కూడా కడుతోంది. చాలాభాగం ఒయాసిస్సులు మనుష్యుల చేత నిర్మితమయినవే. నేలలో బావులు తవ్వి, నీరు వెలికి తీస్తున్నారు. సహారా ఎడారి భూమిలో 1100 కోట్ల క్యూబిక్ మీటర్ల నీరు వుందని అంచనా వేశారు.

ఈ ఎడారిలో 20 లక్షల జనాభా వుంది. అంతా ఒయాసిస్సుల చుట్టుప్రక్కలే నివసిస్తున్నారు. ఖర్చూరపు వళ్ళే వీళ్ళ ముఖ్య ఆహారం. వీటినే ఎగుమతి చేసి వ్యాపారం చేస్తున్నారు. ఒయాసిస్సు పరిణామాన్ని చుట్టుప్రక్కల గల ఖర్చూరపు మొక్కల సంఖ్యతో పోలుస్తారు. జీతాలు ఖర్చూరపు వళ్ళతో చెల్లిస్తారు. ఖర్చూరపు చెట్టు క్లాక ఈథరెట్లు, గడ్డి, ఫిల్, బోగన్ వెల్లా మొదలయిన చెట్లుంటాయి.

అక్టోబరు రంజనిమాల సమాధానాలు

అడ్డము 1. నాగర్జునసాగరు 4. ఉవరము 5. పల్నాడు 6. నాగావళి 8. జయ పూరు 10. గౌతమీ గోదావరి 13. కొండవీడు 15. కటారుపల్లి 16. జగ్గయ్యపేట 18. ఓరుగల్లు 20. నర్సాపురము 24. కోలలపూడి 25. కోలూరు 26. గుంతకల్లు 27. కొత్తకోట 28. జనగాం.

నిలువు : 1. నాగపట్టణము 2. సారనాథ్ 3. బోరవెల్లి 4. ఉదయగిరి 7. వసిష్టగోదావరి 9. మాడుగుల 11. తళ్ళికోట 12. వజ్రకరూరు 13. కొండపల్లి 14. విజయనగరము 17. పాములవాక 19. గద్వాల 21. సాలూరు 22. గండికోట 23. ఆలూరుకోవ

విధి లీలలు చాలా విచిత్రంగా ఉంటాయి - అనుకోవడం మానవ సామాన్య లక్షణం.

కాని లోకంలోని ప్రతి పనీ కార్యకారణ సంబంధంతోనే ముడిపడి వుంటుందనీ, జరిగే ప్రతి కర్మకూ మానవుడి కర్తృత్వ శక్తియే బాధ్యత వహించవలసి వుంటుందనీ నిశిత పరిశీలన నిరూపిస్తుంది. రాజు-మరణంల కథ దాదాపు అలాగే జరిగింది.

రాజు తన పరిశోధనలవల్ల ఒక కొత్త ఆయింట్ మెంట్ కనిపెట్టాడు. దాన్ని పేటెంట్ గా తానే పంపిణీచేసే ఒక సంస్థను స్థాపించాడు. దానికి రిజిస్టర్డ్ 'చేడ్ మార్క్' వగైరా అన్నీ ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. అది చూస్తుండగానే ప్రజాదరణను పొందింది. ఇలావుండగా ఒకనాడు నారాయణగూడా తాజ్ లో నరసింగరావు కాఫీ తాగుతూ కూర్చోనివున్నాడు. అదే సమయానికి శ్యాం అయ్యంగార్ కూడా వచ్చాడు. 'రండి - రండి' రావు శ్యాంను అహ్వానించాడు.

శ్యాం వచ్చి నరసింగరావుకు దగ్గరగా కూర్చున్నాడు. వచ్చిన సర్వర్ కు మసాలా దోశే ఆర్డరిచ్చి బాతాఫానీలో పడ్డాడు శ్యాం. ఆ మాటా ఈ మాటా వచ్చి రాజు కని పెట్టిన ఆయింట్ మెంట్ ప్రసక్తి వచ్చింది.

"బొంబాయి కంపెనీ వారి ఆయింట్ మెంట్ కు ఇది డూప్లికేటులా వుంది.."

ఉలిక్కి పడ్డాడు శ్యాం.

"ఆ నైజా పేరు పెట్టడం కూడా సరిగ్గా దానికి ఇమిచేషన్ లాగే వుంది.."

ఇక నరసింగరావుతో మాట్లాడ బుద్ధి పుట్టలేదు శ్యాంకు. ఎలాగో దోసె తిని వస్తానని కూడా చెప్పకుండా లేచి ఇవతల పడ్డాడు. సరిగ్గా వారంకూడా తిరగక ముందే బొంబాయి కంపెనీ వారినుండి రాజుకు కోర్టు నోటీసు వచ్చింది తమ జగద్వ్యాప్తమైన మందును అవమాన పరచి వ్యాపారార్థం ఇమిచేషన్ తో చౌకరకం సరుకును ప్రజానీకానికి అవ్వజూపుతున్నందుకు గాను నష్టపరిహారం చెల్లించి ఆ పేరూ, నైజా రిజిస్టర్డ్ 'చేడ్ మార్క్' మార్చుకోవలసిందిగా ఆ కంపెనీ వారు ఆదేశించారు. రాజు దెబ్బకు బియ్యపడిపోయి లాయర్ని సంప్రదించాడు.

ఆయన పరిశీలించి ' దావా నడుపుతామంటే నాకభ్యంతరం లేదు కాని అంతిమ విజయం ఎలావుంటుందో తెలియదు ' అని అనుమానంగా చెప్పాడు. నోరుమానుకొని బొంబాయి కంపెనీ వాళ్ళకు తగిన నష్టపరిహారం చెల్లించి తన మందు పేరూ వగైరా అన్నీ మార్చుకున్నాడు. " నీవు కోర్టుకెక్కితే ఇంకా చాలా నష్టపోయే వాడివి. అలాకాకి ఉచిత నలహా ఇచ్చి విన్ను రక్షించి నందుకు గాను నా ఫీజు కూడా చెల్లించు " అని ఆతని వ్యాజ్యానికి ఫీజు తీసుకుని చక్కాపోయాడు లాయరు నల్లకోటును నవ రించుకుంటూ

" ఇదంతా ఆ మకరంద్ చేసిన పని. నాకు రూఢిగా తెలుసు " శ్యాం అయ్యంగార్ మండిపడుతూ అన్నాడు.

" ఆరోజు హోటల్లో నరసింగరావు వెక్కిరించి నప్పుడే అనుకున్నాను. ప్రొఫెషనల్ జలసీతో విషం కక్కుతున్నాడురా అని. వీళ్ళే ఆ బొంబాయి వాళ్ళకు వ్రాశారు. వీళ్ళే మన నిట్లా నష్టంపాలు చేశారు. "

ఇదంతవరకు నిజం? మకరంద్ బొంబాయికి ఈమందు గూర్చి వ్రాశాడా? ప్రొఫెషనల్ గా రాజుకూ, మకరంద్ కూ పోటీ పడుస్తున్నాడా? అనలు రాజు మనస్సులో ఈ మందుకు ఈ పేరు పెట్టడంలో దాన్ని స్ఫురింపజేయాలనే ఉద్దేశమే లేదా ?? ఎవరు చెప్పగలరు ??

" కర్మ - ఏం చేస్తాం " అన్నాడు రాజు కోపంగా. అయితే ఈ స్వయం కృతావరాధి కర్మం ఇంతటితో పోలేదు. రాజుకు వైద్యవృత్తి మీద ఎప్పుడూ విశ్వాసం లేదు. కేవలం ఇదొక గ్లామర్ తో నడుస్తున్నదనీ సినీతార భవిష్యత్తులా ఏ క్షణాన నైనా ఇది నశించవచ్చుననీ ఆయన భావం. అందుకే వైద్య విజ్ఞానానికి మలకోపేట కవతలా, పైదాబాదు కాలనీవద్ద, నాగార్జునసాగర్ రోడ్డు మీదా యాదగిరిగుట్ట వైపు ఘటకేసర్ దగ్గర స్లాట్లు కొనడం ఆమ్మదం ప్రారంభించాడు. అందులో కలిసి వచ్చింది. వెంటనే యువతీమండలి దగ్గర ఓ హోటల్ లాడ్జీ ప్రారంభించాడు. అదీ కలిసి వచ్చింది. హోటలును ఇంకా విస్తరింప జేశాడు. రాజు కొత్తగా కలిపెట్టిన మందు బహుళార్థ సాధకంగా ఎన్నోరకాల పనిజేస్తుందని

(జరిగిన కథ)

దా॥ రాజు మాతురు రాణి, రవి అనే యువ కుడ్డి ప్రేమిస్తుంది. శ్యాం ట్రీట్ చేసిన యాదగిరికి బాగా సీరియస్ కావటంతో పోచయ్య తండ్రిని దా॥ రాజు దగ్గరికి తీసుకొస్తాడు. శ్యాం కూడా యాదగిరి పరిస్థితి సీరియస్ గా వుండటం గమనించి దా॥ రాజుని పిలుద్దామనుకుంటే ప్రయివేటు రూమ్ లో లతతో మాట్లాడుతుంటాడు. హేళ వ గా మాట్లాడి యాదగిరిని, పోచయ్యని పంపేస్తాడు శ్యాం. వాళ్ళు దా॥ మకరంద్ దగ్గరికి వెళ్తారు. మకరంద్ యాదగిరిని ప్రమాదం నుంచి అతి ప్రయత్నంమీద రక్షించకలుగుతాడు. పోచయ్య మనస్సు మాత్రం రాజు, శ్యాంల యెడల విషాన్ని కక్కుతుంటుంది.

(ఇక చదవండి)

వుంది ప్రకటనలో. తల తిరుగుడుకూ, వాంతులకూ, కడుపునొప్పికి కూడా పని చేస్తుందని ప్రచారం చేయించాడు రాజు. విచిత్రమేమో తెలియదుగాని రాజు పెట్టిన " రాణీ విహార్ " హోటల్లో భోంచేసిన ప్రతివాడూ రాజుగారి మందుసీసా ఒకటి కొనుక్కొని బయటపడేవాడు. ఒక రోజున పోచయ్య పూర్తిగా బజారున పడి నానారభసా చేశాడు " ఈ రాజుగారు హోటలు పెట్టింది ఫలహారాలు అమ్మడం కోసం కాక మందులు అమ్ముకోవడం కోసమేనని. దీనివల్ల రాజుకు వ్యాపారం పై నలూ మాట ఏమైనా చాలా చెడ్డపేరు వచ్చింది పులిమీద పుట్ర అన్నట్లు ఇంకో ప్రమాదం ముంచుకొచ్చింది. రాణీ విహార్ చాలా గొప్పహోటల్ ని సినీతారలు కూడా ఇక్కడ దిగుతుంటారనీ వదంతి వ్యాపించింది. నిజంగానే ఓ గుతారా ? అయితే ఎవకు ? హిందీవా ? తెలుగువా ?

ఇలా వర్షలు ప్రారంభమైనాయి. “ అంతా ఆ విధం. హోటల్ గ్లామర్ పెంచుకునేందుకు రాజు వస్తుతున్న నాటకం ” అని మరోవర్గం ప్రచారం ప్రచారాలు వాదోపవాదాలు ఇలా జరుగుతూ వుండగా ఉన్నట్లుండి ఒక రోజున పోలీసులు ఈ లాడ్జీమీద ఆకస్మికంగా దాడిచేసి కొందరిని అరెస్టు చేశారు. వాళ్ళ హాస్పేషియాలలయం కమాన్, బంజారాహిల్స్ కు చెందిన వేళ్ళలు. వాళ్ళ మీద చార్జీషీటు దాఖలు చేయడం ఓగిలిన తతంగం అంతా నడిచింది. దీనివల్ల రాణీ విహార్ కు ఎంతో అప్రతిష్ట వచ్చింది. “ ఈ వ్యాపారంకూడా రాజుగారి మందుల వ్యాపారానికి ఒక సాధకమే. వాడు పెన్ను పెప్పరిష్టు అని బోర్డు పెట్టుకున్నాడు. ముందు ఇలా రోగాలను తానే వాప్తి చేయించి మళ్ళీ తానే వాటికి చికిత్స చేయడం. అటూఇటూ రెండు వైపులా డబ్బు గుంజడం - ఇదీ బిజినెస్ ” అని రాజుపై అభిందాలు ప్రారంభమైనాయి.

పోచయ్య నారాయణగూడా వద్దా, నల్లకుంట కోరంటి ముందూ కాచిగూడా చౌరాస్తా, దగ్గరా, వై. యం. సి. ఏ దగ్గరా ఇలా అవాకులూ చవాకులూ వాగడం శ్యామయ్యంగార్ దృష్టికి వచ్చింది - తానే స్వయంగా ఒకసారి విన్నాడు కూడా - “ ఇదంతా కూడా మకరంద్ గాడి పనే. వాడు కావాలని మనల్ని బదనామ్ చేస్తున్నాడు. పని కట్టకొని దుష్ప్రచారం సాగిస్తున్నాడు. వృత్తిరీత్యా స్పృహను పెంచుకున్నాడు ” అని శ్యాం రాజుతో చెప్పాడు. రాజుకూ ఇది నిజమేననిపించింది.

“ వాడి అంతు చూస్తేనే కాని నే నూరుకోను ” రాజు ప్రతిజ్ఞ పట్టాడు.

నిజంగా ఇదంతా మకరంద్ చేశాడా ?

తను కావాలని చేసిన తప్పులు ఉన్నాయా ? లేవా ?

ఎక్కడో ఏదో జరిగితే దాన్నంతా మకరంద్ పైకి నెట్టడం కేవలం అతనిమీద తనకున్న కక్షకు కారణం వెతకడంగా మాత్రమే కాదా ? ఇలా రాజు ఆలోచించి ఉండడా :

ఆలోచించే వుంటాడు -

కాని మకరంద్ పైన రాజుకు ద్వేషం పుట్టకొచ్చింది. ఆ ద్వేషాన్ని బలపరచుకొనేందుకు కొన్ని నాసిరకమైన సంఘటనలు రావాలి. రాకపోతే కల్పించాలి. ఇప్పుడు కల్పించ నక్కరలేకుండానే వచ్చాయి. రాజు స్వంత విషయం ప్రతి దాన్తోనూ మకరంద్ జోక్యం కలుగజేసుకుంటున్నాడు. కాబట్టి మకరంద్ ను అప్రతిష్టపాలు చేయాలి.

వాడికి వైద్యమే రాదని విరూపించాలి.

వాడి ప్రతి స్వంత విషయాన్ని బజారుకెక్కించాలి. నాటినుండి శ్యామయ్యంగారికి వివిధ కార్యక్రమాలతో బాటు ఇదీ ఒక పని - వచ్చిన ప్రతివాడితోనూ మకరంద్ ఆనమర్తక గూర్చి ప్రచారం చేయడం -

మకరంద్ దొంగ

లోగడ చాలా సర్కారీ దవాఖానాల్లో పని చేశాడు. కాని మందులన్నీ దొంగదాటుగా అమ్ముకొని వట్టుబడిండు. అందుకని పై అది కా రు లు డిస్మిస్ చేసినను - ఇదొక కథనం -

మకరంద్ సూది పొడిసేచాలు మనుషులు నేరుగా అంబుపేట పోతారు (స్మశాన స్థలం) - గత సంవత్సరం అంబుపేట శవాలలో సగానికిపైగా మకరంద్ దగ్గర మందులు తీసుకున్న వాళ్ళవే వున్నాయి. ఇతనికి వైద్యం రాదు. ఆ వృత్తిమీద గౌరవము లేదు. ఇది ఇంకో ప్రచారం -

మకరంద్ కు వైద్యం వైద్ బిజినెస్. దీని వెనుక చాలా రహస్య కార్య కలాపాలున్నాయి. హైదరాబాద్ లోని వివిధ వర్గాలకు చెందిన సుందరీమణులను ఈ రకంగా ఆకర్షించడం ఆయన లక్ష్యం. అందుకని మకరంద్ ను చాలామంది చాలాసార్లు తన్నారు. ఒకసారి తం తే (ఎవరో :) నెల పరకూ మంచం నుండి లేవలేదు - ఇది మరో షరతు. “ వైద్య శాలల స్థానంలో వ్యాయామశాలలు పెంచడం జాతి సమస్యలకు పరిష్కారం ” అని మకరంద్ చేసిన ఒక సభలోని ప్రసంగం పేపర్ కటింగ్ - ఇలాంటి వాడు వస్తాడు అవుతాడు కాని దాక్షరెలా అవుతాడు : ? (స శే షం)

పాండవుల ప్రయాణం

ధృతరాష్ట్రుడు మహారాజు. అంచేత సముచితమైన చతురంగ బలంతోనే ఆయనను దర్శించాలని ధర్మరాజు నిశ్చయించాడు. తమతో ప్రీజనమూ వస్తారు. వారికి పాట బండ్లనూ, వల్లకిలను సిద్ధపరచాలి. ఆ వృద్ధరాజును చూడగోరే పౌరు లందరూ కూడా తమతో రావాలనే ధర్మరాజు ఆభిమతం. వారిని సురక్షితంగా తమతో తీసుకొని వెళ్ళడానికి, వారి యోగక్షేమాలను విచారించడానికి, సమర్థులైన వారిని నియమించాలి. బండ్లతో, డేరాలతో, రక రకాలైన భోజన పదార్థాలతో తమ ననుసరించి రావడానికి నిష్ఠులైన పరిచారకులను సమరసమవుతారు. ఈ పనులన్నింటికీ తగిన వారిని నియోగించమని ధర్మరాజు సేనాపతులతో చెప్పాడు. “రేపే ప్రయాణం” అని చాటించ మన్నాడు.

మరునాడు ధర్మరాజు యుయుత్సుని పిలిచాడు; కృపాచార్యుని, ధౌమ్యుని రావించాడు. “మీరిక్కడ పురరక్షణానికి నిలిచిపోవాలి.” అని మృదువుగా కావించాడు.

గజ బలంతో నీవు బయలుదేరాలని భీమునితో చెప్పాడు. “ఓ అర్జునా! నీవు రణాలతో రావయ్యా! నకులా గుఱ్ఱపుబలంతో నీవు బయలు దేరాలి. సహదేవా, నీవు కాల్యాలంతో రావడం సముచితంగా ఉంటుంది!” అని నియోగించాడు. వారందరూ వాద్య ఘోషలతో, ఛత్రాల, జంబాల రత్న కాంతులు నింగిని నిండగా, మహావైభవోపేతంగా బయలుదేరారు. ద్రౌపదీ ప్రముఖులైన ప్రీజనానికి, మిగత భరత భార్యలకూ, అంతఃపురాధికారులు అందరిలనూ, పాటబండ్లనూ సమకూర్చారు.

మత్స్యాల గొడుగులతో మెరిసిపోతూ, నీల వాలఘ్నాలున్న పరునారు శ్వేతాక్షులను పూన్చిన రథాన్ని ధర్మరాజు అధిరోపించాడు. వేణు వీణారవంతో, వివిధ

గాయకులగానంతో, వంది బృందాల వాక్యాలతో, దిశలన్నీ మంగళఘోషలతో నిండిపోయాయి.

వివిధ వాహనానూడులైన పౌరులు ధర్మరాజు వెంట పయనాన్ని సాగించారు. అందరూ గంగానదీని దాటారు. తురుక్షేత్రాన్ని ప్రవేశించారు.

ఇంతలో ఎరిగినవారు శతయూషముని ఆశ్రమాన్ని, దానికి సమీపంలో ధృతరాష్ట్రుని ఆశ్రమాన్ని గుర్తు పట్టారు. పాండవులందరూ తమ తమ వాహనాల నుంచి దిగారు. అలిజనులూ, పురజనులూ వారిని అనుసరించి వస్తూండగా, పాండవులు పాదచారులై ఆశ్రుతతో ఆ వృద్ధరాజు ఆశ్రమాన్ని సమీపించారు. అక్కడి జనులను రుద్దమైన కంఠంతో ధర్మరాజు, “మా అయ్య యేడీ!” అని అడిగాడు.

పడలి మందే శ్వర రావు

“యమునా నదీలో స్నానానికి, పుష్పాలను, జలాన్ని సంగ్రహించడానికి, ఇలాగే వెళ్ళాడాయన!” అని అక్కడి జనులు చెప్పగా, పాండవులు వారు చెప్పిన మార్గాన వెదుతూండగా, ఎదురుగా వచ్చే ధృతరాష్ట్రుడొదిగా గల వారందరూ వారికి కనబడ్డారు.

దూరాన ఉన్న తల్లిని చూచాడు సహదేవుడు. అన్నలందరినీ గడచి ఒక్క పరుగున వెళ్ళి తల్లి కాళ్ళమీద పడి వెక్కిరించి యేడ్చాడు. కుంతి కూడా ఏడ్చును దిగ్గ్రుంగుకుంటూనే, అతనిని ఎత్తి కొలిచి చేర్చి, “నీరు నా పిన్న కొడుకు, సహదేవు” డని గాంధారితో చెప్పింది.

సహదేవుడు తన కడుపున పుట్టిన బిడ్డ కాడు. అయినా మాది భర్తతో సహగమనం చేయగా, నకుల సహదేవుల

నతి గారాబంగా పెంచింది కుంతి. పాండవులందరూ ఒకరికంటే ఒకరు ఒక్కొక్కయేదే చిన్నవారయినా, కుంతి కంటికి దర్మరాజు ఎప్పుడూ ప్రాజ్ఞునిలాగా, సహదేవుడు వసిష్ఠి లాగా, కనబడతారు. పాండవులు వనవాసానికి వెళుతుంటే, కుంతికి బెంగ అంతా సహదేవుణ్ణి గురించే. అంచేతనే వీణ్ణి జాగ్రత్తగా చూసుకోమని ద్రౌపదికి అప్ప చెప్పాడు :

“ కడుఁ బసిబిడ్డ వీఁ దొకటి కా దవునా నెఱుంగుదు
ముందరె
య్యెడ నొక పా పెఱుంగఁ దెడ యెంకయుఁ
గోమల మెప్పుడైన నేఁ
గుడువఁగ బిల్లుఁగాని తనకుంగల యాకఁటి ప్రొద్దె
ఱుంగఁ డీ
కొడు కిటు పోకకున్ మనము గుండెడు విన్ గవి
యూఱడిల్లెడున్ ”
విరాట : 2-213

అని అంటుంది కుంతి.

అందుకే కుంతిరై సహదేవు డంత బెంగటిల్లి పోయాడు. ఆమె కనబడగానే పరిగెత్తుకొని వెళ్ళి ఆమె పాదాలమీద వ్రాలాడు.

ఇంతలో మిగతా పాండవులూ అక్కడకు చేరు కున్నారు. ఇదిగో వీరు, వీరు వచ్చారని అక్కడి వారు ధృతరాష్ట్రానికి గాంధారికి ఎరుకవరచారు. పాండవు లందరూ తల్లి పాదాలకు నమస్కరించగా, కుంతి కన్నీళ్ళతో కరిగిపోతూ వారి కన్నీళ్ళు, తుడుస్తూ వారందరినీ కొగిటవట్టింది.

మహారాజు నమజైన మెలగడ మెలాగో తెలిసిన లోక జ్ఞుడు సంజయుడు. అతడు తన చూపులోనే పాండవు లను పలకరించాడు. ఆ చూపులోనే దర్మరాజు పట్ల తన వినయాన్ని, భీమాదుల పట్ల గౌరవాదరాలను ప్రకటించాడు.

ఇతర శ్రీజనమూ వచ్చి ఆ కురువృద్ధునూ, గాంధారిని, కుంతిని కలిసికొన్నారు. ఆ వృద్ధుల చేతనున్న జం

కలకాలను ఇలా ఇవ్వడని పాండువుత్రులు అడిగి తీసు కొన్నారు. తమను అలా అనుసరించి వస్తూఉన్న పాండవులను చూస్తే, హస్తినాపురంలో ఉన్నరోజులు తిరిగి వచ్చినట్టనిపించింది ఆ వృద్ధరాజుకు !

అశ్రమానికి అందరూ వచ్చేసరికి, ఆశ్రమం కలకల లాడిపోయింది. సమస్త బంధుజనంతో ఆశ్రమ స్థలం నక్షత్రాలతో శోభిల్లే గగన తలంలా ఉండగా, తాను, ఆ కురురాజు నిండు చంద్రునిలా మెరిసి పోయాడు. ఆ చేరువ తామసులందరూ, వచ్చిన రాజులనూ, రాజ బంధువులనూ చూడ నఖిలించి రాగా, వారి నందరినీ పాండవులు సవివరంగా ప్రజామములతో అహ్లానించి, తగిన ఆసనాలను అమర్చారు. తాము ధృతరాష్ట్రాని పరి వేష్టించి ఉన్నారు. వనితా జనం అంతా తగు విధంగా నిలబడి ఉన్నారు.

వచ్చిన మునులు సంజయునితో పీఠెవ్వ రెవ్వరో తెలియవరచ మని కోరారు. అతడు వారికి ఒక్కొక్కరినీ ఎరుకవరచాడు.

“ ఓ మహర్షులారా! బంగారు చాయతో, వలుచని దీర్ఘమైన మేను, చెలువారే నాసికా, విశాల నేత్రములు కల్గిఉండి సింహ రేఖతో కనులకు పట్టరానంతటి ఈ మహా తేజస్వి దర్మరాజు.

“ కడు నెఱ్ఱవైన భుజాలతో పెద్దపెద్ద చేతులతో, విశాలమైన వక్షంతో శోభిల్లే ఈయన భీముడు.

“ ఈయన్ను చూసారకదా! ఈ ఉజ్జ్వల సుందరమైన ఈయన నల్లటి శరీరం వారణేంద్రుని తలపించగా, కన్నుల కాంతి కలువల్ని జ్వలికి తెస్తుంది. ఈయనే అర్జునుడు.

“ చూచారా! కుంతికి ఇరుప్రక్కలా ఇంద్రునిలా, ఉపేంద్రునిలా ఇద్దరు భూర్పున్నారు. తమ కెందునా అందంలో సాటి గలవారు లేరన్నట్టుగా కనబడే వీరు, మహా వినయ భూషితులు, నశుల సహదేవులు!

“ నల్లకలువల చాయగల మేను; నవ వద్యదళాలను తిరస్కరించే మెరిసే కండ్లు; మద్యత్వమున ప్రవేశించే

ప్రాయంతో, సహజ సౌందర్యంతో, భాగ్యాల రాగిగా కనబడే ఈమె పాంచాలి. ఆమె ప్రక్కనే ఎఱ్ఱని మేనుతో, ఉజ్జ్వలాకృతితో మెరిసిపోయే వద్యముఖ సాజెత్తూ నారాయణుని చెలియలు, సుభద్ర, అర్జునుని వల్లభ!

“ వీరి ప్రక్కనే మేలిమి బంగారు బొమ్మలా ఉన్న ఈమె ఉరగరాజు కూతురు, ఉలాపి; ఆ ప్రక్క గౌరవర్జముతో నున్న ఆమె పాండ్యరాజు సుత చిత్రాంగద. ఈ ఇద్దరూ కూడా అర్జునుని భార్యలే! ”

“ నల్ల కలువ చాయతో నున్న ఈమె వీముని భార్య. గౌరాగి అయిన ఆమె సహదేవుని గృహిణి. ‘ మేవక నవ కుమారు ’ వర్ణానికి సరివచ్చే కాంతి గల యీమె సహదేవుని తరుణి. ”

“ వారి ప్రక్క పాపటలు లేక తెల్లటి చీరలతో నున్న వారంతా అంబికేయుని కోడండ్రు. వారిలాగే ఉండి, సుభద్ర నానుకుని ఉన్న ఆమె - ద్రోణుడు, కర్ణుడు మొదలైన కురువీరుల దైర్యాన్ని హరించేసి, తెగిన మహావీరుడు అభిమన్యుని ప్రియ, ఉత్తర! ”

* * *

సంజయుడు మునులకు విజానికి ఎవ్వరినీ పరిచయం చేయలేదు. పరిచయం చేయడ మంటే ఒక్కొక్కనిలోని వ్యక్తిత్వాన్ని అవిష్కరించి చూపాలి. అది వారి శీలానికి కాని, సాదించిన విజయానికి కాని, పొందిన వరాజయానికి కాని సంబంధించి ఉండాలి. ఇలా పరిచయం చేయడంలో భారత కవులు ముటికులు. ఎఱ్ఱన నిర్వహించిన అరణ్యవర్ణంలో సైంధవుడు ద్రౌపదిని బలాత్కారంగా ఎత్తుకుని పోతుంటే, వానిని వెన్నంటి పాండవులు వచ్చారు. “ నీ కింక మూడిం ” డని ద్రౌపది ధర్మరాజులను గురించి సైంధవునితో చెబుతుంది. అందులో ధర్మరాజును గురించి ఏ మన్ననో గమనించండి:

కన్నీళ్ళు

పుడిసెడు కన్నీళ్ళే
పుట్టెడు దుఃఖభారాన్ని దించేస్తాయి.
మేలు చేశామని తిరిగి
మామూలు మనుషుల్లా దెప్పి పొడవవు.
గోడుగోడున విలపించే ఒంటరి ఆత్మకు
తోడు నిలిచే నిజమైన స్నేహితులవి.
ప్రతిఫల మాశించని స్వచ్ఛంద సేవకులవి.

— రమణ్

“ తను వృత్తాంగుడు శుద్ధ కాంచన సముద్యద్యర్థుఁ డభ్యుల స
ద్వన జాతీయత చారుచనుడు దివ్యద్వారీ
దనముం డల్ల రథంబుపై వెలుగు పుణ్యాత్ముండు
దర్మాత్మజుం
డనిరోధ ప్రతిభా ప్రబోధ నిధిఁ యత్నాశ్చర్య
భార్యుం డనిన్.

“ కురుకుల శేఖరుండతఁడు మోర రణంబుల నెట్టి
శత్రులున్

శరణని పొచ్చిరేని విలసత్కురుణా మతిఁ గాదు !”

— అరణ్య : 6.207, 208

ఇదీ ధర్మరాజు వ్యక్తిత్వాన్ని చూపడమంటే. ఇలా చెప్పడం అక్కడ అవసరం. కాని ఇక్కడ సంజయుడు చేయవలసిన పని అది గాదు. అతడు ఇక్కడ వంది కావవసరం లేదు. ఆ మునులు వారి పేర్లు, ప్రతిష్ఠా వినే ఉన్నారు. అందుచేత ఎవరెవ్వరో చూపడమే సంజయుడు చేయవలసిన పని. అదే చేసాడు సంజయుడు. ఔచిత్యాన్నే కాకుండా, సంయమాన్ని కూడా ఎరిగిన కథకుడు తిక్కన !

(స శే షం)

మన కళారంగం

మానవ జీవితంలో అనేక రంగాలు. కొన్ని ప్రాముఖ్యం గలవి, మరికొన్ని ప్రాముఖ్యం లేనివి.

సాంస్కృతిక రంగం చెందుతుంది మొదటిదానికి. సాంస్కృతిక రంగపు అభివృద్ధిలో మానవ జీవితంలోని మిగతా రంగాలేవీ రాజీంపవు.

ఆ సాంస్కృతిక రంగానికి చెందుతుంది కళారంగం.

కళారంగం పొడవైంది, వెడల్పయింది, ఎత్తయింది, లోతైంది. అయినా, పొడవులేని, వెడల్పులేని, ఎత్తు లేని, లోతులేని కళా సృష్టికూడా జరుగుతుంటుంది అన్ని దేశాల్లోను, అన్ని కాలాల్లోను.

డాక్టర్ సంజీవ్ దేవ్

మానవ సంస్కృతిలో ప్రతిభా విప్లవాలకు కూడ సమాంతరాలే రేఖలవలె ప్రవహిస్తూనే ఉంటాయి వెలుగు చీకట్లుగా.

అందువల్ల కళారంగం ఓసారి కళ తప్పటం, తప్పకుండా ఉండటం కూడ జరుగుతుంటుంది. తప్పకుండా ఉండటం ఎక్కువగా, తప్పటం తక్కువగా జరుగుతుంటుంది.

పై సత్యం ఒక కళారంగానికి కాదు, మానవజీవితపు అన్ని రంగాలకూ సమానంగా వర్తిస్తుంది. అసలు అది మానవ జీవితానికి వర్తించినప్పుడు జీవితంలోని ఒక ప్రముఖభాగమైన కళారంగానికెందుకు వర్తించదు ?

కళారంగం అనగానే ఏ కళారంగం అనే పళ్ళు లేస్తుంది సాహిత్యరంగమా, సంగీతరంగమా, చిత్ర, శిల్ప రంగాలా, నాటక, నృత్యరంగాలా అని. ఇవేకాదు, ఇంకెన్నో ఉన్నాయి కళా రంగాలు.

కనుక కళారంగం అన్నప్పుడు ఈకళలన్నిటికీ సంబంధిస్తుంది. వీటిలో కొన్ని సృజనాత్మక కళలు (Creative

arts), మరికొన్ని ప్రదర్శనాత్మక కళలు (Performing arts). సంగీతం, నాటకం, నృత్యం మొదలైనవి ప్రదర్శన కళలు; సాహిత్యం, శిల్పం, చిత్రం, వస్తు మొదలైనవి సృజనాత్మక కళలు.

మిగతా కళాకారులను కళాకారులు అంటారు కాని సాహిత్యకారులను కళాకారులనరు. ఇందుకు ప్రధాన కారణం, సాహిత్యం మిగతా కళలకంటే ఎక్కువ భాగం మనసుకు సంబంధించింది. మిగతా కళల్లో నిర్మాణ శిల్పం ప్రధానం, సాహిత్యంలో ప్రధానం భావనిష్ఠత్వం. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే మిగతా కళలది ఎక్కువగా సంపేద (Sensation), సాహిత్యానిది భావన (Ideation)

ఇతర కళల్లో విషయ వస్తువును తొలిగించినాకూడ రూపం మిగులుతుంది. సాహిత్యంలో ఎక్కడోకాని, ఎప్పుడోకాని ఆ విధంగా కుదరదు.

అందుకే కాబోలు ప్లేటో మహాశయుడు తన రిపబ్లిక్ లో కవికిచ్చిన స్థానం మరో కళాకారునికన్నా తక్కువగా కూడ కళాకారుడే అయినప్పటికీ.

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లోని కళారంగం ఎక్కువ భాగం ప్రదర్శన కళలకే చెందిఉంటుంది. తక్కువభాగం సృజనాత్మక కళలకు. ప్రాచీనాంధ్రలో అవీ ఇవీ అన్నీ సరిసమానంగానే ఉండేవి.

నేడు ప్రజల్లో నృత్యకళమీద కనిపించే వ్యామోహం చిత్రకళమీద కనిపించదు. నృత్య ప్రదర్శనానికి హాజరైనంతమంది ప్రేక్షకులు చిత్రప్రదర్శనాలకు హాజరుకారు.

నృత్య కళలో ప్రదర్శించబడేది సజీవ మానవులు, చిత్రకళలోది కదంబి మొదలని రంగులరూపాలు, రూపాల రంగులు.

ప్రదర్శనాత్మక కళలు వ్యాప్తి చెందటం అవాంఛనీయం కాదు, కాని వాటితో పాటు సృజనాత్మక కళలు కూడా వ్యాప్తి చెందాలి.

అన్ని కళల్లోకి నేడు సాహిత్యకళ అధికంగా పెరుగుతుందనేది నిజం. ప్రత్యేకించి కల్పనా సాహిత్యరంగం సారంలో కంటే సంఖ్యలో బాగా పెరుగుతుంది. కల్పనా సాహిత్యంలో కొందరి రచనలు కాంతిమంతంగా వెలుగుతుంటే మరికొందరిని మసకగా ఉంటున్నాయి. నవలల కంటే కథానికలు ఎక్కువ కోశలాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నాయి. నేడు వెలువడుతున్న మిసీ కవితలు అదో రీతిలో ఆకర్షకంగా ఉంటున్నాయి.

కవిత్వరంగంలో వచన కవితలూ, ఇటీవల ప్రవేశించిన మిసీ కవితలూ ఒక విశిష్ట అభివ్యక్తితో రాజిస్తున్నాయి. ఆధునిక కవితలో కొంత అన్నప్తత ఉంటుందనేది అసత్యం కాదు. కవితలో అటువంటి అన్నప్తత పూర్తిగా కాకపోయినా కొంతయినా ఉండటం శోభనిస్తుంది.

ఆధునిక సాహిత్యంలోని వీటన్నిటినీ గమనిస్తే మన సాహిత్య కళారంగం కళతప్పటం లేదని విశదమవుతుంది.

ఇక సంగీత రంగాన్ని తీసుకుంటే, ఒక వైపున శాస్త్రీయ సంగీతం విస్తరిస్తున్నట్లే మరోవైపున లలిత సంగీతం, జానపద సంగీతం కూడ వికసిస్తున్నాయి. సూతనంగా కర్ణాటక సంగీతం మాత్రమే కాకుండా హిందుస్తానీ సంగీతం కూడ ప్రజాదరణను పొందుతుంది.

గాత్ర సంగీతం ఎంతగా పెరుగుతుందో అంతగా పెరుగుతుంది జంత సంగీతం కూడ. వీజావాదన, వై లిన్ మృదంగం, ముఖవాద్యం మొదలగు తాళవాద్యాలు కూడ, తగినంత వికాసం చెందుతున్నాయి. ఈ రంగంలో కొందరు లేత వయస్సువారు ప్రదర్శిస్తున్న దక్షత క్లాపనీయం.

నేటి రంగస్థలంలో కూడ యువ నటీనటులు, నవ నటీనటులు ఎన్నో నవ్య ప్రక్రియలను ప్రవేశపెట్టి సామాజిక చైతన్యాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని ప్రేక్షకులను రంజింప చేస్తున్నారు. సమాజ ప్రగతికి ప్రేరణ కల్గిస్తున్నారు.

నాటకం కంటే నాటిక నేడు ఎక్కువ ప్రాబల్యాన్ని అందుకొంటుంది. రంగస్థలం మీద ప్రదర్శితమయ్యే దృశ్యనాటికలేకాక రేడియోద్రా ప్రదర్శితమయ్యే శ్రవ్య

నాటికలు కూడ ఇతివృత్తంలోను రచనా శిల్పంలోను కమనీయంగా చూపొందుతున్నాయి.

ప్రదర్శనాత్మక కళల్లో అన్నిటికంటే నర్తనకళ విశిష్టంగా పెరుగుతుంది. ఈ రంగంలో సంఖ్య పెరిగిన కొద్దీ సారం తరుగుతుందేమో అనిపిస్తుంది. అయినా, ఈ లోపం చెప్పుకో తగినంత లోపం కాదు. కారణం, ఈ కళలోని ఔన్నత్యాన్ని కాపాడటంలో విమగ్నులై ఉన్నారు.

శ్రీ ప్రధానమైన లాస్యం విస్తరించి సంతగా పురుష ప్రధానమైన తాండవం తగినంతగా వికసించటం లేదేమో అనిపిస్తుంది. శాస్త్రీయ నృత్యంలో అధిరుచి పెరుగుతున్నట్లే జానపద నృత్యంలో కూడ పెరుగుతుంది.

ఒకప్పుడు మనప్రాంతంలో బాలికలకు ఎక్కువగా సంగీతం నేర్పబడుతుండేది. నేడు దాని స్థానాన్ని నృత్యం ఆక్రమించినట్లు కనిపిస్తుంది.

ఇక సృజనాత్మక కళలైన చిత్ర, శిల్పకళా రంగాన్ని గురించి విచారిస్తే, ఇప్పుడు వ్యాప్తిలో ఉన్న ప్రదర్శనాత్మక కళలంత వ్యాప్తి చెందకపోయినా, ఒక విధమైన ఉన్నత పథంలోనే అవి వయనిస్తున్నాయి అనక తప్పదు.

మన ప్రాంతపు కొందరు ఆధునిక చిత్రకారులు ఏదే శాస్త్రో కూడ తమ సృజనాత్మక నైపుణిని దక్షతతో వ్యక్తపరుస్తున్నారు, అంతర్జాతీయ కీర్తిని ఆర్జించుకొంటున్నారు. ఏదే శాస్త్రో కీర్తిని ఆర్జించుకోటం మాత్రమే ఒకరి మనతకు ప్రధాన లక్షణం కాకపోయినా అదికూడ ప్రధాన లక్షణాల్లో ఒకటి.

నేడు ప్రపంచాన్నంతా ఆక్రమించి ఉన్న ఆధునిక చిత్ర, శిల్ప కళలు మనదేశంలో కూడ వ్యాప్తి చెంది ఉన్నాయి. చిత్ర, శిల్పకళల రంగాల్లో ఈ ఆధునిక రీతి అనబడేది ఎంతవరకు సమర్థనీయమో తెలియదు కాని చాలా వాటికి ఉన్నట్లే దీనికి కూడా రెండు దశలున్నాయి, వాంఛనీయదశ అవాంఛనీయదశ అని. ఈచర్చ చేరే విషయదశ. వీటన్నిటి నను సరించి కొన్ని విషయాల్లో నడవక తప్పదు, మరికొన్నిటిలో కాల రీతిని అతిక్రమించక తప్పదు.

అడవిల్లా

అందమున్న అడవిల్లా
చదువుకున్న అడవిల్లా
ఉద్యోగమున్న అడవిల్లా

గర్వపడకండెవ్వరూ -

ఈ కాలంలో కట్నం ఇచ్చుకోవాల్సిందే

అందరూ !

(శ్రీశ్రీ గారికి శ్రమావళి తో)

- ఐ. ఎల్. ఎన్. చంద్రశేఖర్

ఏది ఏమయినా, మనప్రాంతంలో సంగీత, నాటక, నర్తన కళలంతగా చిత్ర శిల్పకళలు వికసించకపోయినా, మిగతా ఏ ఇతర ప్రాంతాలకంటే తక్కువగా మాత్రం లేదు.

వాస్తవ చిత్రణ, నైరూప్యచిత్రణ కూడ సమానంగా వృద్ధిపొందుతూనే ఉన్నాయి. నవభారత కళ అనే విధానంలో, పంగదేశంలో, ఈ శతాబ్దపు మొదటి భాగంలో ప్రారంభించ బడినతరువాత వికాశం చెందిన ప్రాచ్యచిత్ర కళా శైలి, బొంబాయి కళా విద్యాలయాల్లో ఆ రోజుల్లో నేర్పబడే పాశ్చాత్య చిత్రకళా శైలి కూడ మన ప్రాంతం లోని చిత్రకారులచేత సమానంగా అనుసరించబడి రాణించాయి.

అదేవిధంగా నేడు అమల్లోఉన్న ఆధునిక చిత్రకళకూడ.

ఆధునిక చిత్రకళలోని ఒక శోచనీయ విషయం ఏమంటే, అది చాలామంది చిత్రకారుల మంచెల క్రింద మౌలిక సృజనగా కంటే అనుకరణగా ఎక్కువ రూపొందింది. దృశ్యజగత్తును అనుకరించటం ఉత్తమ చిత్రకళ కాదంటూనే ఇతర చిత్రాలను అనుకరించటం గర్హనీయ విషయం.

ఒకరి ప్రభావం మరొకరిపై పడవచ్చు కాని ఒకరి చిత్రాన్ని మరొకరు అనుకరించటం వాంఛనీయం కాదు.

వెనుకటి కంటే ఇప్పుడిక్కడ కూడ పాట కచేరీలు, నృత్య ప్రదర్శనాలంత విరివిగా కాకపోయినా, చిత్రప్రదర్శనలు ఎక్కువగానే జరుగుతున్నాయి. వీటిని దర్శించే ప్రేక్షకుల సంఖ్యకూడా పెరుగుతూనే ఉంది.

చిత్రకారుల కంటే చిత్రాన్ని చూచి ఆనందించేవారి సంఖ్య పెరగటం అవసరం. అప్పుడు కాని చిత్రకారుల సంఖ్య కూడా పెరగదు. చిత్ర రసాస్వాదన పెరిగితేనే చిత్ర రచన కూడా పెరిగేది. ఇదే శిల్ప కళా రంగానికి కూడా చెందుతుంది.

నేటి చిత్ర, శిల్పకళలు దేశ భేదాలను, జాతి ప్రభేదాలను దాటి ఒక విశ్వజనీన స్వేచ్ఛావాతావరణను అందుకొన్నట్లే నేటి వాస్తు కళ కూడా ఒక విశ్వజనీన విధానాన్ని పొంది ఉన్నది.

సాంప్రదాయక భవన నిర్మాణ సూత్రాల నడిగమించి ఉపయోగ రీతికి ఎక్కువ ప్రాధాన్యాన్నిచ్చింది. ఆధునిక వాస్తు కళ సౌందర్య తత్వానికంటే ప్రయోజన వాస్తవాన్ని ఎక్కువగా అనుసరిస్తుంది. ఇందులోని సౌందర్య తత్వం ఇంటిలోని వివాస సౌకర్యానికి అద్దం రానంతవరకే ఆవలించించబడుతుంది. సౌందర్యమూ ఉపయోగమూ వాస్తు నిర్మాణంలో సహజీవనం చేయటం వాంఛనీయం. కాని, సౌందర్యం ఉపయోగానికి అడ్డు తగిలితే మాత్రం సౌందర్యాన్ని తగ్గించి ఉపయోగాన్ని హెచ్చించటం అవసరం. ఇదే ఆధునిక గృహ నిర్మాణ కళ ఆదర్శం.

మన కళారంగం పరిపూర్ణంగా ఉన్నదని అనటం దుస్సాహసమే అవుతుంది. కారణం, మానవ జీవితమే పరిపూర్ణమైంది కాదు. విశ్వ సృష్టియే పరిపూర్ణం కాదు. అటువంటిప్పుడు మానవ జీవితంలో ఒక భాగమైన కళారంగం మాత్రం పరిపూర్ణంగా ఉండటం ఎట్లా జరుగుతుంది ? కనుక మన కళారంగాన్ని గురించి నైరాశ్య వాదాన్ని పెంచుకునే అవసరం లేదు.

మన కళారంగం అపుడప్పుడు కళ తప్పినట్లు భ్రమ కలిగినా, అది కళ తప్పలేదు ; కళ తప్పితే అది కళారంగమే కాదు ; అవుతుంది కళ లేని రంగం !

పరిష్కారం (మినీ కథ)

చిర్ర రాజేంద్రప్రసాదరెడ్డి

“ వెళ్ళిన పని ఏమైందండి ? ” ఆత్మతగా అడిగింది కాంతం.

“ ఆఁ మామూలే ! పది వేలకు తగ్గనంటున్నారు ” అన్నాడు చలవతి.

“ అప్పుచేస్తే నా ఈ సంబంధం ఖాయం చెయ్యాలి. కనీసం ఖర్చులతోసహా పదిహేను వేలదాకా అవుతుంది ” అందామె.

“ ఈ రిటైర్డ్ అయిన గుమాస్తాకు ఎవరప్పిస్తారే ? ” దీర్ఘంగా నిట్టూతుస్తూ అన్నాడు చలవతి.

నల్గొండ హెచ్ పోస్టాఫీసులో గుమాస్తా గిరిచేసి రిటైరయిన చలవతికి సంపాదన తక్కువే అయినా సంపారం పెద్దదే. నలుగురు కొడుకులను కష్టపడి చదివిస్తే రెక్కలందగానే ఎవరి దారిన వారు వెళ్ళిపోయారు. ఉన్న ఒక్క కూతురి పెళ్ళి ఎలా చెయ్యాలా అన్నదే చలవతికి సమస్యగా మిగిలిపోయింది. కూతురికి ఇరవై అయిదు సంవత్సరాలు వచ్చినా పెళ్ళి చెయ్యలేక పోతున్నామనే బాధ ఒకటి మనసులో తొలుస్తూనే వుంది.

* * *

“ కొత్త సంబంధం ఖాయం చెయ్యండి ” అంది కాంతం.

“ అలాగే ?? అన్నాడు చలవతి డబ్బు ఎలా సంపాదించాలో తెలీక.

ఎవరో ఒకరు అప్పు ఇస్తారన్న ధీమాతో ముహూర్తం పెట్టింబాడు. ముహూర్తం దగ్గరకొస్తున్న కొద్దీ ఖంగారు ఎక్కువై పోసాగింది.

తన తోటి ఉద్యోగి కామేశం దగ్గరకి వెళ్ళాడు.

“ రావోయ్ చలవతి ! కూతురి పెళ్ళి చేస్తున్నావుట ”.

“ ఆఁ, ఇప్పుడెలా వుంటున్నావు ” అన్నాడు చలవతి.

“ ఆఁ ఏమింది పెన్షన్ లతో చేసిన అప్పులు సగం తీరాయి ” మామూలు మధ్యతరగతివాడి ఆక్రోశం.

అతన్ని అప్పడగటం భావ్యం కాదనుకున్నాడు చలవతి.

నమ్మడిగా పెలవు తీసుకుని ఇంటిదోపపట్టాడు చలవతి.

“ ఏమిండి పెళ్ళికింకా మూడ్రోజుల టైమ్ మాత్రమే వుంది. అమ్మాయిని పెళ్ళికూతుర్ని చెయ్యాలి. ” అంటూ ఆ రోజుకి కావాల్సిన లిస్ట్ తీసుకొచ్చి చేతిలో పెట్టింది.

“ అన్నట్టు ఎక్కడన్నా డబ్బు వుట్టిందా ? ” అంది ఆత్మతగా.

“ లేదు చూస్తున్నా ” అంటే సంచీ తీసుకుని బజారు బయల్దేరాడు.

ఆలోచనలోవున్న చలవతి రోడ్డుమీద వెళున్నాడు. రాంగ్లెన్డ్ లో వస్తున్న లారీని చూడలేదు. గబుక్కున తలవీతి చూసేసరికి ఎదురుగా పెనుభూతంలా లారీ.

“ అమ్మా ? ” అన్న ఆర్తనాదం చలవతి నోటివెంట ఆఖరిసారిగా వచ్చింది.

బజారుకెళ్తున్న కామేశం గుమికూడివున్న జనాల్ని చూసి లోపలకి తోసుకెళ్ళి చూస్తే “ చలవతి ”, నోటంట మాట రాలేదు.

‘ లారీ వాళ్ళతో మూట్లాడి చలవతి కుటుంబానికి పదిహేను వేల రూపాయలు ఇచ్చే ఏర్పాటు చేసాడు కామేశం.

చలవతికి దహన సంస్కారాలు దగ్గరుండి జరిపించాడు కామేశం.

ఆ పదిహేను వేలతో చలవతి కూతురి పెళ్ళి జరిపించి మిత్రుడిగా తన బాధ్యత నెరవేర్చుకున్నాడు కామేశం.

“ ఒక తండ్రి ప్రాణం విలువ ఒక కూతురి పెళ్ళి ” అన్న ఆలోచన రాగానే బాధపడ్డాడు కామేశం.

చలవతిలాంటి మధ్య తరగతి మానవుడి కూతురి పెళ్ళికి ఇదా పరిష్కారం !

అక్షరమిక్ష

శ్రీ అడివి బాపిరాజు నవలా సాహిత్యానుశీలనము

రచయిత : డా॥ మన్నవ సత్యనారాయణ

వెల : ముప్పది రూపాయలు

ప్రతులకు: డా॥ మన్నవ సత్యనారాయణ

లేబర్ కోట్ల దగ్గర

గుంటూరు - 522 006

ఇది ఒక పరిశోధనా వ్యాసం. తెలుగు సాహితీ ప్రియులు గణించే కవి, నవలాకారుడు, చిత్రకారుడు అడివి బాపిరాజు నవలలపై మన్నవ సత్యనారాయణగారు సమర్పించిన సిద్ధాంత వ్యాసం! నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయం నుండి పిహెచ్. డి. డిగ్రీని పొందిన ప్రశం! పుంభాను పుంభంగా పరిశోధనాగ్రంథాలు వెలువడుతున్న ఈ రోజుల్లో ఇది రాళ్ళల్లో రవ్వ! రచయిత డా॥ మన్నవ సత్యనారాయణ బాహ్యదృష్టి కొరవడిన వ్యక్తి, అయితే తీక్షణమైన అంత ర్మైత్రాలు కలవాడు బాపిరాజు జీవితంలోని వివిధ ఘట్టాలను, బాపిరాజు ఆలోచనలను, ఆశలను, ఆదర్శాలను, సిద్ధాంతాలను, అన్నింటినీ వివిధ వ్యక్తులద్వారా, ముఖా ముఖినూ, ఉత్తర ప్రత్యుత్తరముల ద్వారాను తెలుసు కొని తన సిద్ధాంత వ్యాసంలో పొందుపరచగల్గడంకే, అది ఆయనలోని సాహితీ పిపాసను, అకుంతిత కార్యదీక్ష నూ స్పష్టం చేస్తుంది. అందుని చేసి విది ఆతనివట్ల తొలుత చిన్నచూపు చూసినా, సరస్వతీ సమారాధకునిగా చేసి, విశ్వ విద్యాలయంలో ప్రాథ్యాపక స్థానాన నిలిచి తను చేసిన తపస్సును సవరించుకున్నది.

ఇది ఒక సిద్ధాంత వ్యాసం గనుక, దీనికంటూ ఒక పద్ధతి ఉన్నది. మిగిలిన సమీక్షలకు, ఈ వ్యాసానికి చాలా

భేదం ఉంటుంది. ఉండితీరాలి కూడా! జల్లెడతో జల్లించిన విధంగా ఒకే విషయాన్ని ఎన్నో కొణాలలో పరిశీలించి గుణదోష వివేచన చేయటం, ఇలాంటి సిద్ధాంత వ్యాసాలకు ప్రధాన లక్షణమవుతుంది. డా॥ మన్నవ సత్యనారాయణ ఈ సిద్ధాంత గ్రంథాన్ని అయిదు ప్రధాన అధ్యాయాలుగా విభజించారు. తొలి అధ్యాయంలో బాపిరాజుగారి వ్యక్తిగత జీవితాన్ని, ఆయన బహుముఖ ప్రజ్ఞను రచయిత విశదంగా వివరించారు. ఒక ప్రిన్సిపాల్ గా, కళాదర్శకునిగా, పత్రికా సంపాదకునిగా, చిత్రకారునిగా, నవలా రచయితగా, కథాకారునిగా, గేయకర్తగా, నాటక రచయితగా, వ్యాసకర్తగా జాతీయవాదిగా, వ్యక్తిగా బాపిరాజు ఎలా ఆదర్శమూర్తి అయినారో, డా॥ సత్యనారాయణ నిరూపించిచూపాడు. రెండవ అధ్యాయంలో నవలకు నిర్వచనమిస్తూ, తెలుగు నవలావిర్భవాన్ని గురించి చర్చించాడు తెలుగులో తొలి నవల ఏదన్న విషయాన్ని ప్రసావిస్తూ, సరహరి గోపాల కృష్ణమ్మ చెట్టిగారి శ్రీ రంగరాజచరిత్రం, శ్రీ కొక్కాండ వెంకట రత్నంగారి మహాశ్వేత, శ్రీ కందుకూరి వీరేశలింగం గారి రాజశేఖర చరిత్ర ఈ మూడింటిలో రాజశేఖర చరిత్రయే మొదటి నవలగా నిర్ణయించాడు. ప్రధానాంశానికి దూరమై పోతాయన్న శంక వలన గామోసు సహేతుకమైన వివరణను మాత్రం రచయిత దీనికి ఇవ్వలేదు

అపైన మూడవ అధ్యాయంలో అడివి బాపిరాజు సాంఘిక నవలలను గురించి, నాలవ అధ్యాయంలో చారిత్రిక నవలలను గురించి విశదంగా చర్చ జరిగింది. సాంఘిక నవలలైన నారాయణరావు, తుపాను, కోనంగి, జాజిమల్లి, నరుడు లోని సామాజిక చైతన్యాన్ని, రాజకీయ వాతావరణాన్ని రచయిత విపులంగా చూపాడు.

1930 వ సంవత్సరంలో చెలరేగిన స్వేచ్ఛాప్రణయ సిద్ధాంతాన్ని బాపిరాజు గారు తన నవలలో ఎలా ప్రతిఘటించారో చూపాడు. వర్ణవర్గ వ్యవస్థకు బాపిరాజు ఎలాంటి విముఖతను చూపారో, ఆయన రచనలను శూద్ర్యమంగా చేసుకొని రచయిత చూపాడు. అదే విధంగా ఒక జాతీయవాదిగా, ఉద్ధరుపదకడాన్ని, ప్రచారం చేయడాన్ని, ఆయన నవలలో ఎలా చూపారో, గాంధీ ఉప్పు నత్యాగ్రహాల్ని

గురించి, ద్వితీయ ప్రపంచ మహా సంగ్రామాన్ని గురించి, ఎలా తన రచనల్లో చులుచుటుంటూ వివరించారో కూడా రచయిత సోదాహరణంగా చూపాడు.

హిమబిందు, అడవిశాంతిశ్రీ, అంశుమతి, గోనగన్నా రెడ్డి బాపిరాజుగారి చారిత్రిక నవలలు. ఈ నవలల్లోని కథాంశాలను, పాత్రలను గురించి చర్చిస్తూ, కథా స్వభావాన్ని బట్టి వానిలో వచ్చిన మార్పులను రచయిత చూపాడు. అయిదవ ఆధ్యాయంలో ఆంధ్ర నవలా వాఙ్మయంలో బాపిరాజు స్థానాన్ని సోదాహరణంగా నమోదుకంగా చూపటం జరిగింది.

ఇక రోప వరామర్మ అనే ఉప శీర్షిక క్రింద, అవ సరమైన చోట్ల, బాపిరాజు ఎక్కడెక్కడ ఏకాగ్రతను కోల్పోయి, ఏ యే దోషాలను చేకారో చూపటం జరిగింది. ఇది విస్మందేహంగా ప్రశంసనీయమైన గ్రంథం! కాని సామాన్య పాఠకుని దృష్టిలో పెట్టుకొని, దీన్ని పుస్తక రూపంలో తెచ్చే అవ్వుడు రచయిత కొన్ని మార్పులుచేసి ఉంచే బాగుండే! కొన్ని చోట్ల చర్చా భాగం సామాన్య పాఠకునికి విసువు కలిసింది. ఉదాహరణకు తెలుగు నవలా విహంగ వీక్షణం - "ఇర్వోహ్య" లా అయ్యిందను. ఇలాంటి విషయాలలో ఇంకా కొద్దిగా శ్రద్ధ చూపి ఉంచే, ఇది కేవలం విమర్శనా దృష్టి గలవారికి మాత్రమే కాక, అందరికీ ఉపయోగపడే ఉండే! కాని విస్మందేహంగా ఇది చక్కని పుస్తకం! అందరూ చదవ దగ్గది!

— డా॥ మాదిరాజు రామలింగేశ్వరరావు

★ ★ ★

రామాయణ పాత్రలు

ధర్మమార్గం చరిత్రేణ, జ్ఞానమార్గంతునామతః

తదా భ్యానేన వై రాగ్యం, ఐశ్వర్యం

స్వస్వపూజనాత్ ॥

అను వ్యాస మహర్షి సూక్తి సనుసరించి ధర్మమార్గాను గామియగు శ్రీరామచంద్రుని పవిత్ర చరిత్ర అన్నివర్గాల వారికి ఆదర్శమై నాటినుండి నేటివరకు సర్వ ప్రపంచ ప్రజలకు అనుసరణీయమైనది. ఇట్టి రామాయణ గ్రంథము నందలి కొన్ని ప్రధాన పాత్రలను పరిశీలించి వారి స్వరూప స్వభావాంతోపాటు ఆదర్శమగు వారి ఆచరణ విధానమును

కూడ శ్రీయుతులు కొమరగిరి కృష్ణమోహనరావుగారు నేటి యువతకు మనన యోగ్యమగునట్లు సులభ శైలిలో "రామాయణ పాత్రలు" పేర ఆంధ్రుల కందించినారు. ఆ యా పాత్రల పరిశీలనాంశములందు ప్రధానమైనవి పేర్కొనుచూ, నేటి మానవజాతికి నిత్యజీవితములో అవసరమై, ఆచరణీయములగు సన్నివేశములను చక్కగా వివరించినారు. ఈ రచయిత శ్రీరామ భరతుల మైత్రి, శ్రీరామ లక్ష్మణుల మైత్రి చక్కగ వివరించి ఆనందముల ఆదరాభిమానములు నేటి కాలాని కాదర్శప్రాయములని నిరూపించిరి సాధు హృదయాలగు శ్రీ కృష్ణమోహనరావు గారు దక్క రత్నములకు, నీతి రత్నములకు ఆకరమైన రామాయణ మహా సాగరమున మునకలుచేసి ఆనంద రత్నములను వెలికితీసి వాటి దివ్య కాంతులను విస్తరింప జేసిరి ప్రసిద్ధ ముట్టుములందలి "రామం దశరథం విద్మి...." "నాహం జానామి కేయాదే...." వంటి ప్రధాన శ్లోకములను ఉదహరిస్తూ బాలల హృదయాలకు హత్తుకొనునట్లు దార్మిక, నైతిక సారాంశములను జోడించిరి. వీరి పాత్ర పరిశీలనా పద్ధతి రామాయణమును సమగ్రముగ పరింపలేని వారికి చాలా ప్రయోజనకరమేగాక రామాయణమంతటినీ చదివినవలయునను అసక్తి కలిగించును. అమర భాషలోని రామాయణ పాత్రల పవిత్ర చరిత్ర ఆంధ్రుల హృదయమున స్థిర ముద్ర అగునట్లు యీ రచయిత చేసిన కృషి ప్రశంసనీయము. ఇట్టి గ్రంథమును పాఠ్య గ్రంథముగ ప్రభుత్వము నిర్ణయించి ధర్మ దీప్తిని, నైతిక బలమును బాల బాలికలకు కలిగించుట షిక్కిరియవనరము. అశాంతి తాండవిస్తున్న అధునిక కాలమున ప్రశాంతతను కలగించే పవిత్ర పాత్రల ప్రవర్తన, సంభాషణ అందరికీ సంస్కరణీయమే. ఎవడు శ్రీరాముని చూడడో, ఎవనిని శ్రీరాముడు చూడడో వాని జన్మ వ్యర్థమను మాట ఈ గ్రంథము చదివినవారికి స్పష్టము కాగలదు. ఇట్టి భారతీయ సంప్రదాయ ప్రతిబింబితములగు మరికొన్ని గ్రంథములను రచించి యీ రచయిత తాను తరించుచూ లోకమును కూడ తరింపజేయాలని మామంటివారి అభిలాష.

రామాయణ పాత్రలు—వెల : రు. 6-00

ప్రతులకు : జయప్రద పబ్లికేషన్స్

24-51 రామానాయుడుపేట, మచిలీపట్నం

— మల్లాప్రగడ శ్రీరంగారావు

జ్యోతిషవాణి

నిర్వహణ : దైవజ్ఞుల వాస్తుజ్యోతిష విద్వాన్
క వి తా కా మే శ్వ ర శ ర్మ

అ వ ని గ డ్డ - 521 121

డి. సత్యనారాయణ నందిగామ

ప్రశ్న : సంతానము ఏ సంవత్సరములో కలుగును.

సమా : జాతకం చాలా వివరంగా వంపినందులకు అభి
నందనలు. చాలా శ్రమచేసి వంపినారే? సంతానం
వర్తమానంలో జరుగుచున్న రాహు భుక్తి (శు+రా)
లేదా గురు భుక్తి (అటువిమ్మట) లో కలుగును.

ప్రశ్న : ప్రమోషను సుమారుగా ఏ సంవత్సరములో
వచ్చును.

సమా : 1987 పూర్తి లోపల రాదగును.

ఎన్. వి. కె. కేశోర్బాబు నూజివీరు

సమా : తమరు రెండు కూపనుల బంపిన రెండుకు
స్వామీ ! ఒకటి చాలుగదా ! పోతే : కోర్టులోని దావా
మొత్తంమీద మీకు అనుకూలమే. వ్యాపారం వద్ద
బాబుగారూ ! జనరల్ గా ప్రశ్న కాలశీత్యా జాతక గోచర
ములు రెండూ బాగుండలేదు. జాయంటు మీకు కలిసి

జ్యోతిషవాణి

పేరు .....

పూర్తి చిరునామా.....

లేఖ వ్రాయు తేది.....

ప్రేము వగలు/రాత్రి.....

జనన తేది.....లేనిచో సుమారు వయస్సు

రాదు. కష్టమో సుఖమో ఎప్పుడైనా మీ కాళ్ళమీద మీరు
విలబడవలసినదే - యంకా 2 సం॥ వరకు మీకు యీతి
బాధలుంటవి. అయినా ఏదో Job లో చేరుతారు.

బొద్దేటి పూర్ణేశ్వరరావు వి. మాడుగుల

సమా : వరీక్ష పానవుతారు. ఉద్యోగం వల్ల జీవనం.
ఎలెక్ట్రికల్ డిపార్ట్మెంటులో Job కాదగును. మీరు
జాతకం వంపినారు. మహాదశా శేషం వంపలేదు. నాకు
వని కల్పించారు. మహాదశాశేషం మాకు ఆయుధం
వంటిది ఫలాలు చెప్పటకు. మీరే కాదు కొంతమంది
యీలాగే చేస్తున్నారు. ఏం చేస్తాం ! పూర్ణేశ్వరా !

సిహెచ్. మేఘశ్యామరావు బందరు

సమా : మీ Job లో మార్పు ఉంటుంది. బ్యాంకు
వరీక్షలు వ్రాస్తూ ఉండండి. సెలవు అవుతారు. వివాహం
1987 అనుకూలం. గణపతిని, శ్రీరాముని సేవించండి.
మీకు దగ్గరలో ఉండే ఉంటారు బహుశా.

ఎన్. శ్రీదేవి అనంతపురం
(నా కర్మ యింతేనా ?)

సమా : ఎవరి కర్మకు వారే బాధ్యులు. “ ఎడవక
పూర్వజన్మమున యే మిథునంబును బాంబుచేసి వారడలగ
వవ్వితిన్, ఆ అఘ మూరక పోవునే లక్ష్మణా ” అని సీత
చేత అనిపిస్తాడు కంకంటి పాపరాజు. ఈ వద్యానికి అర్థం
తెలుస్తూనే ఉందిగా కష్ట సుఖాలు ప్రారబ్ధాదీనములు.
“ అవశ్యమనుభోక్తవ్యం కృతం కర్మ కుబాళభం ” గౌరీ
దేవిని ఆరాధించండి. తురిసి ప్రదిక్షణములు చేయండి.

శివకోటి సూర్యప్రకాశరావు కొణకంచి

సమా : ఇంకా ప్రైవేటువు చదువుతారు. ఉద్యోగం
ఇతర రాష్ట్రంలో చేస్తారు. భవిష్యత్తు బాగుంటుంది.
చూడండి - పేరు మార్పిడి జరిగినా - జాతక ఫలాలు
మారవు. ఉత్తర నక్షత్రం మంచిదే జనరల్ గా. నారా
యణి ప్రోత్రం - లేదా దుర్గా వస్త్ర శ్లోకి పారాయణ
చేస్తూ ఉండండి - నర్వ విధాలా మంచిది.

శ్రీ జగదీష్ చంద్రబోస్

ఈ ఆధునిక ప్రపంచంలో లోకవ్యాప్తంగా క్రింది గడించిన శ్రీ జగదీష్ చంద్రబోస్ మహా దేశభక్తుడు, గొప్ప శాస్త్రవేత్త.

జగదీష్ చంద్రబోస్ నవంబరు 30, 1858 బెంగాలు రాష్ట్రములోని ఏక్రమపూరులో జన్మించెను. తండ్రి శ్రీ భగవాన్ చంద్రబోసు. పరిదుపూరు జిల్లా కలెక్టరు. అతి బాల్యము నుండి జగదీష్ చంద్రబోసు సర్వభాషసిద్ధమైన దృశ్యములను పర్యవేక్షించుట, పరీక్ష చేయుటయందు ఎక్కువ అభిలాష చూపుచుండెడివాడు. తండ్రి కూడా తన కొడుకును అట్టి వాతావరణములోనే ఆతని అభిరుచుల కనుకూలముగానే పెంచి ఉన్నత స్థాయి చదువులకుగాను ఇంగ్లాండు పంపెను.

1888 లో జగదీష్ చంద్రబోసు కేంబ్రిడ్జి విశ్వవిద్యాలయము నుండి రసాయన శాస్త్రములోను; పృథ్వీశాస్త్రము లోనూ పట్టభద్రుడై ఇండియాకు తిరిగి వచ్చెను. కలకత్తా లోని ప్రెసిడెన్సీ కాలేజీలో అధ్యాపకుడిగా పని చేసెను.

జాతీయ భావములతో కూడిన మనస్తత్వముగలవాడు కాబట్టి, జగదీష్ చంద్రబోసు ప్రెసిడెన్సీ కాలేజీలో జీతభత్యములు లేకుండగనే ఘోషాదు సంవత్సరములు గణనీయముగా పనిచేసెను. యూరోపియన్ అధ్యాపకుల కిచ్చు వేతనముల కంటే తక్కువ తీసికొననని దీక్షతో పుండి మహా విలువగల సేవలను చేసిన మహానుభావుడు. కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయము కూడా ఆయన కార్య దీక్షకు మెచ్చుకొని యూరోపియన్ అధ్యాపకుల వేతనముల ప్రకారామే ఘోషాదు సంవత్సరముల వేతనములు జగదీష్ చంద్రబోసుకి చెల్లించెను. ఆ ద్రవ్యమును కలకత్తాలో ఒక పెద్ద లే బ రే టరీ నిర్మాణమునకై వినియోగించి ప్రఖ్యాతి గాంచెను.

వైర్లెస్ టెలిగ్రాఫ్ యొక్క అద్భుతములను విశదీకరించి ప్రపంచమునకు చాటి చెప్పిన ప్రప్రథముడు - అని ప్రతీతి. అంగ్లేయుడు కానందున జగదీష్ చంద్రబోస్ కంత మనతను బ్రటిషువారు గుర్తించకుండిరి.

కో వి వెం క ట ర త్నం

ఏది ఎట్లున్నను జగదీష్ చంద్రబోసు ఎలక్ట్రోమెగ్నెటిక్ రంగమునందు, పృథ్వీశాస్త్రమునందు ఎక్కువ పరిశోధనలు చేసి క్రింది గడించిన మహాపురుషుడు. జంతు జాలము లేవిదముగా స్పందనశక్తి కలిగియున్నో అదే విధముగా చెట్లు చేమలకుగూడ స్పందనశక్తి (పీల్లింగు) ఉన్నదని నిర్ధారణచేసెను. మరియు ఉక్కు, రాళ్ళు కూడా జంతువుల వలెనే పెన్షన్కు గురి అవుతాయని నిర్ధారణ చేసెను. అనేక పనిముట్లను చెల్లెవిధముగా సంకలన మవునో కనుటకు కనిపెట్టి నిర్మాణము చేసెను. యూరన్ దేశములోని అనేక విశ్వవిద్యాలయములలో ఉపన్యసించి అనేక సాంకేతిక భావాలను ప్రపంచమంతట వెదజల్లెను. ఎంతమాత్రము సంకుచితభావము లేని శ్రీ జగదీష్ చంద్రబోసు యొక్క తెలివితేటలకు ప్రపంచమంతయు మెచ్చుకొనెను. 1917 లో ఈయనకు నైట్ హూడ్ బిరుదము నిచ్చిరి. అదే సంవత్సరములో రూ. 5 లక్షలు ఖర్చుపెట్టి బోస్ విజ్ఞానభవన్ ను నిర్మాణము చేసెను. 1938 లో శ్రీ జగదీష్ చంద్రబోస్ ఈ సంస్థకు రూ. 15 లక్షలు ఇచ్చి దివంగతుడాయెను. సార్థక జీవి కారణజన్ముడు గదా !

బాపా స మై కృ త కు కృ పి చేస్తున్న
యు. పి. న్యాయవాది

శ్రీ

సూర్యనాథ ఉపాధ్యాయ

నేను ఈ మధ్య పవిత్ర త్రివేణి సంగమమును సందర్శించాను. ఆ సందర్భమున అల్లాబాద్‌లో నివసిస్తున్న తెలుగు వారిని కలుసుకునే సద్భాగ్యం నాకు కలిగింది. ఎవరినోట విన్నా శ్రీ సూర్యనాథ ఉపాధ్యాయ పేరే. అప్పుడు ఆయనను కలుసుకొని తీరానే కుతూహలం నాకు కలిగింది. కొంతమంది తెలుగు మిత్రులతో కలిసి వారింటికి వెళ్ళాను. ఆయన ఒక ప్రముఖ హైకోర్టు న్యాయవాది. ఇల్లు పార్టీ ల తో కిలకిలలాడుతున్నది. నిరాదంబరత ఆయన ముఖంలో ఉట్టిపడుతూ వున్నది. మిత్రులు నన్ను ఆయనకు పరిచయం చేశారు. ఎంతో ఆనందంతో నన్ను తెలుగులో పలుకరించారు. ఒక యు. పి. న్యాయవాది తరుముకోకుండా తెలుగులో మాట్లాడటం నన్ను ఆశ్చర్యచకితుణ్ణి గావించింది. తెలుగు భాషమీద ఆయనకుగల మహాభారం, గౌరవం వర్ణించడానికి నా మాటలు చాలవు. అది 12 సం. క్రిందటి ఉదంతం. దక్షిణాది రాష్ట్రములకు వెళ్ళి హిందీని ప్రచారం చేయాలని ప్రముఖులు ఆలోచిస్తున్న తరుణం. అటువంటి పెద్దలు మన ఉపాధ్యాయను కలువగా “మనకు హిందీ ఎంత అభిమానమో, ఎవరి భాష వారికి అంత ముఖ్యం. ఇతర భాషల వారిని హిందీని నేర్చుకోవాలని కోరుతున్నప్పుడు మనం దక్షిణాది భాషలో ఏదో ఒక భాషను నేర్చుకుంటే బాగుంటుంది గదా ! అప్పుడు భాష సమైక్యతతోపాటు భాషా సమైక్యత కూడా ఏర్పడుతుంది. జాతీయ సమైక్యతకు దోహదం చేసినవారమవుతాం.” అని స్పష్టం చేశారు. అభిప్రాయాలను వెలిబుచ్చడంతో

సంతృప్తి చెందక తెలుగు భాషను నేర్చుకుని తీరాలని వారు సంకల్పించుకున్నారు. డిజిం తీరుబడిలేని ఆ న్యాయవాది అకుంతిత దీక్షతో తెలుగు అధ్యయనం చేయడం ప్రారంభించారు. తెలుగు డిప్లమా పరీక్షలకు వెళ్ళి ఉత్తీర్ణులయ్యారు. పరీక్షలతోనే సంతృప్తి చెందక తెలుగు భాషా విజ్ఞానాన్ని తనివితీరా ఆస్వాదించారు. అనేక తెలుగు నవలలు, సాహిత్య ప్రబంధాలు, పురాణాలు చదివారు, అర్థం చేసుకున్నారు. శ్రీ చిపుకుల పురుషోత్తంగా రచించిన “ఏదిపాపం” నవలను హిందీలోనికి చక్కగా అనువదించారు. దానికి కేంద్ర మంత్రివర్యులు శ్రీ పి. వి. నరసింహారావుగారు చక్కటి పీఠికను వ్రాసి పంపడం విశేషం. హిందీలోనున్న పీఠికను వారు చదివి వినిపించారు. ఉపాధ్యాయగారి తర్జుమా ఎంత సుందరంగా వున్నదో శ్రీ పి. వి. గారి పీఠిక వలన నాకు బోధపడింది. మన ఉపాధ్యాయ 1985 సం. లో వారణాశి విశ్వవిద్యాలయంలో జరిగిన తెలుగు రజతోత్సవ సభలో తెలుగులో ప్రసంగించి వారందరినీ ఆశ్చర్యచకితులను గావించారు. ఆ నాటి షిహార్ గవర్నర్ తెలుగువాడైన శ్రీ పెండేకంటి వెంకట సుబ్బయ్యగారు మాత్రం ఆ తెలుగువారి సభలో ఇంగ్లీషులో మాట్లాడారు.

శ్రీ ఉపాధ్యాయ జీవితం R. M. S. లో సార్థర్ గా ప్రారంభమైంది. అంతకు పూర్వం మెట్రిక్యులేషన్‌లో

కూడా ఉత్తీర్ణుడవ్వని వ్యక్తి M. A., LL. B. స్వయం కృషితో (1943-1951) ఉత్తీర్ణుడై నేడు అల్లాబాద్ హైకోర్టులో ఒక ప్రముఖన్యాయవాదిగా చెలామణి కావడం ఆయన అకుంతిత దీక్షకు విదర్శనం. మరల ఇప్పుడు తెలుగు భాషాజ్ఞానాన్ని సంపాదించి ఒక తెలుగు నవలను హిందీలోకి తరుమా చేసిన ఘనతను ఆయన సంపాదించారు. అంతేకాదు- తెలుగు, భోజపురి భాషలలో గల పోలికలను వివరిస్తూ ఒక చక్కటి కరవక్రమును తెలుగులో కూడా ప్రచురించారు. అల్లాబాద్ జిల్లా ఆంధ్ర అసోషియేషన్ కేంద్రస్థానం వారిగృహమే. వారు దానికి ప్రధాన సలహాదారు మరియు పోషకులు కూడాను. వారి గృహంలో తెలుగు పుస్తక గ్రంథాలయమునకు ప్రత్యేకంగా ఒకగదిని కేటాయించారు. భాషల విషయంలో వారి అభిప్రాయములను పరిశీలించితే ఆయన ఎంతటి సర్వ భాషాభిమానో వోధపడుతుంది. ఆయన ప్రచురించిన కరవక్రంలో “ మన దేశమునకు ఏదైన భాషా సమస్య ఉంటే, దాని కోసం ముఖ్యమైన బాధ్యత మూడి అంటే ఉత్తర భారతంతో నివసించే వారిదే. మన సంపాదన ప్రకారంగా హిందీ మన రాష్ట్రభాష. అందువలన హిందీనేర్చుకొనుట అందరి భారతీయుల కర్తవ్యం. కాని ఈ కర్తవ్యం మాత్రమే హిందీపై సహజమైన అభిమానము కలిగించలేదు. అది కావాలంటే హిందీవారు ఇతర భారతీయ భాషలపై ప్రత్యేకంగా దక్షిణ భారతీయ భాషలపై తగిన అభిమానం, సన్మానం చూపించవలెను తప్పకుండా సంపూర్ణ భారత వాసులు హిందీని మాతృభాషగా సన్మానించాలంటే, హిందీవారు కూడా ఇతర భాషలను కనీసం పినతల్లి భాషగా అంగీకరించవలెను. ” అని ఉపాధ్యాయగారి దృఢమైన విశ్వాసం. భాషా సమస్యపై నేడు జరుగుతున్న వాదోపవాదాలు, ఏర్పడుతున్న వైషమ్యాలు వీరి భావాలను సహనంతో స్వీకరించినప్పుడు మటుమాయమై భావ, భాషా సమైక్యతలతో పాటు జాతీయ సమైక్యతకు దోహదం చేసిన వారమవుతాం. ఆ శుభదినం కోసం ఎదురు చూద్దాం. ఈ మహాప్రయత్నం కొన సాగిస్తున్న శ్రీ ఉపాధ్యాయగారికి నా కృతజ్ఞాభివందనలు.

నిత్య సత్యాలు

- * స్వార్థమును దరికి చేరనీయరాదు. స్వాభిమానం అవరచుకోవాలి.
- * నదైన అనుభవం లోనికి రాని విద్య, విజ్ఞానం ఎంత పున్నా ప్రయోజనం శూన్యం.
- * భోగముకంటే త్యాగమే ఎక్కువ మధురమైనది.
- * ఇతరుల దోషాలను విస్మరించి క్షమించడం చేత కాకపోతే మన దోషాలు కొందంతలుగా పెరిగిపోయే ప్రమాదం ఉన్నది.
- * బానిసకు బాధలు ఎక్కువ, స్వతంత్రుడికి బాధ్యతలు ఎక్కువ.
- * యాచించడం నేర్చుకూడదు; జీవించడం నేర్పాలి. వరులపై ఆధారపడటం నేర్చుకూడదు ; తన కాళ్ళపై నిలబడటం నేర్పాలి.
- * నిరాడంబరమే మానవుని వెలలేని ఆభరణము.
- * కోపంవల బుద్ధి మందగిస్తుంది. కోపానికి వసులమైపోతే యద్ధాన్ని చూడగల శక్తివి కోల్పోతాం. దానివల్ల వినాశనం పొందుతాం.
- * దయగల హృదయమే దైవమందిరం.

ఈ శుభ సమయమున అల్లాబాద్ ఆంధ్రా అసోషియేషన్ వారిని అభినందించకుండా ఉండలేను. ఒక చంప తెలుగును మరచి పోకుండా, పోషించుకుంటూ, హిందీ వారితో సఖ్యతతో జీవితాన్ని గడుపుతున్న వారు విజంగా అభినందనీయులే. వారు తెలుగు భాషాభివృద్ధికోసం పడుతున్న తపన, అవేదన ఐర్ల నాతీతం. అసోషియేషన్ కు ఒక శాశ్వతమైన తపనమును ఏర్పర్చాలని, ఒక మంచి తెలుగు గ్రంథాలయమును అభివృద్ధి చేయాలని ఎంతో పట్టుదలతో కృషి చేస్తున్నారు. వారి ప్రయత్నం సత్వరమే సఫలీకృతం కావాలని కోరుకుంటున్నాను. అల్లాబాద్ లోనున్న తెలుగు మిత్రులు నాయుడు కనకరచిన ఆదరాభిమానములకు సర్వదా కృతజ్ఞుడను.

— కొ మ ర గి రి

స్వీకారం

“చైతన్య కవిత్వ” (కవిత్వ పత్రిక)

వార్షిక సభ్యత్వం : రు. 10.00

సంపాదకులు : తంగిరాల సుబ్బారావు

ప్రతులకు : డా॥ టి. వెంకట సుబ్బారావు
తెలుగుశాఖ, డెంగుళూరు యూనివర్సిటీ
జ్ఞానభారతి, డెంగుళూరు-560 056

“కాంతి కాంతి”

వెల : రు. 30.00

రచన : కొండివర్తి శేషగిరిరావు

ప్రతులకు : కొండివర్తి వీరరాఘవయ్య
బి 2093, హిల్ కాలనీ-508 202

“మిరియాలు” వెల : అమూల్యం

రచన : శ్రీ “కాటగడ్డ”

ప్రతులకు : ‘కవితాజ్వాల’, శ్రీ “కాటగడ్డ”
విలూరు - 534 002

“శ్రీశ్రీశ్రీ నారాయణస్వామివారి జీవిత చరిత్ర”

రచయితలు : శ్రీ గుండెపూడి వెంకటలక్ష్మీనరసింహ

మూర్తి, శ్రీ అబ్బరాజు శ్రీనివాసమూర్తి

ప్రతులకు : శ్రీ పఠకబూరి బొల్లయ్య
సత్యనారాయణస్వామి గుడి వీధి,
పాత గుంటూరు, గుంటూరు-22 010

“పాంచజన్యము - దేవదత్తము”

వెల : రు. 5.50

“శ్లోకాలు - శ్లోకాలు” వెల : రు. 2.00

రచన : పట్టల కాళిదాసు

: ఆంధ్ర విజ్ఞాన సమితి

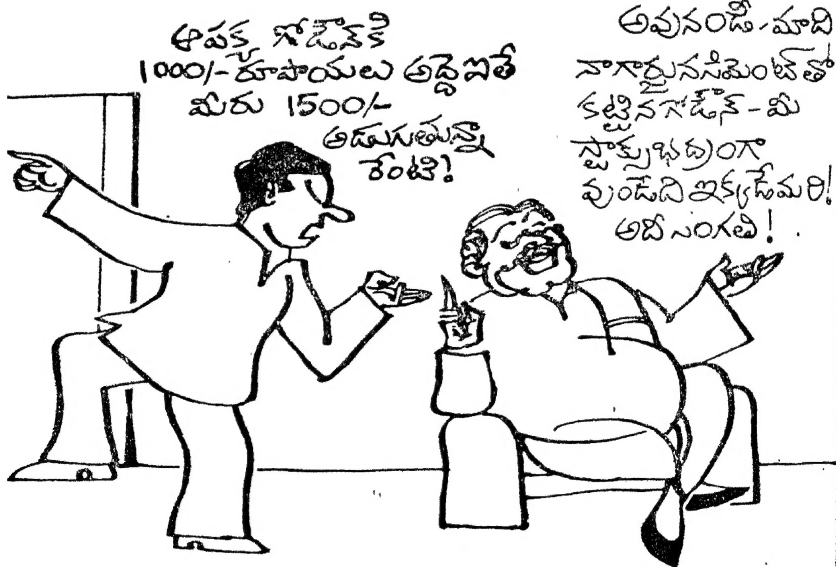
No. 68, 'O' Road, Bistupur,
JEMSHEDPUR - 1

“భావచిత్రాలు” వెల : రు. 8.00

కృతికర్త : కొట్ర మల్లిభాద్రినశర్మ

ప్రతులకు : కె. యజ్ఞప్రసాద్

30-8-14 దాదా గార్డెన్స్, విశాఖపట్నం

అందరికీ నమస్కరించు.....

1986 సంవత్సరం నవంబరు (పదకొండవ) శ్రీవాణి సంచికను అందజేస్తున్నాను. డిశంబరు సంచికతో రెండు సంవత్సరాలు పూర్తి అవుతాయి. 1985 జనవరిలో "శ్రీవాణి" ప్రారంభించినప్పటి నుండి ఎన్ని ఆర్థిక ఇబ్బందులెదురైనప్పటికీ క్రమం తప్పకుండా అన్ని సంచికలను సకాలంలో అందింపగలిగాను. వక్రికా నిర్వహణ అందులో ముఖ్యంగా సాహిత్య, సాంస్కృతిక, ఆధ్యాత్మిక, విద్యా, విజ్ఞాన మాసపత్రికను నడపటం అంత తేలిక కాదు. సహృదయుల సహకారం ఉండటంవలన నిర్వహించ గలుగుతున్నాను. సహకారం అందిస్తున్న సహృదయులందరికీ కృతజ్ఞతాభివందనలు. భవిష్యత్తులో గూడా తమ సహకారం అందించి "శ్రీవాణి" ని ప్రోత్సహిస్తారని

చందాదారులకు విజ్ఞప్తి

చాలా నెలల నుండి "శ్రీవాణి" చందాను రెన్యూల్ చేయనివారు చాలామంది ఉన్నారు. వెంటనే రెన్యూల్ చేసి "శ్రీవాణి" ని ప్రోత్సహిస్తారని ఆశిస్తున్నాను. రోజురోజుకు కాగితం ధరలు, ప్రింటింగ్ రేట్లు పెరిగి పోతున్నాయి. ఇటువంటి తరుణంలో ఉత్తమ సాహిత్య, సాంస్కృతిక, ఆధ్యాత్మిక పత్రికను నడపడం కష్టంగా! సహృదయంతో ఆలోచించి వెంటనే రెన్యూల్ చేస్తారని భావిస్తున్నాను.

జీవిత సభ్యత్వం

కొంతమంది పెద్దలకు, అత్యీయులకు, గౌరవనీయులకు "శ్రీవాణి" ని పంపుతున్నాను. సహృదయంతో ఆలోచించి జీవిత సభ్యులుగా చేరి సాహిత్య, సాంస్కృతిక, ఆధ్యాత్మిక, విద్యా ప్రచారానికి చేయూత నిస్తారని విశ్వసిస్తున్నాను. అట్టివారి పోల్లోలు పంపిన యెడల "శ్రీవాణి" లో ముద్రించబడుతాయి.

రచయితలకు మనవి

ప్రముఖ రచయితలకు శ్రీవాణి ని ఉచితంగా పంపుతున్నాను. చాలామంది తమ అమూల్యమైన రచనలను పంపి శ్రీవాణి ని ప్రోత్సహిస్తున్నందుకు అభినందనలు. రచయితల నుండి చందాలను ఆశించడం లేదు. అమూల్యమైన రచనలను మాత్రం ఆశిస్తున్నాను, ఆహ్వానిస్తున్నాను. అచ్చులో రెండు పేజీలకు మించకుండా ఉండే విధంగా వ్యాసములు పంపి సహకరించ ప్రార్థన. ఆమోదించని

రచనలు తగినన్ని స్టాంపులతో చిరునామా కలదు ఎంఎస్ వారికి మాత్రమే తిప్పి పంపబడును. నుదిర్లు మైన కథలు, వ్యాసములకు అవకాశం తక్కువ. గమనించప్రార్థన.

మినీ కథలు, కవితలు

మినీ కథలు, కవితలను ఆహ్వానిస్తున్నాను. అచ్చులో ఒక పేజీకి మించకుండా మినీ కథలు ఉండాలి. కవితలు కాలముకన్నా మించిన వాటిని ఆమోదించడం కష్టం. సహకరించ ప్రార్థన.

పుస్తక సమీక్ష

పుస్తక సమీక్షకు రెండు ప్రతులు విడిగా పంపవలెను. పుస్తక సమీక్ష చేసి పంపేవారు అచ్చులో ఒక పేజీ కన్నా మించరాదు.

శ్రీవాణి వార్షికోత్సవము

శ్రీవాణి ద్వితీయ వార్షికోత్సవము 1987 జనవరి 12 వ తేదీన విజయవాడలో వైభవోపేతంగా జరుప నిశ్చయించినాము. ఆ సందర్భమున ప్రత్యేక సంచికను తీసుకొని రా సంకల్పించాము. రచయితలు రచనల ద్వారా ; వ్యాపారస్తులు, పారిశ్రామిక వేత్తలు ప్రకటనల (Advertisements) ద్వారా సహకారం అందిస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

భవదీయుడు

కొమరగిరి కృష్ణమోహనరావు
సంపాదకుడు